

Bibliographia Aberdonensis
3 copies recorded (K3-H)
lacks two leaves and P1 (dedicator
verses)
£2/2/-

PITFIRANE

Collation

tp; ABZ + ill; + 1; M2-N8; H-K8
(lacks K3-H; L1; 1 blank; C2-G9)

As K3-H were also removed
from the 3 copies recorded, it is
probable that their removal

Bibliographia Aberdonensis
 3 copies recorded (K3-H)
 lacks two leaves and P1 (dedicator
 verses)
 £2/2/-

PITFIRANE

Collation

tp; ABZ + ill; + 1; M2-N8; H-K8
 (lacks K3-H; L1; 1 blank; C2-G9)

As K3-H were also removed
 from the 3 copies recorded, it is
 probable that their removal

was due to political expediency

Parerga
DAVIDIS LEOCHÆI

Scoto, britanni
Rev. John Halsett

Operis pars prior,
HEROICORUM, ELEGIARUM,

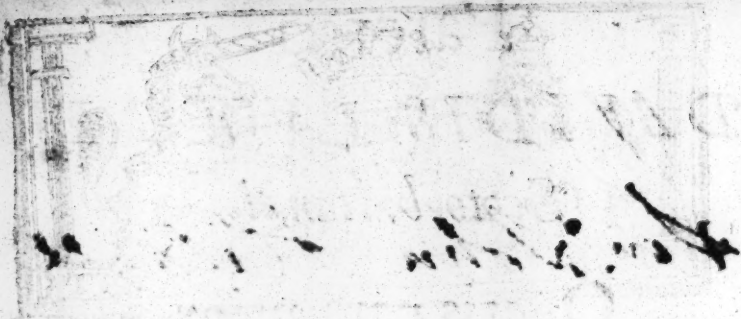
EPIGRAMMATUM.

— ἐγὼ δ' ὀλίγων φιλῶν —

— Animum, non Carmina jacto. —

LONDINI,
Excudebat Franciscus Leach,
Anno Dom. 1657.

1873

Illustrissimo & Incomparabili Heroi

H E N R I C O,

Marchioni Docestriæ, Comiti de Kingston,
stone, Vicecomiti de Newark, Ba-
roni de Pyerepoint & Man-
vers, &c.

*Pergrinantium est (Marchio
Illustrissime) uti rariora ocu-
lis observare, ita eadem (ne
dilabantur) Animo fideliter
imprimere; præsertim verò in
Eximios, Heroûmque albo
meritißimo jure inscriptos, curiosius inquirere;
quos vel Eruditionis splendore, vel Prudentia*

A B 2

dig.

dignitate, vel rerum gestarum gloriâ, vivacis
Famæ Buccina, singulares imparilesque mun-
do renunciat: Ego me non absimili curiositate,
an laudabili potius sedulitate raptum, (ex
quo in Angliam hanc Vestram Peregrinus deve-
neram,) palâm profiteri non erubesco; Cui in vo-
tis, uti hætenus, ita etiamnum est (prætermis-
sis Memorandis Mirandisque aliis, quorum
hodie Regio hæc vestra usqueadeò ferax est) in
verè Eximios, & conspicuâ probitate, ad stu-
porem usque (an Invidiam verius) universali
omnium comprobatione & calculo celebres, ocula-
tissimè animadvertere. In obliquum verò Gentis
Vestræ Zodiacum penitus introspecienti, atque
inibi tot Rerum Hominumque Simulachra,
agrè nec sine molestiâ contemplanti, Occuristi
solus, Apollineis mihi Insignibus egregiè nobi-
litalus; Virtutis, Prudentiæ, & Eruditionis
singularis, perenni quasi Solstitio, per te rutilans,
lucemque aliis quam benignissimè diffundens;
Cujus ut Virtus, & Eruditio, ita Genus, Ge-
niusque, Oracula non tam, quàm Patriæ Mi-
racula elucescunt: Ne vero tibi (quod Apolli-
ni quondam fabulosius quàm verius Antiquita-
tùm comminiscuntur deliria) omni ex parte de-
esse

esse videatur, præterquam quod Musas, Musarumque Cultores, miro morum Regimine, & omnisfaria Doctrina supellebile, Præses imbuas, (ne sinistri quidpiam his supino Malevolorum insultu, & grassantis Bellonæ rabie obveniat) Protectoris insuper providi partes, invictissimo quo polles robore, Patrocinio, ac tutelâ singulari subire non gravaris; hinc illa vacillantis, ac tantum non desperantis quondam Peregrini, præconcepta jam fiducia, qua se Musasque has suas, peracto Itineris cursu, in humanitatis vestræ Asylum liberius immittat; ut ulterius mihi de Patrono dubitandum non sit; Quem sic hodie universa Eruditorum turba, tot Variis Voluminum Nuncupationibus Munificentissimum premit. Fatemur quidem hæc (quæ nobis importanâ quorundam efflagitatione excidere passi sumus) meritis & Gravitati vestræ longè inferiora; Parerga quippe cum sint, sub humilioris potius notæ præsidio modestius delituisse, quam in tanti Herois Culmina præcipiti volatu aspirassent; Tibi vero si non ut Parerga, sed Præludia potius ad Graviora & Grandiora, Amplitudini subinde vestræ actutum (uti speramus) nuncupanda appareant; nobis exinde affatim uti solami-

nis, ita securitatis erit. Erunt haud dubiè
Nonnulli, durioris supercilii, qui mihi vitio
vertent, quod post suscepta graviora, in hasce
Musarum ineptias inconsulto me præcipitaverim;
Verum, si experimento compertum, laboriosa
queque, viciscitudine melius durare, nun-
quid inidoneum (tantum abest erroneum) cen-
sendum, ut severioribus lassæ studiis, in sua-
rioribus interdum Musis, uti ingeniose, ita reli-
giose acquiescamus; ut ut sit, si Genio tuo hæc,
qualiacunque esse vides, cætera quidem ego, susq;
deq;, & minimo minus; Aristarchos quippe
non moror, sicubi sit, æquâ Lance rem qui tru-
tinet, & propensissimæ Voluntatis Affectum po-
tius quam effectum Geometrico medio qui ex-
pendat.

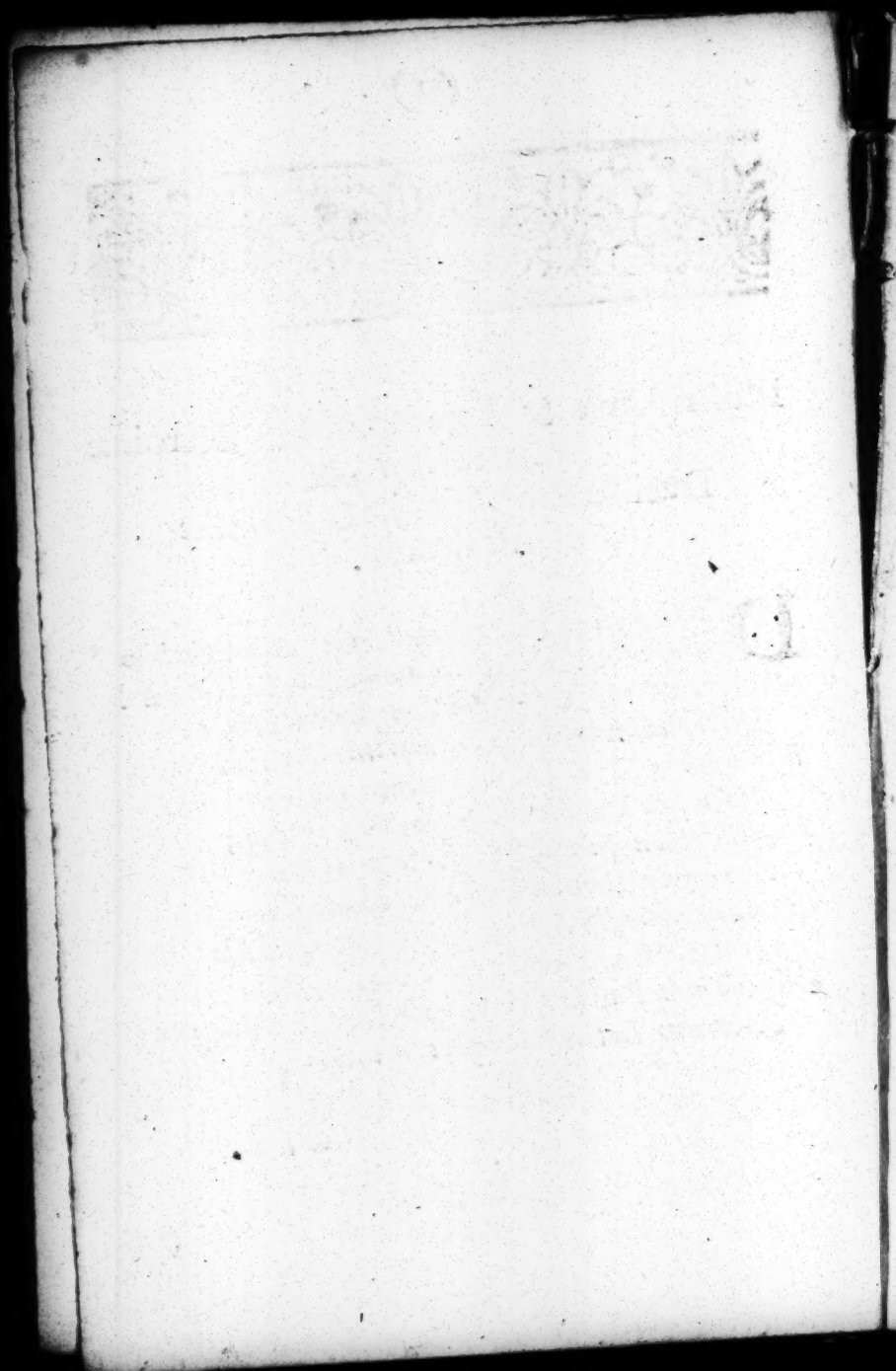
Perenni nexu Amplitudini
tuæ addictissimus
DAVID LEECH.

Illustrissimæ & Incomparabili Heroinæ
M A R I Æ
 Ducissæ Richmondæ & Levinæ
 Parænesis.

Diva! Poli quæ rore mades, quæ pectore Cælum
 Imbibis! Angelicis amula Diva Choris!
 Illustres Obitus, & magni Comparis Umbras
 Dum canimus, luctus comprime lora tui;
 Non Fomenta, tuo sed Lenimenta Dolori
 Mole sub hac humili ferre, Poeta parat;
 Indulge, incur su videar si fortè protervo
 Irruere in Domini Busta verenda tui;
 Cordis inexhausto Maror qui manat ab alveo
 Civiles Morum nescit invre vias;
 Anglorum Patriæ maduit quæ Flumine Lingua
 Scotorum Latiis Urna perennet aquis.

D. L.

E P I C Œ D I U M

In Funere Illustrissimi, Pientissimi, & In-
comparabilis herois, Jacobi, Ducis
Richmondiae & Leviae, &c.

V Squeadeo tibi dulce mori? tandemque (peracto
 Illo ævi torpore tui) dulcedine tantâ
 Extremam optatis Mortem complectier ulnis?
 Equid Id? clandestinâ sub morte, Triumphos,
 Illustrés Titulos, & honora insignia, Ritus
 Solennes tunc ipse inhibes? sic stella coruscis
 Occidit Alma notis? nec Clara Periscelis ornat
 Hos vestros (Dux magne) Rogos? nec Purpura vestri
 Splendet in Exequiis? nec, quæ tuâ Colla, Catena
 Gemmea, cæruleo subvecta ligamine nuper
 Pressit, & attonitis venerandum reddidit Anglis?
 Sic tecum sic ista simul moriuntur? honoris
 Et meriti Monumenta tui? sic Funera vitæ
 Ipse sequestratâ mandas conformia pompâ?
 Vixisti sub nube latens? & luce repressâ
 Vis tandem sub nube mori? Prohibete superbi
 Dñi pia jussa Animi; vestroque obsistere Divo
 Dum Vivis præcepta parat, Glomeramine factâ
 Hac sub morte Poli Unanimes, solennia ducant
 Debita; subrepti cosant sub Funere Divi

In Luctus Laudesque pares ; Telamonius iras
 Comprimat, & Lachrymis facundo cedat Ulyssi ;
 De luctu lis tota fiet ; positoque Cothurno
 Grandiloquo, effusus decetque uterque querelis
 Fusus humi, impatiensque regi ; Deseruiat celsum
 Gorgoneæ læthale Deæ, Bellona furores
 Comprimat, & positis Lachrymas superingerat Armis ;
 Hac stupeat Mars Morte Ducis, spretisque Trophæis
 Pullatâ sub veste humilis, terramque remordens
 Oscula Marmoreo figat feralia Busto
 Indignis dum Justa pii celebrantur, & Urnæ
 Supremus, quod restat, honos, dum molle Feretrum
 Solenni evêhitur Pompâ, Regnique Theatrum
 Tristitiæ grassante Chao, fuscisque querelis
 Horrescat, difforme sibi, dumque ordine longo
 Nobilis ingenti Tumulus decernitur Umbraë :
 Interea vos, Alma Trias, quæ Fata vicesque
 Una Ortusque Obitusque hominum, moderamine recto
 Dirigis, (in vestras surgunt dum singula laudes)
 Magne Focillator Vatûm, qui grandibus ausis
 Das Viresque Animosque pares ! Da carmina, tanto
 Æqua Duci, nostræque favens illabere menti
 Funereum dum dictat epos ; Da Grandiâ, pressô
 Ore loqui, radioque Ducem depingere prompto ;
 Ocyus Ambrosiæ, veniens, age deplue rores
 Egelidâsque sacrâ fauces accende favillâ ;
 Ocyus occlusas Labiorum expande fenestras,
 Languentique novum Calamo superadde vigorem,
 Eloquii suffunde undas, ut gratia dictis
 Adsit, & optato decurrant Carmina fato ;
 Tuque ô Fama audax, volucris quæ concita curru
 Heroûm tot gesta notas, eademque canorâ
 Reddis clara Tubâ, invito pia viscera Divo
 Virtutum Laudumque aperi, disclude latentes
 Illustres Dotumque apices, atque enthea mentis
 Munera ; quæ tanti tantillo in Corpore Divi

Clausa, tor artonitos collustravere Britannos.
 Ordiam? abrepti rediviva Modestia, nutu
 Ora premens, nostris, taciturna silentia Musis
 Mandat; in effusas, Fama stimulante, loquelas
 Si ferat? in tantos timor hinc me territat ausus;
 Præterquàm quod sic lachrymarum immergar Abyſſo
 Obrutus, & tanti succumbens mole Colossi
 Cæliferum heic Atlanta vocem, qui pondera tergo
 Tanta ferat, validisque roter cervicibus Axem
 Virtutum, Laudumque gravem; Mœoris Amaror
 Plurimus hinc, planctusque obſtant; mihi gurgēs acerbo
 Felle tumens, gravidoque offundens Lumina nimbo
 Informi audaces scribiline nubilar orſus;
 Dulcis Amor flendi, præceps audacia fandi
 Distrahit amentem per tor ſublimia mentem,
 Et dolor infando frangit conanima Luctu
 Dum mea ferales humectant carmina guttæ;
 Quid prius heic? quid poſt? meriti dum cardine in ipſo
 Sic volitent tumidis laſciva Exordia velis,
 Ipſaque tot varios poſcant primordia flores?
 Heic tamen (Eloquii cum tantâ ſit anſa) trementis
 Deſectum, per cuncta manus, ſupplebit Ocellus
 Imbre madens, bibulis, ſuffundens flumina Chartis;
 Lingua quod hic non poſſit iners, hoc ipſa loquantur
 Eloquii effuſo taciturna ſilentia nimbo;
 Symbolaque hic verbis cum ſignificantia deſint
 Vera per effuſos decurrat Hyperbola rythmos
 Fucatas non picta genas; Suſpiria ſpirent
 Emphaſin; inque inis gemitus dent verba Cavernis,
 Heic primum præluſtre Genus, generoſa propago,
 Stemmataque, & claro Tituli ſpectantur in oſtro
 Vix hominum conceſſa oculis; & limine in ipſo
 Suaviter illeſtos flagranti lampade Ocellos
 Sparſa movens, radiis que obtutum ingenibus opplent;
 Scilicet eſt aliquid claro de ſanguine naſci,
 Nobilitas (ſibi ſola) placet; ſunt ſtemmata Viris

Gaudia, & elatos hilarat Stirps magna Nepotes;
 Nobilitas tibi prima fuit, Titulique superbi
 Principibus fluxere Atavis; sic Regulus, Anglos
 Inter, primus eras, Priami dum regna manebant;
 Sic patuit de stirpe satis; tua sexus uterque
 Ardua Regali stringens Cunabula Pallâ
 Primum inter patriæ proceres, sine Compare, per te
 Reddidit, elogioque Ducis sub Rege locavit;
 Magna quidem hæc, nec vana; tamen verissima; verum
 Magna tot hæc, vix vestra tamen; sine Germine Radix
 Putrida fit, si sola, suâ tellure moretur
 Marcida; & eximios non proferat ardua fructus
 Fætura monumenta suæ; de stirpe salubri
 Quicquid erit, sine Mese sua, mors creditur; ultrâ est
 Quod parit æternum post fata novissima Nomen;
 Abdita quid prodest generosi Vena Metallî
 Si Cultore caret? quid inertî condita portu
 Puppis iners, nisi truncus erit, ni Carbasa ventis
 Pandat, & impavido Nerei secet aspera rostro?
 Non Genus, Ingenium est, quò Nobilitatis ad astra
 Itur, & ad veros tandem properatur honores;
 Sagus in hæc Juvenis fueras; Prudentia, (lacte
 Larga suo) vestris pia contulit ubera Cunis;
 Vidisti hæc fugitiva procul; monitusque caducis
 Nil Titulis, nisi fluxa dari, proavosque Genusque
 Ad laudem non esse satis; quâ vergit ad astra
 Semita deligitur; via vi perrumpitur; ultrâ
 Tenditur in titulos & puræ Dindyma vitæ
 Gliscenti Lustrare animo; contemnere fastum
 Natalesque tuos, & vani lubrica Mundi
 Culmina, fallacesque auras transcendere, culmen
 Propositi Auspiciumque tui, sub origine primâ
 Semper erat; quiddamque Novi (quod dixeras orbî
 Esse tuum) tantos super ædificare Colossos
 Ulterius mens facta pio tibi pruriit ausu,
 Scandere Virtutum fastigia, Tempia Minervæ

Prædere, & egregios Sophiæ penetrare recessus;
 Eugeniæ Euphrosynen merito præferre, Molossos
 Errorum, luxusque leves, declivia mundi,
 Pellacesque ævi illecebras, artesque, dolosque
 Diffugere, & totum votis comprehendere Olympum;
 Qualiter annosi Semen de robore Cedri
 Visceribus terræ inclusum (dum Bruma nivales
 Cana comas strictis diffundit frigora terris)
 Tantisper sibi torpet iners; sed cardine verso
 Veris ad optatos tandem sese exerit ortus
 Surculus; hinc speratæ renuens commercia Matris
 (Tot spatiis post se Matrem sylvasque relinquens)
 Surgit ovans per se, donec multum æmulus, ultra
 Scandat, & in mediis cœli se terminet astris;
 Ista inter, proprioque micans (velut Hesperus) orbe
 Obsequio tamen usque humilis; venerabile Sceptro
 Officium per cuncta sacro præbere, sereno
 Cessit apex Animo; patrias fulcire Tiaras
 Dulcè tibi; votis voluisse ambire, placuit;
 Sic vixti, sub Regæ humilis, dum te altior alto
 Rexerat Arctophylax; verum cum fidere verso
 Arbitrioque Poli, Sceptrum Regale Britannis
 Occubuit, cœlique Helicæ sese abdidit ulnis,
 Imperii pertæsa sui; (quamquam omen in istis
 Horrueras, & fata Helices tecum ipse sub umbra
 Ægri animi argueras) Animo tamen inde sereno
 Supremi decreta poli venerarier; ultrò
 Has tantas susterre vices, & Numen in istis
 Cernere, & irrefragi digitum per singula fati
 Arsis, sub nube latens; sic corde resumpto
 Numina sollicito veniam poscendo dolori;
 O quoties luctu pietas excelsior omni
 Extulit elatam tanta inter Murmura mentem!
 Qualiter egregiam Boreas cum turbidus Ornum
 Concutit, & subito confundit culmina motu,
 Illa quidem primum nitans, non spontè, recurvo

Vertice, pulsat humum, mox celsior, æthera totum
 Occupat, & vanis sese objicit æmula ventis;
 Nec tamen imperio refragus, fastuè rebellis
 Post tantas (Dux magne) vices, & fata Monarchis
 Tristia conspiceris; Patriæ quæcunque refulsit
 Celsa potestatis species, parère paratus,
 Morigeroque tuos cultu submittere fasces
 Fascibus, Arctois quos præcia cunque Britannis
 Cura poli intemeranda tulit; Comitia regni
 Quotquot erant, quondam stabilita, gravamine pulso
 Comis honorasti; Quid cætera? fidere verso
 Protectorem Anglis cum tandem fata, recurſu
 Invexere novo; pulso requieverat æstro
 Mens tibi; secretâ sub proditione, furores,
 Infidiasque, minasque, & vanæ spicula linguæ
 Necquicquam intentare, nefas tibi semper; Olympum
 Ante oculos sic usque ferens; reverenter adorans
 Quicquid ab axe poli patuit; Patientia, cultus
 Divini, generosa comes (si fortè procellæ
 Tranquillo incubuere animo) velut aggere firmo
 Arcam animæ, per inane, piæ subvexit, & aucto
 Robore, ad optatas citius provexerat oras;
 Sic ubi fulmineis furibunda per æquora ventis
 Ista Ratis, nunc ima petens, nunc alta salutans,
 Cæruleum per inane volat, velut inscia, quam
 Flectat iter; patriis si forte Viator in arvis
 Jactatam, & sævo pelagi infrænabilis æstu
 Obsorbendam, oculis capiat rorantibus; ipsi
 Ipsa tamen sat rura Ratis, fluctusque minantes
 Scindit & infracto penetrat vada turbida rostro
 Tot ventos tranquilla ferens, dum longius istis
 Provehitur, portumque suum properantius urget;
 Talis in adversis, mediisque animosior undis,
 Tutior in tumidis, scopulisque valentior ipsis;
 Illicet ô quam læsa olim patientia! quantis
 Nobile vulneribus tumuit Cor, Corde remoto

Illo Animæ (Dux Chære) tuæ ! quantum, heu mihi quan-
 Vita tibi solitæque simul perire vigores [tum
 Illo illo pereunte, & sic pereunte; Penates
 Testor in hoc, niæstosque lares; qua triste cubile
 Imbribus, & fusâ lachrymarum aspergine, noctu
 Jugiter immauit; quaque hinc tristissima Mensas
 Melpomene effuso substravit felle tumentes;
 Quid referam heic mensis lejunia crebra remotis
 Dura nimis, tacito toties celebrata recessu;
 Indictosque dies Tumulo; protractaque fufis
 Tempora tot precibus; madidis qua sacra legendo
 Scripta oculis quaque indè Lares meditando perennes
 Et subventuræ cælestia Gaudia vitæ.
 Illicet hinc macies, & tristi pallor in ore,
 Et procul amoris gravitas austera Cachinnis,
 Blanditiis tot pressa licet, tantisque petita
 Artibus, ingrati frustra valere Lepores,
 Structæque blandiduli vana incantamina mundi;
 Proposito heu nimium constans, rigidusque severo
 Usque supercilio, & mortem per singula spirans;
 Expectando diem, vitæ cum morte peractâ
 Defflua supremam tibi Clepsydra clauderet horam;
 Et tamen hæc inter, pelago taciturnus in isto
 Mira laboriferam fulsit Patientia mentem;
 Sic ubi, tot vario ferri indomitabilis ictu
 (Circumfusa, suis modo quæ protexerat umbris
 Arboreos hinc inde choros) celeberrima Cedrus
 Arte & Marte cadens parili, contermina casu
 Sternit quæque suo; sed dum tamen omnia sternit
 Proxima, vicinæque evertit culmina fagi
 Extima, securo remanet sub cespite Radix
 Germine post generosa novo, quod proferet ætas
 Postera, subveniensque suo patientia foetu.
 Quid trahor ô ! quantumque ingesto hic distrahor æstro
 Mœroris per acerba tui, sub funere rapti
 Principis? una duos mors, una diesque sepulchro

Abdidit, atque uno pariles absorbuit ictu;
 O pietas, memoranda polo! dum desit ævi
 Atque animæ, Rex, Umbo tuæ; dulcedine mirâ
 Cœpisti tu deinde mori; tibi stamina lento
 Pollice, & extenso Lachesis ductamine nevit
 In nimias truculenta moras; moriendo superstes
 Sic lente moriendo manens, remanendo recedens;
 Usque animo votisque absens, mundoque tibi que
 Mortuus; atque ægri modica sub mole laborans
 Corporis; extremique moras; & noxia fati
 Tædia tot, tacitis tecum incusando susurris;
 Qualis amans Clytie, (Phœbum cum Vesper Olympo
 Evocat, assiduus qua se mare volvit in undis)
 Languidulum herbofo caput inclinata cubili
 Purpureas lachrymosa comas connectit, & imo
 Muta solo (Domini nimium memor) anxia curas
 Secum mille graves agitans, solamine pulso
 Cogitur egelidis sic pernoctare sub umbris
 Tantisper, dum grata suo lux crastina Phœbo
 Puniceis invecsta rotis, torpore sepultam
 Evigilet, vitamque sibi viresque ministret;
 Sed quid Iô Pietas (quamquam officiosa) Monarchis
 Terrigenisque aliis submisit præbita Divis?
 Verius Impietas, sanctæ pietatis ab alveo
 Si non spontè fluat; sorder servile sub astis
 Obsequium, sine mente piâ; Timor irritus omnis
 Absque timore poli est; Moralibus incubat orbis
 Degener, illicitoque colit mortalia cultu
 Nescius, atque umbras hominum veneratur inanes;
 Quot videas? quorum pietas, in Cæsare solo
 Relligioque simul resident; quos Aula coruscis
 Fascinat illecebris, atque imperiosa Potentum
 Majestas, ipso confurgens æmula cælo?
 Illicet hæc sæcli pietas, exspesque futuri
 Relligio quora quanta hominum est; queis Cæsar & Aula
 Omnia sunt, Numenque ipsum, cælumque beatum;
 Scili-

Scilicet hanc tumulo Scyllam prælagus ab alto
 Observasti, oculis vitando fidelibus ; intus
 Æthereâ pietate tumens Mens enthea, cælum
 Ambit, atque aliam votis delegerat Aulam ;
 Debita Cæsaribus sua contribuendo ; Tonanti
 Teque tuosque Deo ; Officium morale Monarchis,
 Obsequium per cuncta polo ; Cynosura serenæ
 Justitiæ, tibi Gnomon erat ; stata Regula sacri
 Eloquii, ductu mentem firmavit amico ;
 Sic rapidis mens vecta rotis, penetralia puræ
 Relligionis ovans iniit, cultumque, fidemque
 Exolvit, sine labe Deo ; sic integer ipsâ
 Deperiit pietate Animus, pietate revixit
 Entheus, inque ipsis cœli se denique flammis
 Contumulavit ovans, & adhuc super æthera vivit ;
 Quid ? quod et (ô pietatis Apex) Constantia, Cultus
 Divini generosa comes, te firmitèr, inter
 Mille tot Errorum salebras provexit, & aucto
 Robore, te muris circumvallavit ahenis ;
 Propositi sic usque tenax ; ruat Orbis, Olympus
 Mole suâ subito descendat in æquora lapsu ,
 Cuncta licet medium fiant Mare, Marmoris instar
 Semper eras, similisque tibi ; mens nescia flecti
 Tot cultusque Fidesque inter, vesanaque mundi
 Schismata, sincero Veri flagravit amore ,
 Errorum impatiens, & Relligionis avitæ
 Usque tenax ; nec tantilla levitate retrorsum
 Flexilis, indomiti per tot declivia sæcli
 Dogmataque insuavem redolentia dira Mephytin ;
 Qualiret æquoreo Rupes infixâ profundo
 Stans fulcro lasciva suo, decumana repellit
 Fulminâ, & oppositos ridendo reverberat ictus ;
 Scilicet ô quanto (vitæ sub meste) tumulu
 Bellorumque minis, rixisque, odiisque nefandis ;
 (Cæteraque hîc luctu quæ mens meminisse refugit)
 Planities tranquilla Animæ, noctuque diuque

Contremuit ! nec victa tamen ; sed pondere tanto
 Fortior ; impositâ veluti Pons mole, superbis
 Arcubus, in mediis surgit generosior undis.
 Quid moror his ! tanti restent dum viscera Divi
 Tot pia, sollicito mihi perrumpenda labore ;
 Vixisti sub sorte satur ; ■ (si Numina tecum
 Parcius) hæc æquâ contentus mente tulisses ;
 Celsa licet tibi fors, tu sorte excelsior istâ
 Fortunam superando tuam, quamcunque paratus
 Invisco perferre Animo ; lætamque silenti
 Suspicionem fovens ; saveat, seu lubrica fallat,
 Idem usque, æquanimisque tibi, per singula Victor ;
 Tot Procerum exosus morem, quos illita ficto
 Luxuries fuco versat, rationis inanes ;
 Quique voluptatum dulci fallente veneno
 Ocia amant, mundique avidis cunctantur iu ulnis ;
 Nec verò heic vanus tanti Ostentator honoris
 Aspectandus ades ; submissâ modestia, tecum
 Usque comes, sortem tibi dissimulavit adeptam,
 Quosque invita tulit Titulos, mens candida dempsit ;
 Quoque Opibus m. . . & cumulata munere gazæ
 Pressus eras, tanto tibi mens depressior, imum
 Detumuit, fastumque procū luxumque fugavit ;
 Quid ? (quod apex rerum) tibi quas indusserat æther
 Divitias, nullo rabies præprodiga luxu
 Perdidit ; has tecum pariter, discrimine nullo
 Paupertas partita fuit ; Commune putasti,
 Non proprium, quodcunque tuum ; sic viscera presso
 Commota intumescere inopi ; Tua semper Egeni
 Et sua vix pressura fuit ; tibi sorduit ævi
 Turpis Avarities, & Mundi dulce Lucellum ;
 Omnia Numen erat ; Merces super æthera, Christus,
 Gratia Gaza tibi, lucrum Crux, Funera sænus ;
 Insuper effuso quantum Gens Aulica luxu,
 Et picturato radiabat Murice, tantum
 Vilior, & cultu tenui demissior ibas,

Lentior, atque humili sub veste valentior; Aure
 Et gemmis variata virum velamina, risu
 Accipiens, puramque humili sub regmine mentem
 Conspicuâ probitate tegens; tibi purpura Candor
 Intus erat; Tyriâ saturatas Bombyce Vestes
 Censisti Exuvias, perituraque regmina ferri
 In mortis documenta tuæ; Constructa Columnis
 Marmoreis dum recta Ducum sublimia, lentâ
 Mole subintraſti, sedes super ista perennes
 Prædidicit, vorisque alium mens pressit Olympum;
 Ecquid honos, sed onus semper tibi? Sarcina menti
 (Colla humerosque premens, atque infima Crura fatigans)
 Visa fuit vario distincta Periscelis ostro;
 Et licet illustri supraque infraque pyropo
 Fulgidus, & croceis circumradius Elenchis,
 Gemma tamen virtus fuerat, tibi Sidera, cælum,
 Grande Ligamentum, Fiducia; cætera, Cœnum;
 Sic coram quantillus eras; sed culmine mentis
 Quantus Atlas? humeris Cœlum cui cessit eburnis;
 Alta ævi fugiendo; graves hinc inde Colossos
 Curarum, & patrii perplexa Negotia Regni
 Præſagis vitando oculis, privataque Regum
 Concilia, occultis nunquam non plena periculis;
 Illicet his tantis Animus quàm restitit ausis
 Mille tot adversum Illecebras, stimulosque prementes;
 De tumultu sic ipse tuo graviora revolvens
 Spreviſti indomito viscosa negotia nisu.
 O quoties (celso quamquam tua proxima Regi)
 Mura fuit, Domino non comparente, Cathreda!
 Propositò quoties (Aulâ procul, & procul Urbe,
 Subductus) tacito iuſtraſti Rura recessu;
 Ardua declinans, humilique in valle recumbens;
 Ambitione procul, pravique ambagibus ævi,
 Tetrica diffugieus, & noxia quæque repellens;
 Nec tamen heic contemptor ades, segnis vè reculas
 Ardua tot, satis æqua humeris; (procul ista facessat

Suspicio, ventris labelsque hæc exulet Aris)
 Debilitas hic nulla, nec ulla Superbia; mentis
 Immensum tibi Robur erat, seu Curia, seu te
 Regia sollicitis desideret anxia votis,
 Mente manuque potens parili, seu robore dextræ;
 Iudiciove Animi lubeat contendere; tantum hoc;
 Publica mens instructa aderat, sed defuit Ardor
 Tot labyrinthiacis velle impallescere curis;
 Plus ultra tibi semper erat; super æthera Virtus
 Te tua divinis sublimem evexerat alis
 Contemptorem ævi, desertoremque pericli;
 Tante molis erat, curarum spernere moles,
 Lubricaque infandis tot culmina plena ruinis
 Prælogo vitare Animo, placidoque tenore
 Tecum habitare, tuâ temet Virtute Fideque
 Protegere, atque alium votis comprehendere Olympum;
 Sic ubi depastæ post tot fastidia prædæ,
 Jam satur, ima Animo spernens Jovis Ales, in altum
 Remigio subvecta hilari, per inania cœli
 Ducitur, oprati mirâ dulcedine Nidi;
 Quò tandem progressa, lares fatumque salutans;
 Hic dum tuta sedet, læsasque coordinat alas
 Gliscit ovals oculis terras lustrare superbis.
 Subtili constructa dolo, quot retia rupit
 Integritas, Animusque suo candore coruscans!
 Necquicquam Insidiæ, Conjurantiumque latentes
 Advorsum valere artes; Caput altius istis
 Sprevit inhumani constructa pericula sæcli;
 Infremat hinc contra Nemesis, consurgat Erynnis
 Anguiferis infesta comis, examine fuso
 Te circum Harpyiæ volitent, vulturque rapaci
 Ungue vorax, inhiansque Opibus? Mens conscia recti
 Ista inter, tibi Murus erat; sic hoste subacto
 Libera mens, vitæ sincerâ in pace quievit;
 Arma preces fuerant; Clypeus, Mens nescia fraudis;
 Protectorque Deus; Cœlum Patria; Anchora Christus;

Quoque magis pressus, majoribus institit ausis
 Altius ô mens ferre caput, cæloque minari,
 Vivacis versans valido sub pectore sensus;
 Vita licet palmus, palmo tamen orbis in isto
 Delituit Virtutum ingens, meritique Theatrum
 Nobile, & æthereo fervens pia gratia Zelo
 Ardua sublimem rapiens trans Nubila mentem;
 Delicium sic totis eras; quid cætera? Phoenix!
 Totus honos & Amor; Venator Amoris, amando;
 Dum fûgit, fugientem instans, caprumque focillans;
 Ulqueadeo, ut victis fueris redamatus ab ipsis
 Hostibus; invito sic ferrea pectora ductu
 Virtutis Magnete tuæ; dulcedine Morum,
 Et probitate pari; facili flectendo labore;
 Ipse tot Immities inter Mitissimus, acri
 Asperitate cærens, & Simplicitate superbâ
 Martius; ingentâ tibi Mansuetudine, vanas
 Invidiæ ridendo minas, risuque premendo:
 Atque equidem hic tanti pia dum præcordia Divi
 Molior, & radio referare profunda tenello,
 Stillantes ecce ante oculos, prædulcis Imago
 Tantillæ mihi molis adest; Vultusque sereno
 Sole micans, blandæque comes Pellacia Formæ,
 Pulchra verecundo species spiramine, qualem
 Gens Superum sperare potis, Gravitate verendâ
 Angelicam referens, Auro magis aurea, dulci
 Mellea melle magis, puroque illustrior ortu;
 Fronsque supercilio blandè exposita remoto,
 Sideribus similes Oculi, gratoque decore
 Effulserè genæ candore, rubore Labellæ,
 Ista inter, (dum sic torrenti flumine spumat
 Musa loquax, pictoque ardet depingere versu
 Indigitem) solito redvivus more, recurrit
 Qualis erat; quo sic sic comparente, Camenæ
 Lætitia luctuque pari confunditur, umbram
 Dum capit, & rapti torpet sub Imagine Divæ

Raucidulam pulsando Chelyn ; dum Munia, Mores,
 Pectora, Virtutumque choros, Geniumque, Fidemque
 (Sic Virtus numerosa iuvat) torpore represso
 Tentat adæquato passum celebrare Cothurno ;
 Hinc progressa Ducis prælustria gesta ; sed cheu
 Quod Mars non potuit, sævo Mors præstitit ictu ;
 Extemplò coiere poli , missumque Britannis
 Delicium hoc prædulce avidis, jam jamque repossunt ;
 Funduntur decreta Poli, volat Ales ab alto
 Nuncius, obscurâ noctis caligine, terras
 Anglorum de more regens ; Sententia cæli
 Stat, raptu firmata tuo ; qua territus orbis
 Hic novus infando contristat Numina quæstu ;
 Quodque tui superest, umbram sine Corpore inanem
 Captamus vacui, nec quiequam prændimus ultrâ ;
 Solaque, (tantillo quod pro solamine restat)
 Astra super meriti prædulcis imago perennat ;
 Heu longum sub Sole nihil, Mors terminat Ortum ;
 Dulce diu vix Astra tenent ; solamina, terris
 Præbira, habent Tumulos ; nec Mars sine Morte perennat ;
 Sors sua quemque manet ; veniet quæ misceat omnes
 Hora, Humilesq ; Altosq ; simul ; quodque agmina claudit
 Stat Morti sua mœsta dies, cum Carcere rupto
 Terra dabit patulis rediviva Cadavera bustis ;
 Illicet hunc (miro modò qui resplenduit ostro
 Virtutum, & patriis Phœbum se præbuit Arvis)
 Irrefrago Cœli arbitrio (ne fortè superstes
 Cerneret indomiti ventura pericula sæli)
 Demessum spectare Ducem ; sic Numina poscunt
 Æqua suum ; nec læsa fiunt (quem læta focillant)
 Ulterius vitis scelerati immergier ævi ;
 O Pietas veneranda Poli ! subducitur infons
 Sæpius, & iusto abrupto, sic plectitur Orbis
 Degener, impatientique regi ; Deseruiat ingens
 Æstrum hominum, sic iustus erit ; terrasque beabit
 Luce suâ, cladesque abiget ; Quid demoror ; Uno hoc
 In.

Indice perspicitur; Miseris Prognostica terris
 Justorum sunt Fata; sibi sua Funera, Fœnus;
 Sic præis ò; vel (si pereas) periisse putandum
 Non tibi sed patriæ; (sanctis, vixisse, periisse est
 Et rursum periisse Salus) Dispendia pensans
 Nostra, brevis tibi vita fuit; dum Commoda nobis
 (Et merito afflictis) dempro te dempta revolve;
 Impietas heu nostra, tux Compendia vitæ
 (Sic voluere Póli) gyro comprehendit in arcto;
 Num Superos, aut Fata querar? Temeraria fundis
 Verba miser, quisquis cœlestibus obstrepit Astris
 Nescius, & recti Trutinam non pensat Olympi.
 Heu scelus, heu mortale nefas! Te nostra tulerunt
 Flagitia, & refragi temerata Rebellio scæli,
 Plectimur enī, Sontes merito; Tua Commoda nobis
 Invidere Polli; vasto longè intervallo
 Nostræ Apicem meriti Bonitas tua ponè reliquit;
 O Cœli, Terræque vices! quæ fulmina, Morte
 Morte sub hac damnosa cadunt? quo fidere lævo
 Gens premitur, rapique tuo commota, dehiscit?
 O rerum lugubre Chaos! ò triste Britannis
 Sidus, & horrendi Portentum immane Comætz!
 Quot Mortes una Urna tenet? quor Murmura, Marmor,
 Mæroresque graves, & acerbæ nubila noctis
 Unus in amplexu modico capit? hic ubi tanti
 (Pingere si modò fas) latet intrus Amoris Amaror;
 O exspes spes fluxa! quid ò quid abire paratis
 Illustres Animæ! terras, Patriamque, laresque,
 Consortemque Tori, prædulcia Pignora, clade
 Clade tot innumerâ, post te simul involvendo;
 Tantorum Contemptor abis? sic displicet avi
 Te nostrique, tuque simul? Da Carmines, Manes
 Sollicitare tuos, & oborto Murmure, tecum
 Comminus (heu nimium vanis) contendere telis.
 Contraheris sic (Dive) tibi? dum Mellis in herba est
 Autumni sub mole cadis? nec odorea Mellis

Dona tux, cupido lubet ultrâ extendere mundo?
 Ostendendus ades terris, tandemque Quadrigis
 Æthereis rapiendus eris; tantumque videre
 Nec viso te dulce frui, conceditur Orbi?
 Qualis vere novo, primi sub margine Mensis
 Præcipitata suo rumulo, Rosa prima, renellas
 (Sic nimium festina) comas dispergit in auras,
 Mox (ubi plura dies sub adulti robore Solis
 Emicat, & longo cœlum distenditur æstu,)
 Fessa cadit; sic fessus abis; nec linquitur ultrâ
 Spirantem gustare Crocum, vel melle sub ipsâ
 Fructibus optatæ saturari posse Senectæ?
 Quâ dignum te laude feram (Dux Inclytus) Magnis
 Proxime Dii, qui, cum moreris, plus vivere mundo
 Incipis, applausu pal. iminajore perennans; nō minus
 Qualiter extremi supremo in cardine mundi
 (Qua veniuntque Auræque silent, Commercio cessant)
 Petrus tandem ipse suis vitæque prioris
 Impatiens, structo tenui de vinsine Nido
 Surgit ad exerti flagrantia lumina Solis
 Æ hereus Phoenix, foecundaque funera poscens
 Se tandem parit igne suo, reparatque vigorem
 (Tranquillum moriendo) novum; per singula talis
 Talis ades; Moriensque vicens, moriendo perennans;
 Quid juvat heu vano nimium conamine, tecum
 Caminibus certare piis? sublimior omni
 Eloquio mens alta volans, fastidit inanis
 Gloriolæ lasciva crocens; succumbat Apollo
 Ipse patet, tantisque Chelyn subducatur ab ausis
 Te te ultra nihil esse putans; succumbat Apelles
 Pictor, & æterno radium transmittat Olympo;
 Tuque, ô Languidulo torpens deserta Cubili
 Diva, repentino nuper quæ turbida raptu
 Comparis (an Cordis potius) pia Numina fuis
 Contuistare ardes Lachrymis, Umbraeque verendas
 Amplexu rumulare tuo; fastidia noctis

Mille memor subiens, Madidum cui vore Cubile
 Hec nimum effusis Lachrymarum diffluit undis !
 Erige te tumulo tandem, ne lora dolori
 Præbita, tot vario prosternant pectora luctu ;
 Desine dilectos voris arcessere Manes
 Et Ciueres plorare pios ; miserescere satis
 Et plorare, tuum est ; verum frænare dolorem
 Officium scis esse piæ ; tibi dumque recurat
 Icon, & abrepti species lachrymosa Mariti
 Presenti te Prole bea ; tibi Pignora restant
 Chara Tori ; tenero Genetrix tu prospice Iulo ;
 Auspice qui vestris læto proludit in ulnis
 Ore Patrem toto referens, spe plurimus, olli
 Æmulus assurgens, Genio, Virtutibus, omni
 Dote Animi ; hunc Generosa foveque, faveque virescit
 Dum tener ante oculos, geminosque hinc inde Parentes
 Sic referat, priscæ assurgens Spes altera Genti ;
 Dulcè valere simul ! vobis trarquilla ministret
 Tempora, Terrigenum qui fata vicesque gubernat !
 Vestraque, depulsis retricis, pia vota secundet
 (Vota super) placidi larga indulgentia Coeli.

D. L.

N 2

Sub

Sub Discessum
Clarissimi, Celeberrimi & Prudentissimi
Domini, D. Bulstrodi Whitlocii,
Legati ad Suecos, ritè designati,
Vota.

ERgonè solliciti post tot prænuncia Vulgi
 Murmura, rumoresque vagos (torpedine presso)
 Tandem etiam (Vir Magne) Ratem conscendis? & oris
 Te procul avulsum patriis, discrimine tanto
 Excipit infidâ fragilis fortuna carinâ?
 Credimus ô! Fer dexter opem, qui solus habenas
 Rêgnorum rerumque rotas; qui pace remotâ
 Bella moves, removesque pari moderamine, Vacent
 Tranquillâ tuâ pacè bea, curisque metuque
 Semianimem, adversi media inter fulmina fati
 Erige, ut innocuam leni spiramine puppim
 Provehat, & faustâ proram conspergat Olivâ;
 Omnipotens! nec enim hic Veterum præludia Vatum
 Proposito stant æqua meo; procul ista facessant
 Numina; sit mihi Dux, magno quæ præsidet Orbi
Numinis una Trias, qui Majestare perenni
 Fulget, & invictas mundi contorquet habenas,
 Æolii qui flabra Nori, tumidasque procellas
 Temperar, & rabidi sternit vada concita Nerei;
 Quâ per inane volar, liceat spirare volanti,
 Et paulùm sperare Rati, lenique susurro
 Candida Pierio distendere Carbasa cantu
 Aonidum adplaudente choro, Pontique serenam
 Spargere planiciem violis, atque æquora passim

Pimplæis implere Rosæ, rabiemque profundi
 Mellifluis lenire sonis, & monstra Cavernis
 Tantispèr damnare suis, ne vortice verso
 Ima procelloso conturbent stagna tumultu.
 Quas versas Gens mœsta rotas? *whitlocius* alto
 Sic pelago jactandus abit? sic numine Divum
 Impulsuque suo (vastos dum prurit in ausus)
 Hinc aliò, indomiti per tot vada spumea ponti
 Propositum sibi sternit iter: proclivis ad Arcton,
 Qua regit incertas virtus Magnetica puppes?
 Quà Sueonum horrescunt Syrtes, perplexaque Nautis
 Tot vada, præcipientesque sinus, & littora vixdum
 Indigenis benè nota suis; ubi Chasmate tanto
 Terra tot angustis hinc illinc finditur Isthmis.
 Vera loqui liceat (genio licet ista repugnent
 Ingenuo Vir Magne tuo, vulnere modesto
 In speculo sic ipse tuo te cernere coràm
 Tædeat) Anglorum magnus sine compare Consul
 Lux & Amor Patriæ; quo Dictatore, Tribunal
 Gestit, & ancipites deponit Curia curas
 In quo præcipientes agitat sapientia currus,
 Et facili excellens Gravis permixta sereno,
 Eloquii que lepos, & inundans Gratia fandi,
 Publica quo Res, tuta viget; cui grandia rerum
 Incumbunt, molesque Novi committitur Orbis;
 Quem merito electum de tot modo milibus unum
 Pro se posse loqui bellator credidit Anglus;
 Tantillum sibimet soli qui constat, & uni
 Ipse sibi vilis, minimoque abjectior audit,
 (Quid referam hic? quid non? sua se cum promere Dei
 Vix potis, & magnæ percurrere Mystica mentis,) [phos
 Sepositis ecçum Trabeis, Ostroque relicto,
 Sponte suâ, rapidoque Poli fervore calentem,
 Frangentem æquoreas remis properantibus undas,
 “ Scilicet est aliquid peregrinos visere soles
 “ Nec tantum sapuisse domi; mens libera quatit

"Exilia, atque foris positum miratur honestum;
 Hic furor est, & melle suo perfusus, ar isthòc
 Qui raperis, non raptus abis; Te nulla Pelagæ
 Pubis avara lues, nec sulvi Velleis ardor,
 Nec vaga propositi levitas, nec devius error,
 Transvorsumvè rapit ventosæ gloria laudis;
 Te rerum te summa mover; cervicibus ingens
 Machina, & immensâ moles operosa laboris
 Libratur (Vir Magne) tuis; tibi cura salusque
 Et patriæ mandatur honos; sic fidere fausto
 Publica magnanimos tibi mens insurgit in ausus,
 Diffusa dum stabili lustrans duo lumine Regna
 Indissolvendo satagis conjungere nexu.
 Ecquid Iò, nec te ulla tui, nec cura tuorum,
 Nec meritis cumulandus honos, nec grande Tribunal,
 Dulciavè Angelicæ tot delectamina ter:æ
 Proposito cohibere potis? sed & obice rupto
 Cœlum aliud, solemque petens, externa vigore
 Masculeo instructis meditaris littora remis?
 Sic juvat ô properare, & sic te credere tantis
 Astrorum Pelagique minis? ubi gurgite rupto
 Adverso adversas convolvens vortice moles
 Nautarum audaces, sæx Balthica territat ausus;
 Sic tibi mens molitur iter, quâ noxia nautis
 Pleiadum septena cohors, Hyadæque furenti
 Insurgunt Pelago, irabibusque ingentibus obstant?
 Sic ruis? incepto nec te dimovet ab ausu,
 Arctophylax, qui plaustra rotat Brumalia? nec te
 Imbriferum obscurus gladium qui stringit Orion?
 Nec te Helenævè Helicesvè movent præfagia, Nautis
 Dira, nec Oleniæ Sidus pluviale Capellæ?
 Nec te Scylla ferox, nec te damnosa Charybdis,
 Quæque vomit ratibus tot mille pericula Syrtis?
 Præsertim * dum Cæruleo Bruma hispida Ponto

* Discessum sub Hieme Poeticè depingit.

Incubat, & longâ cœlumque, solumque, salumque
 Nocte regens, rigidoque gelu Mortalia crispans
 Ardet Hyperborei constringere littora Ponti?
 Nube sub hac securus abis, dum frigora latè
 Stricta rigent, nostroque calor proscribitur Orbe
 Ipse cales? uneque Animi sitientis hiatu
 Ambis inexhausti, poc'la evacuare profundi?
 Credimus o tantâ sub tempestate, peric'lis
 Tot variis, dulcemque Animam, Molemque laboris
 Grandiaque invicti tot mille negòria Regni
 Infido te velle salo committere? Mundus
 Dum ruit & laxis Nemesis dominatur habenis?
 Nusquam Orbi dum tuta quies, dum tetra Barathri
 Claustra patent, Erebiq; imo de gurgite vitus
 Evomit unibrosi truculentus Janitor Orci
 Eumenidum grassante chao? dum militat in se
 Mars Pater, attonitâque furens sub Gorgone Pallas
 Nititur immensi referare rep'gula Mundi?
 Nec tantum damnosa solo, sed & insuper ipso
 Bella salo † Bellona movens, Neptunia possim
 Regna quatit; vitæque ciens sub gurgite mols
 Irarum, rabidisque incendens æquora flammis
 Advorsum sylvasque Ratum, classesque tonantes
 Provocat, & diro pariles exasperat æstro;
 Heic ubi tot refluo fluitantia fragmina fluctu
 Una hominumque ratumque patent; hinc Carbasa, &
 Semicremata natant disruptæ transtra Carinæ, (illinc
 Inde Trabes trabibus, divulsæque vincula vinc'lis
 Ex sibi commissus titubat sine Remige Scalmus;
 Hinc latè divulsa hominum tot membra, lacerti,
 Cruraque, & ingrato velut ebria viscera Nereo
 In longum distenta scatent, humerisque revulsum

* Belli pericula, terra mariq; in imminentiâ poeticè depingit;

† Belli Navalis inter Anglos & Batavos indigitatio.

Hinc caput, & atro truncum sub cespice Corpus
 Tutbidulis densantur aquis; Batavumque rebelles
 Sanguineo lugubrè rubent Baptismate ripæ.
 Illicet ô quantis titubat gens ægra periculis?
 Quot curis tumultata jacet? quantoque tremore
 (Littore sub patrio dum te speculatur euntem)
 Paller, inexhaustis contristans Numina votis?
 Sic ubi forte Viro vastum superæquor ituro
 (Cum jam ad transtra Ratis, scisso cedit Anchora fundo)
 Hæret amica uxor, certatque innectere collo
 Brachia, manantesque oculos; hinc oscula turbant
 Hinc vasti caligo maris: tandemque relicta
 Ipsa sibi, vano nequicquam Numina questu
 Sollicitar, Sponsumque tonat sibi, remige verso
 Astutim furibunda dari; sicque irrita late
 Verba vomens, patrios dolet intrebrescere ventos
 Et faustum vix operat iter: sed & operat, & ardet
 Ardet amor longo fugientia Carbasæ visu
 Dulce sequi, variasque sibi movet anxia curas,
 Stat tamen, & notam puppim de rupe salutat:
 Turbida, tergeminoque Vale Vale urget euntem.
 Magne Maris vasti Domitor Neptune! tridente
 Tranquillum consurge tuo, nuique minaci
 Immenso da jura salo; Sceptroque trifulco
 Audaces cohibeto minas, astumque profundi
 Assolitur, & rabidi gliscentia murmura Ponti;
 Hostiles pone oro iras; Zephyroque faventi
 Da spatium tenuemque moram; dum dulce Britannis
 Pignus eat, redeatque suis tranquillus in oris;
 Imperioque tuo, tacitis subsidat in antris
 Æolus, & vestris Boreas det colla catenis;
 Sit Mare planities; Glaucum, Pater, ocyus antris
 Cæruleis tute ipse voca: properantius omnes.
 (Scurra Sali) sic verrat aquas, puppique volanti
 Sternat iter, rabidi prosternens Murmura Ponti;
 Interea patulis Nymphæ Oceanitides ulnis

Mole suâ lentè incedant; Galaræ Catervas
 Dirigat, & variâ conspergat fronde profundi
 Faulta superficiem; ne quis modo pestifer Auster
 Spiret, & hæc vorsûm, vel Carbasa tensa retrorsûm
 Concuriat, fluctusvè Rarem Decumanus, iniquâ
 Opprimat alluvie, nimîaque aspergine lædar;
 Æqua Pater petimus; Pacem (dum Pacifer undas
 Ipse per has vestras fertur) te poscimus omnes;
 Deservi ô, mitisque veni, tibi pacis Alumnus
 Creditur, & nôstri pignus prænobile mundi;
 Cœleste est quod fertur Onus; pia Nomina cœlo
 Debita; Præsidium Pietas, Candorque, Fidesque
 Simplicitasque supercilio generosa remoto
 (Præside in hoc tumulata) petunt; da nube remotâ
 Transvolet has vestras alacer *whitloccius* undas;
 Tuque ô Typhi Pater, cujus cervicibus ingens
 Machina stat, consurge audax, clavoque retento
 Dirige Magnanimam præses per aplustra juventam;
 Quisque suum meditetur opus sine murmure; secûm
 Multa animo Pater ipse suo, secum ipse voluter
 Ardua tot commissa sibi; sic alite fausto
 Omnia sepositis peragantur munia curis,
 Tantisper dum decursû per inane peracto
 Incolumis faustas Sueonum Pater appulat oras;
 Hic ubi Divini Facundia Nestoris, Aulas
 Atriaque & Magnæ stupefacta palatia Divæ
 Et Procerum Angelico perfundat pectora Nimbo.
 Tuque ô Nympha potens, magni generosa propago
Gustavi (tanto sub quo modo Cæsare, Cæsar
 Ingemuit) Sueonum quæ majestate Paternâ
 Sceptra moves, totamque refers Regina *Canallam*
 Nubilis, impellensque Viros in bella Virago,
 Tantisper te redde tibi, te deprime, donec
 Oratoris Opus, te coram, Nestor, & ævi
 Suada tui peragat; Pacem dum Pacifer ulterô
 Proferat, hinc fideant Proceres, stupeantque Quirites;

Non equidem vestris irritamenta Manipulis
 Bellorumvè minas, vel iniqui fulmina Martis
 Invehit hostili Pater implacabilis æstro;
 Olli animus sociare, & firmo jungere nexu
 Regna, licet disjuncta loco, Suecosque Britannis
 Indissolvendâ Pacis vincire Catenâ.
 Sic ô dulcè vale! validis sis Suada Suevis!
 Da pacem, pacemque refer: duo Regna labore
 Dissita junge tuo, stabiliq; in fœdere firma;
 Eloquio tu grande tona, sis nobilis Hermes
 Eloquio sua-suque pari: pacemque sereno
 Deplue Aruspicio; Sueonum Caduceus, oras
 Faustus inire para; placidè qua te tua Delphos
 Dirigit adpropera; susceptum perfice munus
 Blandidulum adfamulante Polo: tibi militet Ales
 Armiger, eloquiique parens, & remige fausto
 Provehat innocuum per tot Maria alta Phaselum.
 Interea placidi genitabilis Aura Favoni
 Hæc mea tranquillo transportet vota susurro
 Quandoquidem non ire licet, quo me mea ducit
 Mens vaga; quo curæ ancipites, præcep/que cupido
 Abripiunt; dum cara Poli te, te mihi reddat
 Incolumem, & patriis reducem transportet in arvis.

D. L.

Sub

*Sub fœlicem ejusdem Regressum
Eucharisterium.*

Sic redit incolumis dimissa *Columba* per undas
 (Cuncta ubi Pontus erant) optatæ pacis *Olivam*
 Ore redux roseo referens? sua limina *Noe*
 Pandat ovans, gratoque hilaris sub fœdere, *Paci*
 Paciferoque avidas extendat largiter ulnas
 Octuplici cum gente tumens; dum flumine presso
Araratae Trabs celsa super secura recumbat
 Culmina, & ardeñtes *Arca* immutetur in *Aras*.
 Sic redit *Æsonides*! nec tantis defuit ausis?
 Phryxæum stupidâ raptum de *Colchide* Vellus
 (Quod voluit) sic victor habet? sic littora classe
 Auriferâ, & rutilo radiant speciosa *Metallo*?
 Sic *Auro* Gens tota micat? *Glomeramine* factò
Grajugenûm generosa acies consurgat, & ipsas
 Ante *Rates*, det thura focis; pia victima *Cœlo*
 Cedat, & accensis fument *Altaria* flammis
 Grati animi monumentum ingens: descendat ab *Argo*
 Mole suâ Dux ipse redux; Solennia ducat
Grajugenûm qui *Castra* regit, trabeata *Quirirûm*
 Turba ruat; reducemque *Patrem* plebs prona salutet,
 Spes ex spes procul ægra vale! *suprema* tenemus
 Quæ fuerat sperare timor; sua littora tandem
 Novit, & optatam complectitur *Anchora* portam;
 Expectata diu lætis spectantur ab *Anglis*,
 Dum cœlo famulante redux *Whitlocius*: illo?

* *Franciscum Dracum* subinnuit.

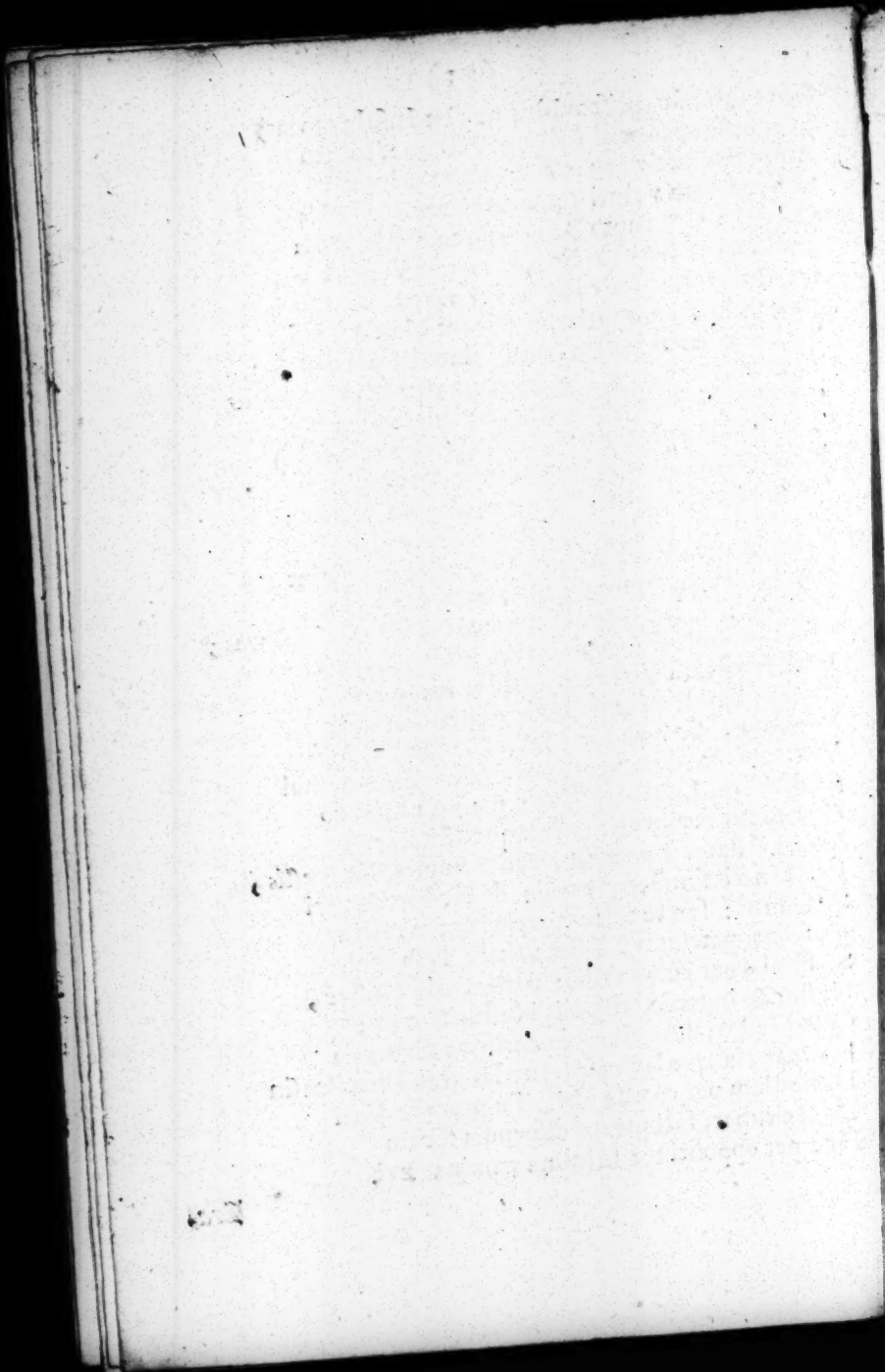
Gravior, Iogenio qui luxuriante, Britannis
 Tot mundi spatia ampla novi detexit, & ille
 Qui modo Virginiam lætis invexerat Anglis,
 Tansilper da Musa moras, dum carmine grato
 Eloquar edomitos fluctus, vastumque profundum
 Tot votis cecidisse piis; Tritona repressis
 Detumuisse minis, Glaucumque & cætera Ponti
 Numina, Nereidas, Galatæam, Dorida, prolem
 Neptunū innumeram, concordī fœdere, tantæ
 Prospexisse Rati vigiles; Regniq̃ serenam
 Planitiem stravisse Rosas, & murmure pressō
 Incolume hoc lætis Caput accelerasse Britannis;
 Insuper edomitos placidum per Nerea ventos
 Ad votum spirasse rati; Caurosque Notosque,
 Et Boream, Zephyro unanimes cecidisse secundo;
 Eloquar astra poli (Fortunatissimè Consul)
 Auspiciis risisse tuis, vultuque sereno
 Illuxisse piis cœlestia lumina votis;
 Mitius assolito (vestro sub sidere) Phœben
 Incubuisse Mari; nec hyperboreos reboatus
 Influxu movisse suo, sed nocte sub ipsâ
 Invexisse tuæ tranquilla silentia menti;
 Solstitioque tuo, Solem super æth'ra, serenos
 Protraxisse dies, & lætæ lampade lucis
 Qua patet, immensum late irradiasse profundum;
 Omnia Phœbus erant, Pelago dum Phœbus in alto
 Intentabat iter; Numen super æquora, Numen
 Cærule cœlesti flestebat Numina nutu;
 Plura quid ò mens macta canat? conformia votis
 Omnia, felicemque abitum taustumque regressum,
 Propitias per cuncta vices, sortisque serenæ
 Commoda, & auspiciis rutilantia singula vestris;
 Lustrasse attonitos, teque illustrasse Suëcos
 Eloquio vultuque tuo; placuisse Suecis
 Oblatâ te pace avidis; placuisse Britannis
 Pace reportatâ patriis; placuisse per omnia

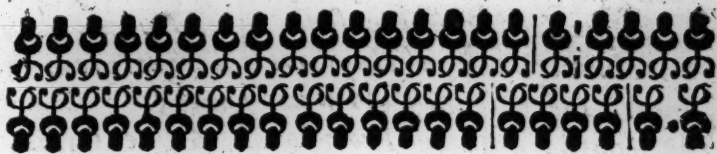
Te tibi, reque Deo Pariter, solique furenti
 Displuuisse Erebo; sic ò virtute coruscans
 Ingenita, officiique memor, Commissa fideli
 Mente peregrinis exple'sti Orator in arvis.
 Expectate diu, nostrisque ò plurime votis
 Tandem etiam per inane redis? cursuque peracto
 Anglorum patrias repetis sic Pacifer oras?
 Fortunata tuis! qua te tam læta tulerunt
 Astra domum? salve ò ævi fine Compare nostri
Nestor, inexhausto Eloqui cui fulmen ab ore
 Grande tonat, promptæque comes Facundia linguæ;
 Sospite quo, gemitus inter fufasque querelas
 Sumo Animam, & magni auspiciis accanto Patroni.
 Scilicet ò quantum vestro (Vir Magne) regressu
 Albion omnis ovat, tepidum qua vergit ad Austrum;
 Quaque Calëdoniam sese distendit ad Arcton!
 Publica quàm res tota viget; Jura, Atma, Camenæ,
 Sacra Themis, Pax alma, nitent! quantum Agmina lætæ
 Anglorum lasciva tument! quantæ inde popello
 Lætitiæ undantes latices, fontesque leporum
 Te remeante fluunt! quanta ò quanta urbibus ægris
 Vita, calorque novus, quanta est spes addita genti
 Qua patet, En quantas (sibi te sic sospite) *Olivæ*
 Lætitiæ diffundit ovans! quo vere coruscus
 Floret apex? dum te tumulo specularur ab alto.
 Orbe peregrino reducem, pontique periculis
 Incolumem, & patriæ securum in Marmore terræ;
 Adspicis ut patrias sinat inter surgere laurus
 Virtutes laudesque tuas, fastisque reponi
 Tot meriti Monumenta tui, vigilesque labores,
 Invisumque Animum, Geniumque ad summa paratum;
 Propositumque tenax recti, curamque fidemque
 In patriam Numenque tuum? quid cetera? vestro;
 In titulos quam gliscit ovans, tam gaudet ab imo
 Pectore, marmoreo reditum hunc suspendere in ostro;
 Quod superest emensa salum prænobilis Argo
 Littus arans, portumque premens, pia gaudia flammis

Evome ; Londino latebræ sua fulmina lato
 Emittant, hilaresque vocent in gaudia Cives ;
 Hinc Typhis, innocuæ fœlix Navarcha Carinæ
 Debita pacato solvat sua Sostia profundo ;
 Inde pererrato festiva Celeumata ponto
 Nautarum submacta cohors diffundat, & ausu
 Magnanimo accensis incumbat Martia Sclopiis ;
 Tergeminum tuba clara vomet Taratantara, latè
 Ænea terrificos emittat Machina bombos ,
 Sulphureosque Salo globulos tormenta rependant ,
 In fulmen sic flumen eat ; Fluviusque Favillis
 Ardeat, & claros Tamesis vertatur in ignes ;
 In flammæ sic cuncta abeant ; sic æth'ra supernè
 Votivas succensa faces Zephyrosque serenæ
 Lætitia festosque dies (te hospite) Olympo
 Clara ferant ; tristesque abigant sub nocte tenebras ;
 Tympana se solvant vario clangore, Tribunal
 Perstrepat , eloquio rumpantur rostra , loquantur
 Compita, & Angelicos fundent cava Classica cantus ;
 Pons ponto sua dona ferat , Contermina Turris
 Territet ignivomo vincina Palatia nimbo ;
 Extremum sacras Caper hinc sistetur ad Aras ,
 Et pia pacato mactetur victima Cœlo ;
 Omnia Thus spirent Superis, Opobalsama terris
 Fusa volent ; holocausta pius per Tempia sacerdos
 Mille litet , zeli que novi petat enthea cellsum
 Flamma Polum , positoque hilares squallore Quirites ,
 Heroës, Procereſque, & fusi examina vulgi
 Dulcibus argutos tollant Modulatibus hymnos ;
 Ripa angusta viris, Cymbisque angustior Amnis
 Fiat, & hinc Cœlum votis , hinc plausibus Aer ;
 Quinetiam Vos ô (junctis hinc inde Catervis)
 Militiæ generosa Seges, Mavortia Pubes
 Ite, præite alacres ; rutilo Vexilla Pyropo
 Clara micent, Reducisque umbrent pia tempora Divi ;
 Indigenæ unanimis cocant, & lite remotâ

Sorte sub hâc, priscos hinc nesciet Insula motus;
 Sepositisque procul rixisque odiisque, soluto
 Amplexu lasciva ruat, Patremque saluter;
 Sub reditum veluti Judæ exultantis, abactis
 Questibus, & rupto Babylonis compede fusim
 Ilacidum rediviva cohors & nobile Vulgus
 Certatim junctis congressi viribus, ausu
 Intrepido, insumpti complêrunt Munia pensi,
 Sic tanto Gens juncta operi (dum littora tandem,
 Tuta Pater repetat (veluti cum Phosphorus ardens
 Cæruleum sibi ponè premit, cursuque superbo
 Tot spatiis post se gelidum Horizonta reliquit)
 Lætitiæ hoc subsumat opus; sic Anglia latè
 Gaudeat, Angelico peragens solennia plausu;
 Sic ô mole suâ, fufis hinc indè Catervis,
 Sextuplici subvectus equo, quâ celsa patefcunt
 Arria & Heroum suprema Palatia, Consul
 Scandat: & hîc Sueonum tenues dispergat in Auras;
 Tot commissa sibi mandata fideliter, Aulam
 Pace reportatâ Victor perfundat, ~~indè~~ indè
 Tempora rostratâ cingantur digna Corollâ,
 Vive diu, sic vive Deo (Vir Magne) Curules
 Virtutum laudumque sacros conscende; tribunal
 Condecora, Legesque fove; pia jura Colossô
 Firmantur secura tuo; dumque ista serenâ
 Mente (Pater) peragis, rebus tu prospice pressis;
 Par cunctis semperque tibi: sis Nestor, & ævi
 Suada tui: seu te tellus peregrina tonantem
 Accipiat, patriumvè lubet fulcire Tribunal;
 Sis similis per cuncta tibi; per singula Nestor;
 Nestor & ingenio, trissecleis Nestor & ævo;
 Quod restat; dum sic senio curisque Camæna
 Horreat, arque humilem fundat grandæva Poësin
 Dissimilem per cuncta sibi; Tu prospice Vati
 Dum titubet, fatigue sui dispendia secum
 Fusa per oppositi tot fulmina ruminat ævi.

Era:

Nobilissimo Heroi Jacobo Comiti Car-
leolensi Vice-comiti Duncastriae
Baroni de Haye, &c.

Mecænati suo Munificentissimo;

Regule (quo solo mihi Rege, ac Remige) tan-
Ridet in optato fixa Carina sinu ! [dem
Quoque mihi solo sub Protectore, recedunt
Fulmina, subsidunt fellea, fausta favent ;
Mecanas, Mecanatum (quos fundit Opella hac
Impariles meritis, Nobilis Haye, tuis)
Mecanas nostris (ut prime) novissime, Musis,
Phœbus in abstracto qui mihi solus ades !
Da saturo, vestri per florida prata Favoris
Gratisonum, meritis par, tibi ferre Melos ;
Bos ne luet, latis qui sic tumibundus in Arvis,
Indè neget Domini Plaustra subire sui ?
Lata tot oppleto dederas qui Pabula Vari,
Fas ne mihi vestro subdere Colla * Jugo ?

* Alluso ad Jugum sanguineum in insignibus Hayorum.

(2)

Quod (licet edomiti ruileſcat ſanguine Dani)
Geſtaque Scotigenum muſcula ſpiret Avam,
Dulce humeris tamen (Haye) meis, languare remoto
Ingerit Ingenio vimq; Animosq; meo;
Plura quid? Immenſi Protector & Arbiter Orbis
Aſueſcat ſimili ſic tua Colla Jugo;
Dotq; tuis tandem conformia Vincula Votis,
Subq; Jugo ſolum luxuriare tuo;
Sic tu Helicen Cynofura colas, redienſq; ſecundet
Artophylax vite proſpera Plauſtra tua;
Interea hæc (rigidis quondam compreſſa Catenis)
Liberaſcat, veſtro ſulta Elegeia Iugo.

In-

*Eximio, Clarissimo & Prudentissimo Domino ;
Domino Bulstrodo Whitloccio.*

*Pro liberatione à Vinculis
Antipelargefis.*

Postuler ingratus? Musis meliora, facessant
Terrica, dum Genio nuncupo grata tuo :
Grati Animi officium est, saltem meminisse Favoris,
Ingrati est, doni dememinisse dari :
Sera licet, sincera tamen sit gratia : semper
Grata venit, quoties gratia grata venit :
Serior & vires, redeundo, redintegrat, & sic
Immemoris Domini pectus Amore movet :
Orta repentino, post dona recepta, tumultu
Sapius ut tumida Bullula languet aqua :
Lethæisque immersa vadis, obdormit, & indè
(Post benefacta olim præbita) rara redit ;
Sapè Receptorem magni dulcedo favoris
Fascinat, & memorem non finit esse sui :
Dives abir, lambendo Bonum : spretoque Patrone
Oscula Muneribus fundit anhelata datis :
Archiatèr sædam tollat de Corpore Lepram,
Indè ingrati Animi Lepra repente patet ;
Sit dara bis quinis cum dulci vita salute,
Obsequii decimas qui dabit, unus erit ;

Unus erit ; Peregrinus erit : sit fas mihi tandem
 Sorte sub hac, Domino grata referre meo :
 Grata, quid ò dixi ? Grates mage: Grata rependet
 Murua pro donis qui Benefacta refert :
 Cum Benefacta mihi desint, Benedicta recurrant ,
 Et subeant Animo vota precesque meo :
 Cumque erecta tuâ, Mens sit cum Corpore, dextrâ ,
 Indicium pronæ nobile mentis habe :
 Candori tu parce pio, si pectore ab imo
 Proloquar, aut si quæ his candidiora feram :
 Libertas mea tota tua est ; tuus omnis : & in me
 Quod viger, id vestri Muneris esse reor :
 Quod stem , quodque mihi constem quantillus, ab uno
 Te te uno, hæc Animi vita vigorque fluit :
 Impietate mea perii : Pierate resurgo
 Ecce tuâ, ò Animæ vita Salusque meæ :
 Vindictis reviresco tuis : redit ecce Camænis
 Pristrina, te solo Vindice , vita meis :
 Me tuus exanimem Candor de Carcere Scotum
 Subduxit, domitis eripuitque minis :
 Nostra (Gygantæis quondam firmata catenis)
 Vincla, tuo tandem marte, soluta jacent :
 Omnia Carcer erant, mihi nunc sunt omnia Campus ;
 Libertas per te sic mihi lata patet :
 Luxurio, lætusque tui per præta favoris
 Hanc Hederam intextis sic mihi necto Rosis :
 Ereptus, Juga calce premo ; pulsoque tremore
 Plana per Anglorum Compita, liber eo :
 Adspicis ut vestris juvenescat Musa sub umbris
 Curva licet Senio, canaque facta suo !
 Ut tamen ò sic cana, canat, sic curva resurgat,
 Molliter in pratis affiliendo tuis :
 Ut meriti Monumenta tui, Nomenque perenne
 Pruriat indomitis tollere ad astra sonis :
 Cernis ut hæc subito raptim diffusa tumultu
 Lenè fluant vestris sulca Parerga Rotis :

Victor ut Hydriferam sub te compescat Erynnin
 Fixus in hoc vestro, noster Apollo, polo :
 Clarus ut Eoi roseo de cardine vestri
 Surgat, & occiduas tentet anhelus aquas;
 Nubila per nimbose poli, per fulmina terris
 Dira, Patrocinii tutus in Orbe tui ;
 Cuncta per ô, sic marte tuo, imperterritus, æstrum
 Martis, & hostiles sub pede calco minas :
 Libera Mens, super Astra volans, te vindice, tutum
 Tentat iter, nullis territa facta malis :
 Hinc Pastor procurat Oves, colit indè Camænas
 Ad lubitum, amorâ lire, Poeta suas ;
 Sic libertatis (solo te Vindice) nostræ
 Sternitur ante oculos Area lata meos ;
 Prisca repurgatis redeunt, ridentque Camænis
 Tempora, Solstitii lampade lata tui ;
 O Animæ panacæ meæ ! quàm sic tibi noster
 Gliscit Amor pariles velle referre vices !
 Grati Animi in rapidam spumans dum fertur Orexin
 Thura tuis, humili mente, cremare focis !
 Advorsum sed posse premit : solamen in uno est ;
 Ut quod posse neget, velle coronet opus ;
 Sit mihi fas condigna loqui ! grandique Cothurno
 Exultim in laudes luxuriare tuas ?
 Vestra sed obducto veneranda modestia velo
 Involat heic Musis, imperiosa, meis :
 Mole suâ stat celsus honos ; nec inania mundi
 Fulcra, vel Aoniæ postulat Artis opus ;
 Pindi apices, scabellâ putat ; cælo æmulus ipso
 Astra notat, titulis ambitiosa suis ;
 Clara suos secum Virtus transportat honores,
 Et tuba fit famæ Gloria vera suæ ;
 Sta, mundo titubante, Atlas invicte, tumultus
 Inter, & hæc ævi Chasmata hiulca tui ;
 Æquum humeris re&umque tuis sic sustine; rixas
 Dirime, dissidiis prospice, Jura fove;

Anglorum vestrâ trepidet Gravitate Tribunal ;
 Rectaque Consilio fulminet Aula tuo.

*Illustriſſimæ & Pientiſſimæ Heroïnæ,
 Comitiffæ de Peterburrow,
 Dominæ de Mordant, &c.*

Armachios Manes, & Magni Præſulis Umbras
 Diva cape ! hoſpitii præmia grata tui !
 Hæc quæ Terrigenæ metuunt memorare Camænæ,
 Ipſe Pater, cæli cellus ab arce, refert ;
 Ne tua ſic pereat, per ear ſed ſæcula Virtus ,
 Duret et hinc ipſo cognita facta polo,
 Archipropheta tibi, nunc Archipoeta reſurgit;
 Qui modo præſul erat, jam tibi præco patet ;
 Veſtraque (marmoreis ſic cæli incifa columnis)
 Geſta canit, Radio facta perenna ſuo ;
 Interea (Shunamita) tuis ne Gratia geſtis
 Deſit, Eliſæi Nobile Pignus habe ;
 Mortua (cæleſtis tandem ſufflamine Divi)
 Hoſpitii Soboles ſic rediſſiva tui eſt.

*Iacobi Usseri Archiepiscopi Armachani Manes,
Illustrissimæ & Pientissimæ heroinæ,
Comitissæ de Peterburrow post limi-
nio loquaces.*

Sic Lachesi invitâ, longævâ filia Senectæ
Protrax'ti laqueis (Subdola Diva) tuis ?
Nube sub hac, dum sic vitæ pertæsus & ævi,
Aptabam extremis languida membra rogis ?
Dum tristes Animo ipse vices, & tempora mecum
Volvebam, sacris dira futura Togis ?
Errorum dum Lerna patet, scelerisque nefandi
Surgit ab hydrifero plurima larva lacu ;
Undique dum laxis libertas prurit habenis,
Et ruit in vetitum turba profana nefas,
Inrerea insurgens sic (Insidiosa) parasti
Dulcia proposito præpedimenta meo ?
Hospitiiq; furens, violento verbere vestri
Flexisti Aligeras sic mihi retrò rotas ,
Ausâ immane nefas ; rabidæ de faucibus Hydræ
Fortiter exanguem diripiendo Senem ;
Marris inhumanos, pietatis marte, furores,
Mortis & occultas arte premendo minas ?
Intemeranda Fori Jura attemerando severi,
Jurè tamen; Pietas sic tibi Jura dedit ;
Grassantesque inter Marris, Mortisque tumultus
Merapiendo tibi, restituendo mihi ,
Pròque sequuta vagum , sic perque sequuta Prophetam
Mille per exitio, spicula tensa meo ;
Inque tuos tandem vinctum, victumque penates
Me Lenociniis pelliciendo tuis ;

Hæc ubi mirifico tumuerunt viscera motu;
 Flumina, an his nostris Fulmina facta malis;
 Gaza ubi, vota super patuit, (potiorque Camænis)
 Fæta tot egregiis Bibliotheca Sophis;
 Mensa ubi tot vario titubabat splendida victu,
 Ambrosiâ plus quàm luxuriosa Dape;
 Cætera quid memorando morer? quid singula mirer?
 Num nè magis Dominam, Dona, vel indè Donum:
 Sed neque vel Dominam, Dominae vel Dona, Domumvè
 Sed Dore tantæ Dorcadis, annè Deæ;
 Plus quàm fæmineis, non Mascula (Mascule) gestis!
 (Grammarices quicquid Regula prisca noter)
 Improbæ, quid merui (quam comprobo) quidvè Propheta
 Dote carens, vacuus Munere, Mentis inops?
 Fare agedum, cui te assimilem? Der Sara Marito
 Obsequium; hospitio tu mihi sola tuo es;
 Fortè sibi oblatum quondam Shunamita Prophetam
 Suscepit, nullis territa facta minis,
 Tu pro me, opposito surgens generosior æstro
 Militiæ dederas Martia signa tuæ;
 Pauperibus textas indulsit Tabitha telas,
 Tela, manus pro me, Bellica, vestra, tulit;
 Illa quidem (nusquam Solomon quam reperit) ipsa es,
 Pulchrior & sibi quam pinxerat, una pates;
 O meriti Monumenta tui! quàm sic tibi noster
 Gliscit Amor, pariles (Diva) referre Vices!
 Hoc tantum, te quod recreet, quod leniat, inter
 Horrida tot sæcli bella minasque cape;
 Quæ pia præstiteras pro me, (licet obrura Mundo)
 Scilicet ista, Poli Grande Tribunal habet;
 Ista hæc clara lego; Nec te * Cornelia Merces
 Faller, in Abrâmi contumulata sinu;
 Te tuæ, meque simul pietas prævenit, Olympo
 Insita, in excelsi Marmore sculpta poli;

* *Allusio ad Cornelium Centurionem,*

Expecta & specta; nec enim frustrabere; Vita
 Tantisper modicas tu tibi nocte moras;
 Læta dies veniet, Mortis qua Marte peracto
 Gestiam in amplexus pronior ire tuos;
 Heic equidem angusto (si qua heic Angustia) gyro
 Implicor; &, Pauli pressus in orbe, feror,
 Participem tanti mecum solaminis, ô quam
 Te cupit, atque tibi noster anhelat Amor;
 Pensitat oppressis sed dum tua dona Prophetis,
 Indulget modicas sic tibi (diva) moras;
 Sic Olei diffunde undas, pia Magdala, Christi
 Membra super, duro tabida facta Jugo,
 Iscariota fremat, strepitu Phariseus inani
 Læter, erit facti Fama perenna tui.

Clarissimo & Celeberrimo Domino ac Mæcenati
D. Eduardo Cooccio.

De arumosa fati sui Conditione.

Coocci ! Animæ panacea meæ! nostræ undè Camænæ
 Vita, Patrocinii spiret ab arce tui!
 Magne Focillator Venæ expirantis! ab uno
 Unde patet Musis spes animosa meis!
 Si pudor audacem sineret suus esse Poetam,
 Et pavor, injecta qui trabe, tardat opus,
 Si recidiya meis Remoram haud substerneret ausis
 Anxietas Animo blatra sinistra pio,
 Omnis in hunc vestrum properaret nostra Theatrum
 Percita Grandiloquo Calliopeia stilo,
 Blanditiis Mens macta tuis heroica tentat,
 Mole, vel ô Meriti Melle patente tui,

Et tamen in yestras fertur dum concita laudes
 Succumbit, fati pressa sub axe sui,
 Hinc Crocus, & Cucci Coccyus me recreat, inde
 Invida Delicias subrahit Aura meas:
 " Carminibus dat fata suis, qui carminat, ipsa
 " Carmen ab authoris conditione fluit;
 Indulge ô tibi me primum, dum te mihi pandam,
 Materiesque mei Carminis ipse siem;
 Et peream? nec fata scies? Sic Parca Camænis
 Hostica, funereas spargit in ora faces?
 Dum levis his nostris datur exantlatio Musis,
 Tantulaque in Calamo stilla sic atra meo,
 Tristitia Pastoris par iter, pariterque poetæ
 Mille sub hoc strepero carmine, fata legas;
 Extremum, quid possit iners, ex ungue Leonem
 Disce, movent ipsos tristitia sæpe Deos;
 Hactenus en potui! quid in ulteriora superstes,
 Seu Pastor, seu Vir, sive Poeta vocer?
 Displicet heu nostræ fatum per singula vitæ
 Et rerum instabiles fundere velle vices;
 Ordiam? en misso lacrymarum gurgite nimbus
 Solvitur, & madidis obruit ora notis;
 Dextra tremens Calamum deducit in avia; fœdet
 Scæda; supersusis pagina inundat aquis
 Jugiter, informi turgēt scriblligine, quicquid
 Molior, & genio dissidet ingenuo;
 Curarum, Mens atra, suo fluit Atramento
 Suppeditans Calamo toxica tetra meo,
 Scribitur invito, legitur non sponte Poësis,
 Diffunditurque inopes Musa coacti sonos;
 Verba ligat Torpor; vitium vox manca fatetur,
 Errat et effractis blæsula lingua sonis;
 Seu nox est, seu clara dies, dormitat ineptè
 Musa vigil, variis ebria facta malis;
 Scilicet Altisono quondam subvecta Corhurno
 Squalida nunc, tragico syrmate, verrit humum;

Degeneris sub nube ævi sic vivitur; æstro
 Martis, ab hoc nostro cessat Apollo polo;
 Vena, ut vana, riget; malefido Carmina sæclo
 Horrescunt, veluti Musa, Medusa foret;
 Enthea nunc Vatum reputatur Gratia, Gorgon;
 Et favor hic cæli, creditur esse furor;
 Dulcisonum sic sordet epos; leve Carmina vulgus
 Spernit, et Ingenii credit inertis Opus;
 Quot, quibus hæc Vati præfertur Pistræus, & quæis
 Pica mage, imbelli garrulitate crepans;
 Quæis Vulpis præfertur Odor, qui fulmine misso
 Gratius immundo ventris ab ore tonat?
 Naturæ, Mundique insons sic ludio Vates
 Mundanæ lænam mobilitatis agit;
 Ille ego qui promptis, memini, placuisse patronis,
 Cujus erat doctis grata Camæna Sophis,
 Vilis, & eximiis vixdum bene cognitus Anglis
 Despicor; in vestro Scurra vel Erro, foro,
 Invisumque mihi, peragens phantasticus ævum
 Bombilo, Mellifluos Fucus ut inter Apes;
 Solaque, tantillo mihi pro solamine restat
 Fistula, quæ miseris studet huius sonis;
 Hæc Vatis, fors læva tui est; Mortem adspice in ista
 Sorte; sub hac miserâ vivere sorte, mori est;
 Ergon'ais (spreto tibi sic percunte Poeta)
 Commoda Pastoris munia promptus, ini;
 Alterutro sic tutus eris; quo deficit unus
 Forsitan optatam conferet alter opem;
 Ecquid enim? Scyllam fugiens tentabo Charybdin?
 Sic me mortiferis præcipitando vadis?
 Pulpita si Pastor tentem, positoque furore
 Aonio, Cæli Dogmata sacra tonem!
 Adpetar extemplo sannis; Diçteria passim
 Salsa volant, Animo perniciofa pio;
 Fax populi effuso me contra hinc involat æstro,
 Illinc præstigiis Enthusiasta suis;

Myſta ſacer, fruſtra eſt (aiunt) ſibi quiſque miniſter
 Prædicet, & proprio Flamine ſacrificet ;
 Paſtorem inſultu , ſic me Grex ipſe protervo
 Adpetit, & ſævo Marte, vel arte petit;
 Hinc Caper obrorto cornu me lancinar; indè
 Involat heu jugulo Capra petulca meo ;
 Jure (vel humano) Decimas ſi forte repoſcam
 Tum Decumana vagam ventilat unda ratem ;
 “ Quam procul emenſo jam deficit orbis ab ævo
 “ Quam procul a priſcis degeneratur Avis ?
 Debita divinis quondam Reverentia Myſtis
 In ſuperas abiit, non reditura, domos;
 Paſcitur haud Paſtor; ſacer heu vix poſcitur ordo ;
 Hæc merces (ſi qua eſt) undique mæror adeſt ;
 Vivitur hos inter gemitus; hoc fidere lævo
 Sorte ſub utraque, lurida larva pater;
 Huc miſer atque illuc, vorſumque impuſus & horſum,
 Qualiter exeam concutit unda ratem ;
 Curarum varia penetratur arundine corpus ,
 Et trahit exanimem languida vita moram;
 Quicquid agamve, loquarve, aut ſi quid inutile tentem,
 Obruo flaccidulas imbre madente genas;
 Cruda renaſcentes præbent Alimenta querelæ,
 Plenaque ſtant lachrymæ pocula noſtra novis;
 Pallor in ore patet; reſoluto in Corpore proſtant
 Oſſa, per exanguem dinumeranda cutem;
 Crura olim ſolidis validè firmata columnis
 Scilicet clumbi jam mihi curva labant ,
 Intima decocto lapideſcunt viſcera ſucco ,
 Et latebras renum Calculus urit atrox;
 Nudus inopſque ſeror; ſine Nomine, Numine, Nummis,
 Nec ſatis eſt uno me periſſe modo ;
 Cernis ut exhaustis levitet mihi Buſſula nummis ,
 Ut ruat in loculos mera Chimera meos ?
 Me fugiunt res ſpeſque inopem; maleſuada poetis
 Pauperies, lateri ſit comes uſque meo ;

Nuper enim (& memini) Tyrio spectandus in ostro ;
 Hirsuto jam nunc vellere opertus eo ;
 Palla foraminibus sordet ; mihi Pauper amictus
 Indicium mentis pauperioris adest ;
 Uxor hebet senâ sobole, lachrymosa Parentes
 Sollicitat querulis dilaceratque sonis ;
 Cuique suus labor est, meus heu præponderat omnes ;
 Languentesque humeros grandius angit onus ;
 Ista oculis quoties succurrunt tristia nostris
 Viscera fulmineo tum mihi more tonant ;
 Inrorsum nunc pressa furit, nunc pendula quæstum
 Supprimit, his tantis Mens laniata malis ;
 Plura, pudorque pavorque vetant diffundere, sago
 Sub modicâ alloqui plurima mole patent ;
 Maxime Musarum Fultorque, Ultorque, Satorque,
 Deliciumque Animæ, Solstitiumque meæ !
 Consule nunc quid agat pastore poetave ! quam
 Declinare malum hoc, Marte vel arte queat.

*Clarissimo & Celeberrimo Juveni D. Thomæ
 Grayo, Baronis Grayii, Varkii, Filio &
 hæredi,*

*De se à Vinculis liberato, et subinde revocato
 Sub Auspiciis Anni novi.*

Graie ! patris magni Soboles Generosa ! Juventæ
 Floscule ! Magnanimo Graie Parente minor !

Cuj

Cui vires Natura suas, Astræa vigorem,
 Mars gladios, Linguam Suada, decusque Venus,
 Eugenie præ lustre Genus, Cytheræa Lepores,
 Et superinjectas Juno ministrat opes,
 Paulum agetum (ignipedem retrò flectendo caballum)
 Mæsta peregrini Murmura Varis, habe;
 Bellerophonta movent lachrymæ, tristisque querelæ
 Melpomene tragicis quas mover ægra sonis;
 Heic tibi scrobis nec opina patet, tribulisque rigescens
 Sternitur ante oculos fossa profunda tuos;
 Pauxillum tere oro inhibe; lorisque retractis
 Hos tibi diffusos combibe mente modos;
 Heic strepitum capis aure gravem; strepor undè patefcatur
 Nescis; habet latebras lurida larva suas;
 Noctivagi, vastumque poli pet inane ruentis
 Conqueritur Genii flebilis Umbra mei;
 Hactenus en vestris vixi vagus hospes in arvis,
 Accelerant damnis nunc mala plura daris;
 Magnatum Imperio, pereco, moriorque superstes,
 Nec mihi vel proprium scire ubi (Graie) datur;
 Erutus en rigido jejuni Carceris antro
 Huc iterum (Imperio prædominante) vocor;
 Duro iterum insontes firmantur Carcere Scoti,
 Meque uno Custos deficiente, furit;
 Me petit heu, quacunque feror, quacunque recondor
 Queritat, & gressus nocte dieque notat;
 Metropolin reperam? reperor: sic me, agmine facto
 Adpetit, excubiis hostica turba suis;
 Rura vagus mediter? Tibulis vicina, tremores
 Injicit, & duro Milite, dira furit.
 Insuper (& vigili mihi jam mandata Ministro)
 Involat exitio sæva * Nesina meo;

* Ecclesiam Nesinensem sibi recens designatam sub
 innuit,

Scote (ait) hinc aliò, peregrino bliteus ore
 Hinc procul ad patrii barbara Tesqua soli,
 Humbria te potius, vel dissita Cumbria Mysten
 Protegat; ingenio Gens magis apta tuo;
 Sic feror ò, sic mentis inops, a stercore Vulgi
 Despicor; hæc Genii fors peracerba mei est;
 Nec coràm prodire datur, nisi fortè, silenti
 Nocte vagus, cæco tramite, Scurrà ferar,
 Qualitèr infirmis feralis Noctua pennis
 Errat, & imbelli remige cæca volat;
 Nec fas, assolitâ mihi Libertate, Parentes
 Obsequioque pari, visere (Graie) tuos; [dam,
 Quò me inopem vortem? quis me, meaue omnia pan-
 Ærumnasque Animi Cordoliumque mei!
 O Anni Auspicium infoelix! Janique furentis
 O Aries, Musis exitiose meis!
 Ponè ruit rabidi præceps violentia Tauri,
 Obductisque in me cornibus arma parat;
 Me Gemini, Cancerque movent; timor omnis ab illis,
 Surgit, & ærumnæ tristis imago mea;
 Edictis hi fortè suis nova vinc'la parabunt,
 Decoquet exiguas hic malefidus opes;
 Cernis ut obscuris roseum caput occulat Umbris
 Nec potis Auxilium mî Leo ferre suum;
 Quod superest, tu Virgo fave! mihi quod super Anni est
 Numine sub Graio Maius amænus eat;
 Adflicto sit Libra, pateat Libamine iusto
 Ponderet exilii tristia fata mei;
 Protegat exanimem Clypeo septemplex Mysten
 Ne mea subueniens Scorpius exta vorer;
 Det mihi brumales transcendere posse Decembres
 Dives Hyperboreos qua lavit Humber agros;
 Atque utinam vestris liceat mihi Graie sub umbris
 Hinc procul, Humbrigena cum grege, pace frui
 Tantisper, dum transmissâ mihi nube malorum
 Clarior Eoo surget ab axe dies,

Dulcè

Dulcè valere simul, Gens ô Celeberrima, Graii;
 Nomina vos, Musis Numina amica meis !
 Qua fors cunque, ferar, mecum unâ hinc ibitis omnes;
 Nullaque vos Animo subtrahet hora meo,

*Clarissimo & Literatissimo Viro Johanni
 Goerio Equiti.*

Nostra per eximios volitabit Musa Britannos;
 Quemque premens meritis officiosa modis ?
 Inclusum tacitis nec te simul extrahet Antris
 Goræ, ô patriæ gloria amorque tuæ ?
 Non ita ! (pura Animi licet obstreperet Ara modesti)
 Decidet in vestrum Musa proterva caput :
 Quoque magis renuas, fuso mage fluminis imbre
 Depluet emeritas in tua Colla Rosas ;
 Invictis devicta Anglis, vis Scotica quamvis
 Cedat, at ingenii vis genuina maner,
 Qua potis excelsas saltem venerarier Aras
 Indigitum, & celebres tollere ad astra Sophos;
 Parce igitur Scoti violet si Scotica more
 Hæc hedera has vestras luxuriosa comas ;
 Quæ (licet in vestris paulum se recreet hortis)
 Pallida fit, fati sub cruce pressa sui ;
 Musarum cui Fata patent, age, consule, quamam
 Arte, queam fati fulmina ferre mei ;
 Dum lateo, dum sic pateo (Goræ) rumultus
 Inter, et hæc ævi fata, vicesque mali ;
 Scilicet in-curvo terram dum sulcat Aratro
 Suave (sibi saltem) dicat Arator epos ;

Ut sua Ruricolis, sic sunt sua gaudia Nautis
 Cum sua dant tumidis Carbasa tensa Notis;
 Quam sibi sepositis indulget opilio curis,
 Ut sibi, sicque suo pervigilando gregi
 Ars sua, quemque hilarat, durum dulcedo laborem
 Mollit, & ingesto melle coronat Opus;
 Mechanico per sæpe labor, fit ludus; & olli
 Sic opere exacto, paxque, quiesque patent;
 Qui Martis vexilla ferunt, sine morte metuque
 Militiæ peragunt tempora læta suæ;
 Artibus Omnigenis sic alternata recurrunt
 Gaudia; habet lætas Vita Operosa vices;
 Solus at in Sophiæ qui fertur anhelus Amorem
 Torpet, & assiduâ sub cruce, triste gemit;
 Vivitur hos inter gemitus, fremitusque; Camænz
 Ut sine Dote patet, sic sine Cote perit;
 Cæsaribus quid enim priscis, vel Regibus olim
 (Judice te) Sophiæ gratius Arte fuit?
 Doctiloquis sed enim quis jam locus? ecquod in ævo
 Degeneri edoctis exhilaramen adest?
 Sic Phœbus sub Marte jacet; Doctrina sub Armis
 Torpet; habent Tumulos Delphica ferta suos;
 Nunc scelerum Mare cuncta patent; Sophiæque serenæ
 Frugifer hybernis Campus inundat aquis;
 Lætitia sol tristis hebet; Caput occulit inter
 Nubila, sinceræ Cynthia Amicitia;
 Vilia quæque valent; quondam pretiosa, premuntur;
 Quodque bonis fas est, creditur esse nefas;
 Sic sæcli Ignivomas lachrymabilis Urna Chimeras
 Centaurosque hominum, Tragelaphosque rotat;
 Me tua sollicitum solers Prudentia Mythen
 Erigat, in mediis instituâtque malis;
 Quondam equidem (& memini)* sophiæ sub Marte severæ
 Militiæ dederam prima Elementa mex,

* Subiunxit se in Philosophicis quondam præsidem in Academia Regia Abredonensi apud Scotos.

Miles & exultos inter tot, laude potitâ
 Fixi Abredoniis clara Trophæa Scholis;
 Sic Juveni Dulcedo fuit, sine felle, laborum
 Prospera fors, Merces plurima, Metâ quies;
 Nunc vero egelidis torpens Grandævus in Antris
 Tempora funereis rumino prisca sonis;
 Nunc partes pastoris agens, sine dote; poetæ
 Nunc magè subtristes sic subeundo vices;
 Sic mihi, sicque meis consto; solamen in uno est
 Ut quod vita neget, Mors magè grata ferat.
 Si mihi Nectareos Delphos tua depluat iumbres,
 Tu mihi ter magno Nestore major eris.
 Sed nè Musa pio desit tibi Scotica cultu,
 Indicium pronæ nobile Mentis habe.

Clarissimo & Literatissimo Domino D. Tho-
mæ Stanlæo Armigero.

Sic studiis insumpta piis, noctuque diuque
 Labitur illa ævi Clepsydra lenta tui;
 Dum Phœbi Delubra colens, sine Murmure, tecum
 Multa Animo, in Sophiæ Claustra profunda ruis?
 Nec mundi tibi ridet Amor, nec dulce Lucellum,
 Gloria nec stimulis imperiosa suis?
 Invia vivacis via sed Virtutis, Olympo
 Strata tuo, indomitum te super astra rapit;
 Ardua nunc celsi penetrando in viscera cœli,
 Naturæ arcanos nunc subeundo sinus;
 Scribendo, nunc docta Sophum Commenta legendo,
 Prisca repurgatis nunc renovando notis;

Siccine

Siccine inextinctâ tibi Nox insumpta Lucernâ
 Lenè fluit, studiis tota sacrata tuis ?
 Doctrinæ sic summa petis fastigia ! quem sic
 Doctrinæ omni jugæ lambit & ambit Apex ?
 Quò raperis (Stanlæ) furens ? Quod despicit Ævum ;
 Scilicet hoc, miro raptus Amore, procas ?
 Ecquis Io Doctis superest locus ? ecqua Camænis
 Aura ? quid in nostro surgat Apollo polo ?
 Sordida sunt nostro, quondam quæ splendida, sæclo ;
 Nuncque exosa, piis quæ preciosa Sophis ;
 Enthea nunc Charitum reputatur Gratia Gorgon,
 Et favor hic Cæli, creditur esse Furor ;
 In tanto hoc sic Chasma Chao ferale patescit ,
 Incubat & nostro nox tenebrosa solo ;
 Stultitiam reverentèr habet, pro Numine, mundus,
 Sæpius & modicum qui sapit ille , furit ;
 Despicitur quodcunque polo subridet ; Afellis
 (Nèc mirum) ignoti nulla cupido boni est ;
 Sic sibi nunc singultat iners , sine Vindice, Martis
 Obruta flammivomis Docta Minerva minis ;
 Vivitur hos inter fremitus ; confunditur Orbis
 Degener, Errorum nunc Mare cuncta patent ;
 In tanto hoc (Stanlæ) chaos, sic te erige ; Genti
 Da Jubar ; & tecum dulcè latendo, pate ;
 Quòque magis densis Nox incubat atra tenebris ,
 Scintillet Genii sic magè Gemma tui ;
 Quod facis ô castis totum te dede Camænis,
 Et sæclum tenebris erue (Phœbe) suis ;
 Sudando , studiisque altum incumbendo serenis
 Materiam Famæ sic superadde tuæ ;
 Infremat advorsum Nemesis, consurgat Erynnis ,
 Invidiæ tanto munere, major eris ;
 Diximus Ingenui ; nostris (Vir Docte) Camænis]
 Sit satis applausus emeruisse tuos.

*Clarissimo, Prudentissimo, & Literatissimo
Domino, D. Edvardo Palmerio.*

Parænesis, in Morte Conjugis,

ECquis Iò studiis Torpor, Grauiſque Camænis
Involat, & memorem non finit eſſe tui ?
Sicnè repentino Pietatis viſcera motu
Comparis in Lugubri funere, rupta, tonant ?
Sic raptam repetendo petis ! vanoque tumultu
Tot pia de tumido pectore, vota vomis ?
Impatiens, renuensque regi ? Manesque verendos
Conjugis, infando more & Amore movens ?
Bibliotheca ingens Sophiæ ! cui Fata, vicesque
Regnorum, Rerum, Regum, hominumque patent !
Conglomera te quaſo tibi ! Sapientia merſum
Te tua, turbidulas erigat inter aquas ;
Deſaviò (Vir Docte) parùm, ſolitoque tenore,
Te te in te ingenito collige Iudicio,
Sicque alios (edocte) doce ; ſuperingere preſſis
Aurea Conſilii, ſub Cruce ; fila tui ;
Quid poterit, quantumque piis Crux proderit, ipſe
Sorte ſub hac, aliis ſis Cynofura Viris ;
Doctrinæ cui ſumma patent Delubra, pateſcant
Sub Cruce, Magnanimi maſcula geſta Sophi ;
Abſque pari (fateor) dulci Conſorte privaris,
Quæ tibi, quæque tuis, Omnia, ſola fuit,
Dira quidem ſors hæc, vixdum tolerabilis ulli,
Uſque adeò blanda Coniuge deſtitui ;
Quam probitas pro dote beet, Virtusque venuſter,
Non decòr, aut fuco ſubdola forma ſuo,
Quæ Domino egregiam prolem ſæcunda miniſtret,
Deſudetque ſacri pignora chara Tori ,

Sara Viro, Dorcasque inepi, Shunamita Prophetis,
 Prompta domi; quæ sit Martha, Maria Deo,
 Munia Matronæ peragat quæ singula, quæque
 Plus Dominum quam se curet Amica suum,
 Perplacet illa quidem Solomon quam pinxerat olim,
 Quamque Sophus nusquam comperit, illa placet,
 Talis erat quam sic quæstu deplangis inani,
 Fæmina vix; Phoenix cuncta per, absque pari;
 Et tamen illa aliò, sæcli subducta flagellis
 Avolat, Angelicis annuieranda choris,
 Avolat; hoc vestris si dissonet auribus; Audi,
 Avolat haud equidem, sed magis antevolat;
 Non equidem periit, præiit mage; Morte perennat
 Cujus erat summo vita sacrata Deo;
 Tantisper (Viduate pari) te comprime, restat
 Quam petis, & (mundo te moriente) viget;
 Palmeri, patiando Animos tibi collige, Palmam
 Scilicet haud rapuit, sed tibi præripuit;
 Præreptamque tibi, media inter amara, Marito
 Monstrat, & ingestâ spe, tibi spondet, ovans;
 Spondet, & hinc migraturum te te illicò Sponsum
 Prodroma ab excelso nunciat ipsa polo,
 Nunciat, & vestris æternum innectiar Ulnis
 Indissolvendo fœdere, quàm satagit;
 Interrupta licet, nunquam rumpenda perennant
 Vincula semel pacti pristina Connubii;
 Expectata dies veniet, quâ, morte sepultâ
 Pronus in amplexus ibit uterque pares;
 Cumque tibi extremam tua Clepsydra clauserit horam,
 Irruet ante oculos Sponsa perenna tuos;
 Mutua (quid dubitas ?) ubi Lux clarescet; utrinque
 Alternæ donum cognitionis erit;
 Nupta suo quondam Domino, ter nota, placebit,
 Nupta Viro quondam, jam nova nupta Deo;
 Cuncta ubi Conjugium fient, sine funere; eritque
 Consociata uni plurima Sponsa Viro,

Vir, Deus Almus erit, sancte cui sponsa placebit
 Enthæa, Chrtistigeræ sanguine tincta crucis,
 Heic Sponsæ non Sponsus eris; durabit uterque
 Membra velut Capiti confociata suo;
 Sic tu igitur moriendo vige; vestigia Sponsæ
 Sic repetens, totum combibe mente polum;
 Hastenus illa quidem meruit; cum desit, ecce
 Finis Amoris, sed nec Amoris, adest;
 Parce tuis, parcendo tibi; cumque ultimus ævi
 Finis erit, dabitur sic in Amore mori;
 Grajugenûm Systema Patrûm! cui quicquid ubique
 Vel fuerat, vel adest, vel prope quicquid erit,
 (Quicquid erit) quod scire potis Mens celsa, relucet
 Jugiter ante oculos, Solis ut umbra, tuos,
 Cui rerum, sacrique patent Mysteria Cæli,
 Imaque qui terræ οὐβανᾶ, calce premis;
 Dulcè latendo tibi; tantum non cognite mundo,
 Ut tibi vix ipsi cognitus ipse pates,
 Tolle hilares, precor, indè Animos! non deperit illa,
 Morte sed æternûm depereunte, præit;
 Ne subventuræ Prognostica dira ruinæ
 Cerneret, Ignivomis fertur ad astra rotis;
 Quid multis? nil dulce diu; sua funera mundus
 Novit; habent Tumulos, optima quæque, suos;
 Fata homines gentesque regunt; nunc funera fundunt,
 Funera quæ nunc sunt; Fœnora forsan erunt;
 Scilicet immensum rotat inconstantia mundum,
 Et sua sunt Fatis funera certa suis;
 Est Deus in fatis; Fatique volubilis axes
 Circinat ætherei qui regit astra Poli;
 Sic ô Fata regunt; sic ô directæ reguntur,
 Sunt digitus summi, scilicet ista Dei;
 Mille modis morimur; lætando hinc labimur omnes,
 Inter & Ambrosias Mors latet atra Dapes;
 Fumus, Humulque sumus, mortisque immergimur undis,
 Jugitèr & Lethes contumulamur aquis;

Certa quidem Mors est, Sors incertissima, quamvis,
 Ista ut falsa simul, turba profana puter ;
 Fatorum cui fata patent, fer fata, tumultus
 Inter, & hæc ævi fata vicesque tui ;
 Paulum agendum, sic discere pati ; Patientia rectius
 Dirigat innocuam, per vada falsa, Ratem ;
 Sub cruce dejecto qui fers solamina Vulgo,
 Sub Cruce tute tuâ vivere, discere mori ;
 Sub cruce num sis solus ades ? Circumspice Regum
 Qualiter, infandâ sub cruce, scepra gemant ;
 Numina, Mors violenta, manet terrestria ; quique
 Protegit ecce alios, hunc sua fata vocant ;
 Cerne, quibus mersetur adhuc mæroribus, hæc qui
 Carmina funereis dictat acerba sonis,
 Qualiter, æger, iners, patriis procul exul ab arvis,
 Cassus ope, atque opibus, Conjuge, prole, luet,
 Qualiter ille tuæ tecum sub Conjugis Urnâ
 Aggemat, & parili sub cruce, trister hebes ;
 Subreptam tragico deplangens Dordada cantu
 Morre sub hac damni conscius ipse sui ;
 Hèu nescis, semperque velis nescire, quid ægri
 Jugiter infandâ sub Cruce Mystra ferat ;
 (Sed tragulam heic ! pressisque lubet me occludere labris
 Quem premit exilium, vel magis exitium)
 Diximus ingenui ! Meliora & plura, dolenti
 Enthea divini Flaminis Aura ferat ;
 Interea quod restat adhuc (dum nobile Mentis
 Robur adest) Mentis da Monumenta tuæ ;
 Indue te tute ipse ipso, cupidisque Britannis
 Nobilis ingenii grande patefcat Opus,
 Graium Opus, & tanto Te te * Demosthene dignum
 Desuda o ævi, lux & Ocelle, tui ;
 Tu radio Te pinge tuus ; færumque feracis
 Ingenii, edoctis, Doctior, ede Sophis ;

* *Elucubratissimam in Demosthenem Paraphrasin subinnuit.*

Urget in hoc, Sophiæ (sic hîc titubantis) ὀπὴν,
 Fusaque despectæ tot tibi vota Togæ ;
 Hînc tantum ne differ Opus, sed confer; ut istoc
 Sic sæclo utilitas, et tibi cedat honos ;
 Vive diu, sic vive Deo ! cumque occidat ævum,
 Terminet exactos Clausula læta dies ;
 Expecta, & specta, ; dabitur tibi denique raptò
 Astra super, dulci Conjugis ore frui ;
 Interea (ingenti quod pro solamine restat)
 Floreat ante oculos Matris Imago tuos ;
 Ἐλπίων Ἀρχετύπου ; geminos hînc indè Parentes
 Filius, æquali qui probitate, referr.

*Clarissimo, & Literatissimo Domino D.
 Thomæ Cottono Juniori.*

ICon & edocti Specimen prægrande parentis,
 Mente Patrem totâ qui referendo refers !
 Æmulus, audaci pia qui vestigia nîsu
 Nestoris, eximiâ dexteritate premis !
 Cujus in Auspiciis, & læto lumine, patri
 (Vere sub hoc vestro) prisca Juventa redit ;
 Mora volubilibus currit cui lingua Quadrigis,
 Seu latio, Graio seu lubet ore loqui ;
 Cui Phœbi Delubra patent, vatunque priorum
 Surgit in Auspiciis concita turba tuis ;
 Si quæras, mihi te primum quis detulit, ecce
 Non te, non nullus, sed magè quisque fuit ;
 Sed nec quisque tamen ; nec enim vel Mobile Vulgus,
 Sed magè Nobilium Gens Generosa Sophium ;

Fama, domi celebrata placet; præclarius orbi
 (Fusa peregrino, si sit ab ore) patet;
 Quoque magistacitis Virtus sese abdere in ulnis
 Propendet, Famæ sic magè prostat iter;
 Fama tui patrias cum repleat inclyta terras,
 Nostranè erit famæ, Buccina, Musa tuæ?
 Sed quid ais? Scotusnè tuas temerarius Aras
 Sic incompositâ Carminis arte petat?
 Cui captiva simul Manus est cum mente; nec ultra
 Hiscere vel vixdum sciscere posse datur?
 Indulge ô Cottone, tibi si vera remittam,
 Materiesque mei Carminis ipse siem;
 Vis sua depressis latitat genuina sub herbis,
 Fusius & posito pondere manat odor;
 Sic descissa novis revirescit Pampinus uvis,
 Sæpius & succo prosperiore viger;
 Degravet hanc nostram Moles Atlantica Musam,
 Largius ingenitos fundet anhela sonos;
 Irruat advorsum rigidâ sub Gorgone Pallas
 Grandius indomito pollice tanget Ebur;
 Crede mihi egregios facit Indignatio Vates,
 Sæpius & Vatem Sors truculenta creat;
 Me delusa licet reputet Natura Poetam
 Et Phæbum genio juret inesse meo
 Fallitur; invitas quod movit in Arma Camænas
 Pressuræ fuerat lurida larva meæ;
 Pristina si prisco fulsissent sidera Scoto
 (Influxu quondam sidera blanda suo)
 Hæc mea, curarum surgens sub nocte, Poësis
 Obruta Lethæis tota fuisset aquis;
 Ah nescis (semperque velis nescire) quid ægri
 Grandibus Ingeniis, Triste necesse, ferat;
 Quo clandestino feriatas fidere mentes
 Fascinet, & stimulis lancinet inde suis;
 Ridiculos reddendo Sophos; stimulando furores;
 Ut quod diffugiant, sæpius hoc faciant;

Hæc

Hæc Genii sors læva mei est (Cottone ;) Coactus
 Ista cano Senii sub gravitate mei ;
 Stridulus, Angligenas inter velut Anser Olores
 Intempestivâ garrulitate, strepo ;
 Quondâm Olor (& memini) prisca sub flore Juventæ,
 Nunc sed, in hoc senii stercore, factus Anas ;
 Adspice latipidem per stagna palustria Vatem,
 Adspice rancidulis carmina fæta sonis ;
 Ingratum sic stridet epos, genioque repugnans
 Lævorsum mentis Nobile tardat iter ;
 Scribitur invitò, legitur non sponte Poësis,
 Sic Soboles patri Crux fit acerba suo ;
 Scilicet ! an genio placeat, quod displicet ? Artem
 Subsumet, mentis cui neque velle patet ?
 Sic premor invitus ; Vatisque inglorius Artem
 Aucupor, & refragâ mente, protervus, ago ;
 Si scribo, tum Vena inhibet ; si carmine quicquàm
 Moliar, ancipites mens trahit ægra moras ;
 Cogor in hæc, quæ fusa vides, quodquæ excitat, extrâ est,
 Scilicet ærumnæ tristis Imago meæ ;
 Cuncta per, exitium, exilium comitatur, egestas
 Incitat, & numeris involat usque meis ;
 Suadet in hæc, suadendo urget, Vatemque molestat
 Sors irretrogadis perniciofa rotis ;
 Sic mihi sollicito dum præcipit, officit ; obstat
 Dum jubet ; injectâ sic trabe, tardat opus ;
 Sic feror ô per cuncta furens, grandæva Senectæ
 Carmina sic tumido tabida felle fluunt ;
 Et tamen ô Animo quantum solaminis ægro
 Ingerit Auroræ lux speciosa tuæ ;
 Quàm sibi Musa (tuum surgens rediviva sub ortum
 Ærumnæ atque ævi pressa sub axe) redit ?
 Cui Vatum Suadela placet ; me me erige, ut indè
 Thema fiet Musæ, vester Apollo meæ.
 Subsidiû si cote tui (Cottone) Camænas
 Exacuas, nostrâ dote, perennis eris.

*Clarissimo & Prudentissimo Domino D.
Rundulpho Frimanno.*

*Cui Concionis suæ coram habita de signis sæculi
(super ista Christi Mat. 16. 3. Nunquid
signa Sæculi discernere potestis) sus-
cinctam Epitomen rythmice
commendat.*

CLare Vir ! occidui tibi dum prognostica Sæcli
Signa, Sacerdotis simplicitate tuli,
Ingenuisse mihi, tacitoque in corde, susurros
Nube sub hac Fati, volvere vilus eras ;
Signa ævi bisseña mali (quæis integra nostri
Spargitur Obliqui Semita Zodiaci)
Nuper ab ingenuo coram transmissa Ministro,
Istà iterum strictis sume (Frimanne) modis ;
Sæpè quidem surdis Pastoris Concio Ventis
Tradita, Letheis contumulatur aquis ,
Arte sed exculti semel exantlata Poetæ ,
Durat, inextinctis facta perenna notis ;
Sidera sunt Cælo, sunt & sua sidera sæclo,
Sidera Terrigenis tetrica sæpe viris ;
Est Deus in sæclis ; digito circumrotat axem
Sæclorum, ætherei qui regit Astra poli ;
Sæcla regit, directa notat, Signisque coronat ,
Sunt digitus summi scilicet ista dei.
Cuique suus suprâ rutulans lugubrè Comæta
Cernitur, irati missus ab arce poli.

* In Speculo sæcli prænuncia signa Maligni
 Perspice, vel sæclum hoc (si lubet) ut speculum ;
 Quid speculum dixi ? spectac' lum, vel mage Spectrum,
 Opprobriumque polo, prodigiumque Solo;
 Triste sibi, sæclisque Omen lugubre futuris ,
 An magè venturis lurida larva viris ;
 Flagitiis informe suis, dirisque flagellis
 Inde luens meritis debita damna suis.
 † Visio cui prima est, hominum Divisio ; vulgi
 Et procerum horrendis pectora scissa modis,
 Reuben * ubi Fratrum se junctus ab ordine, curas
 Concitat, atque Animis Murmura mœsta piis ;
 Triste ævi sic Chasma patet ; sic lite † Manassés
 Degeneri, Ephramidas, Frater, in Arma ciet ;
 In sua, sicque suâ, Generatio, Viscera dextrâ
 Conversa, exitii conscia facta sui ;
 In se sic Aries nostri nunc militat ævi ,
 Sic sæcli primo in Lamine, tristè pater,
 Sic præceps, Iparâ, ad pugnam proludit arenâ,
 Comminus & taurum trudit in arma truce ;
 * Heic ubi sub monstri pedibus gemebunda protervi
 Relligio (Cœli Filia) pressa jacet ;
 Heic ubi lascivi violata libidine vulgi
 Scinditur in partes , sic resoluta, suas ;
 Qualiter Isacidas (membrarum scissa) per oras
 Sponsa † Levi attonitos movit in arma Tribus :
 Sic iobole ô viduate suâ, desertaque Eremitæ
 Tesqua movens, fuso murmure * Rachel hebet ;
 Sic ô sacrilegi præceps Audacia Tauri,
 Gliscit ineffandis luxuriosa malis ;

* *Seculum speculum, pariter & spectaculum.* † *Visio seu primum signum sæculi, Divisio, seu Aries variæ Contentionis.*

* *Judg. 5. 15.* † *Isa. 9. 21.* * *Signum secundum Taurus violatæ Religionis.* † *Judg. 19.* * *Mal. 2. 18.*

Cælum ausu petulante petens, Cultumque Fidemque
 Proterit, & pressâ Religione, fremit;
 † Indè ruunt Gemini! quos Conspiratio torquet
 Improbâ, in exitium (sponâ perenna) tuum;
 Cernis ut æthereo, clara olim * Fœmina cultu
 Fulâ caput radiis (Candide Phœbe) tuis,
 Sub pedibus cui Luna aderat; Nunc alite verso
 Ut colat extremi diffusa Telâqua soli;
 Utque laboriferâ titubans sub pondere prolis
 Mœsta, vices querulâ parturientis agat!
 Effusâ quam tabe Draco, patuloque voratu
 Adpetit, ut sobolem Marte, vel Arte, voret;
 Sagus ab hoc rabidi signum tibi collige sæcli
 Triste quod in nostri cernitur orbe poli,
 Scilicet in variâs distracta Ecclesiâ curas,
 Invisâ, & tantis languida factâ malis;
 Sic superis visum! summi sic Sponsa Mariti
 Militat, & pœnas fert lachrymosa graves;
 Postmodo tardigrado serpens per nubila gressu
 Invehitur structis Carcinus insidiis
 † Fata sacris lachrymosa togis, cladesque Togatis
 Infortunato fidere, mille ferens;
 Cernis ut exsectis Altaria sacra rigescant,
 Cornibus! ut rabidis hara sit Ara Lupis;
 Ut Domini Domus intus hiet? morsuque Canino
 Adpetat ut Mystas turba profana pios?
 Sic * Corâ gens fusa fuit; protruditur Aaron,
 Suppleat ut sacras rustica turba vices;
 Igne preregrino † Nadab formidine pulsâ
 Nititur infenso Thura cremare polo,

† Signum tertium Gemini Ecclesiæ gemitus. * Revelat 12.

† Signum quarum Cancer Contempti Ministerii. * Numb. 16.

† Levit. 10.

Sub pedibus sic ô Cantu infrænabilis, insons
 (heu nullo in terris Vindice) Myſta jacet ;
 † Ponè Leo (nec Lenis) adest, qui Legis avitæ
 Nirinut exuſſio demere tollâ iugo,
 Qui libertatis falſa ſub imagine, Moſis
 Tentat ineſſandis rumpere vinc' la modis ;
 Quid Chriſto cum Moſe (exlex ait) Umbra reſceſſit
 Iſacidûm; Judæ Pholphorus ecce nitet ;
 Rege ſub hoc, Fidis vivendi libera Servis
 Copia (Legifero ſic moriente) datur,
 Libertas jam parſa patet ; tumultoque ſub uno
 Marmore cum Legis, Legifer ipſe jacet ,
 Regula ſic recti (vitam quæ ſola gubernet ,
 Qua ſine, vitâ hominum Mors ſit acerba) ruit ;
 * Hinc fuco ſpectioſa ſua contemmina Virgo
 Proſilit illecebris inſidioſa ſuis ;
 Virgo, Anabaptiſmi tenebris obducta ; Lavacti
 Inpatiens , donec Virgo, Virago fiet :
 Hinc Anabaptiſta ſtrepitus prorumpit ; An Infans
 Mentis inops, ſacro in Fonte, lavanduserit ?
 Infanti cum Fonte ſacro malè cedit; Adulto
 Convenit egelidas Merſio ſubter aquas ,
 Merſio Membrotum, nec ſola Aſperſio membri ;
 A Capite ad Calcem Lotio facta, lavat ;
 Infantes ſic Virgo ſacris diſcludit ab undis,
 Fæderis & ſignum (quæis datur) illa negat ;
 † Libra bilans hanc ponè premit; ſed iniqua , Bilancem
 Vibrat, & obducto deprimit æqua dolo;
 Quod trutinat , Toleramen a deſt , moderamine pulſo;
 Grande Nefas, quod Fas, Fas putat eſſe Nefas ;

† Signum quintum Leo violatæ Legis, ſive Antinomianismus.
 * Signum ſextum Virgo Anabaptiſmi. † Signum ſeptimum
 Libra Tolerationis in Religione.

Inque Fide Libertatem dum librat, ab æquo
Deficit, & cæca Religione, labat.

* Interea effuso tollit se Scorpius æstro,
Quem malus Inferni Spiritus intus agit;
Horrida Circæo fundens Spiramina cantu,
Ignivomo terrum Virus ab ore vomens;
Noxia secreti cujus vestigia gressus,
Prostant Præstigiis infidiosa suis;

Quem pariter tetri malus Error & Horror Averni
Concitat, atque inibi qui solet esse Tremor;
Ilicet hæc Lerna est, nostris truculenta Colonis

Dira ubi flamniivomas evomit hydra facès,
Nuper ab umbroso terris transmissa Barathro
Sic Quassatorum turba tremenda tremit,
Turba, sacris infensa Togis, invila Britannis,
Exitiosa solo fæx, Odiosa Polo;

Sic ô fulmineo furit imperterritus ausu

Scorpius & Caudæ Verbere, summa quatit,
Summa quatit; nisu tentat dum summa protervo
Sternere, sicque tremens, absque tremore tremit;

Spiritus est, quod obest; Elitzi, vel mage Elia
Spiritus, hunc Erebi qui stat ab æde, domet;

† Postmodò Zodiaci rutilans lugubre per Orbem
Triste Sagitarii fidus ab arce, rubet;

Hæc ubi Terrigenum temerata Rebello, cæli
Sacra Gygantæo Numina Marte petit,

Hæc ubi disrupto resoluta Licentia frangit
Gliscit ineffandis facta animosa malis,

Dira Erebi sic Phlegra furit; scelerumque patescunt
Tela, Sagittiferis sanguinolenta choris;

In Cælum sic Tela volant, sic fulmina passim
Irrita Terrigenum Gens malefana tonat.

* Signum Octavum Scorpius Quassatorum Malefactorum,

† Signum nonum Sagittarius Rebellionis in Deum.

Instat, & occiduo Capricornus funera mundo
 Spirat, venturi præscius exitii;
 Cuncta Evangelici quæ prædixere Prophetæ
 Completa, expressis indigitando notis;
 Tempora * nunc distemperie, curisque molestis
 Terrica, mortiferis tempora plena malis;
 Cuique sui fit dulcis Amor, Mundique Lucellum
 Mundanis, summi Numinis instar, adest;
 Quid nisi mortales ventosa Superbia mentes
 Elevat, & memores non finit esse sui!
 Despicit Annosum Soboles Lasciva Parentem,
 Cumque probò probitas spernitur ipsa suo;
 Numinis in Nomen sacri Blasphemata passim,
 Inque fidem pariter toxica fusa volant;
 Exulat in terris *σὺν*, violata dehiscunt
 Fædera; & in luxum dira libido patet;
 Ævum Ingratum, Infidum, Audax, Crudele, protervum
 Ingenii, & solâ proditione potens;
 Cui solum Deus est, carnis damnosa voluptas,
 Vitaque deliciis luxuriosa suis;
 Adspicis ut nostrum pietas speciosa per orbem
 Ore tenus (vitâ deficiente) micet;
 Serpentum * insidiosa cohors ut repat, & ædes
 Fæmineas, fictâ sub pietate, voret?
 Quid nostro patefacta ævo tot signa revolvam
 Pervia, Apostolicis indigitata Sophis?
 Quid memorando morer, quid denique cætera mirer
 Jam jam hodiè attonitis clara, & amara Viris?
 Sic ô sic nostri Capricornus inæstuat ævi
 Cornibus hybernos præcipitando dies;
 † Protinus effusus festinat Aquarius undis,
 Tristitiæ patulo flumen ab ore vomens,

* Signum decimum Capricornus Prophetiarum Apostolicarum
 completarum. † 2. Tim. 3. 1, 2, 3. * v. 6. 7. † Signum unde-
 cimum Amphora sive Aquarius Tristitiæ & mæroris.

Hinc lachrymæ, luctusque fluunt; mæroris acerbi;
 Undique sic salso fluctuat Urna lalo;
 Hinc macies, pallorque patent, perplexaque curis
 Pectora, continuo * Corque tremore tumens;
 Gaudia sic sæclo pereunt consuata; Virumque
 Sustinet ancipites languida vita moras;
 Lurida sic stupido distillat toxica sæclo
 Amphora, tot refluo jugiter imbre tumens.
 † Denique (quod superest nostri quodque agmina claudit
 Zodiaci) hæc tanto in gurgite piscis adest,
 Mutus adest, rapidisque altum dormitat in undis,
 Immemor; & tati nescius ipse sui;
 Illicet hoc ævi vitium; lascivit ineptè,
 Nec cladem cæcas percipit ante fores;
 Signa patent; sed signa latent; sæclique supini
 Signorum tanto in Lumine, Lumen hebet;
 Monstrum immane; Aries partim, Taurusque supernè;
 Pectore sed toto Virgoque, Virque simul;
 Ventre Caper, rabieque Leo, sed Scorpius ore,
 Subter at in piscem desinit horridulum,
 Hæc nostri sunt signa Poli; sic spargitur ævi
 Semita, sanguineis prodigiosa notis.
 Adspicis ut solito Phæbus lugubrior orru
 Præcipites rapiat per vaga signa roras?
 Adspicis ut nostro præceptus ruat Oceano nox,
 Horreat ut rigido plurima bruma gelu?
 Involvendo umbrâ magnâ, Terramque Polumque;
 Grajugenum fraudes, Myrmidonumque dolos;
 Adspicis ut nostro rapiantur sidera cælo,
 Utque cadunt, solio, præcipitata suo?
 Hinc gemitus, planctusque, & plurima mortis Imago;
 Inde intestini semina dissidii;

* Deutron. 28. 66. † Signum 12 Piscis Inconsiderationis

Errorum Irarumque Chaos, scelerisque nefandi
 Agmen, & attonitis spectra tremenda viris;
 Visio (sic * per cuncta loquax) cum clara patefcat;
 Luceat ante oculos nocte dieque tuos;
 Denique quod superest, sago tibi restat, ut indè
 Prævideas tantis, provideasque malis.
 Sic totum te dede Deo; ruat Orbis; Olympo
 Infrata mens, Mundi mole ruente, viget.
 Sic vivas vigeasque Deo, patriæque, tuisque,
 Serus et in cælum postmodo Nestor eas.

* Habac. 2, 3.

*Reverendis in Christo Fratribus, Presbyteris,
 ad Vngaram in Essexiæ Comitatu ordi-
 nario convenientibus, & per vices
 publicè prædicantibus.*

De se Poeta.

SAcra Cohors! quibus Alma Trias, conspirat; amico
 Fædere, Conformes Unanimesque ligans!
 Icon Apostolici cætus; flagrantia quorum
 Pectora divino spiritus igne replet;
 Fortius oppositi quos *Ἀντιμετρώμενοι*
 Congregar, atque uno nectit in orbe pares;
 Horrorum Errorumque chaos grassante, tot inter
 Exitiosa *ἄντι* Shismata, torque Fides!

Grat

Grata sodalitati fuerat quod copia vestri
 Facta mihi, & Musis (post tot acerba) meis;
 Fortunæ non munus erat; (procul ista faceſſat
 Barbara) propitii ſed magæ cura Dei,
 Semianimem qui me vobis (formidine mecum
 Et torpore Animi tunc remanente) tulit;
 Nunc, cum tanta meis ſpirandi copia Muſis
 Cedat, & hinc genio liberiore ſui,
 Fas mihi nunc noſtræ cauſas aperire Camænæ;
 Et vobis niveâ ſimplicitate loqui,
 Scilicet (& certum eſt) purum Omnipotentia Vatem
 Neſcio quâ mirâ Flamnis arte, creat;
 Ut genium ingenio, genio ſic præbet acumen;
 Numen ut in dono dixeris eſſe dato;
 S'c tacito veneranda Trias ſpiramine, Vatem
 Fingit, & æthereo protinus igne replet;
 Cuique ſuus calor eſt: ut nec ſapor omnibus idem
 Annibus in fluxu cernitur eſſe ſuo:
 Sic hominum genus omne pater: ſua quemque cupido;
 Et ſuus incautum ſpiritus intus agit:
 Hic ſemer, mundumque alius, tetrum alter Avernum;
 Errorum hic nebulas ſpirat, & ille necem;
 Rarus adeſt, Phœnixque mihi eſt, qui flamme ſacro
 Percitus, ætherei ſpirat ab arce Poli;
 Scilicet ut Myſtis, ſic ſunt ſua flamina Muſis,
 Sæpius & cœli flamme uterque caler;
 Si modo caſta ſier, donum cœleſte Poëſis
 Creditur, & ſacris clara corona Sophis;
 Presbyteris quandoque piis ſua flamina (Muſis
 Debita) ſunt, numeris facta canora ſuis,
 Fatidici quories Variſ deferbuit æſtus
 Dicitur elariſ hunc revocaſſe modis.
 Beza pater retricæ quondam ſub nocte ſenectæ
 Preſſit Hyantæam (ſed ſine Labe) Iyram;
 Chriſticolas per priſca Patres qui ſæcla revolvat
 Inveniet gratam hiſ ſæpe fuiſſe Chelyn;

Anxia quantumvis Animorum cura ministros
 Decoquat, & duro pondere terga premar,
 His tamen exhaustis læta intermissio Mystis
 Propitio cœli Numine, dulcè favet;
 Vita labor cum sit, vitæ nè forte favilla
 Depereat, ferias dat Deus ipse leves;
 Terrigenis qui mandat opus, recreamina miscet
 Dulcia, ne nimio vita labore labet.

*Clarissimo & Eruditissimo Viro D. Joanni
 Brook Armigero.*

Brutus! Animæ Panacæa meæ! mihi purior ostro,
 Et Matutino clarior igne nitens!
 Cui larga Angelicos Cœli indulgentia rores
 Depluit, & Sophiæ Nectar ab arce fluit,
 Undè tot afflictis fluxere hilaramina Mystæ,
 Conaue, Consilii Melle referta tui,
 Indulge ô, si te (Doctrinæ conscia vestræ)
 Collocet in meriti culmine, Musa, tui,
 Dulce Sodalitium Docti est; vice Coris, Acumen
 Molle acuit, vires elicer, urget epos;
 Excirat occultas duro ex Adamante favillas,
 Pellacique novas extrahit arte faces;
 Nota prius (longâ sic desuetudine, ventis
 Tradita) sopito restituit genio,
 Numenè tibi fatear, tantum non te mihi Corem,
 Sed Doris Musis accumulasse meis;
 Teque mihi (læto quos obtulit Anglia casu)
 Doctrinâ edoctis præmicuisse Sophis;

*Reverendo Viro D. Edmundo Calemio Pastori
Londinensi vigilantissimo,*

*De Restituta post longum Morbum
Valetudine.*

Siccine tardigrado, rediens per opaca, meatu-
Vertitur in fœdam Mors gemebunda fugam?
Sic fuscæ valuerè preces; Lethique propinqui
Præda, perita polo, sic repotita solo est?
O pietas! an pugna magis! pugnatur ab Ægro,
Proque Ægro; Cœlum militat; Arma silent;
Militat hic secum; tanto hoc pro milite, in Armis
Hinc fera Mors, illinc vora precesque ruunt;
Morbidus hic (gyrum Pauli constrictus in arctum)
Pendulus ancipites fluctuat inter aquas,
Tantisper dubio semet Clinamine volvens,
Consolando Animam (nec cruciando) suam;
Tetrica dum Vitæ trutinat Discrimina, Christi
Gliscit in amplexus prorinus ire pios;
Dum Gregis optati (se sospite) commoda pensar,
Indulget modicas sic sibi, Mystra moras;
Purus Amor purum contra contendit Amorem,
Militat hic telis, militat ille suis;
Victus uterque cadit; sed Victor uterque triumphans
Figit in æthereo clara Trophæa Tholo;
Ilicet, hæc Ægri fors est; morboque sub ipso
(Contemptor Morbi) sic sibi bella movet;
Sic ægri Pastoris Amor dum militat; ecce
[Mors ruit, Armato cum Grege bella movens;
Hinc morbi constructa Acies (Antecambulo Mortis)
Involât, & teneri Corporis antra quatit;

Pone

Pone latet Mors (prædo vorax) Capitisque verendi
 Pronus in exitium, spicula dira parat ;
 Nunc stat, nuncque instat; semperque obstando, molestat;
 Jugiter & (prædæ sic inhiando) fremit ;
 Indè aduersa auidi confurgit Turba Popelli
 Armiporens precibus, Cunctiporensque suis ;
 Hinc Desiderii violentâ Cuspide Mortem ,
 Inde premens precibus Numina summa suis ;
 Sic pro te enixim (Calemi) Mors, Numina, Vulgus,
 Communus oppositas conseruere manus ;
 Nec mora; mille trucidis post tot discrimina belli
 Prævaluit populi sollicitantis Amor ;
 Mortis fusa Acies, atque exorabile Cælum,
 (Dum vincit) precibus vincitur inde piis ;
 Propitium & Cælum ! pulsa ô fastidia morbi ,
 Subdita mors, precibus gloria parata sacris ;
 Reddita dilecto sic vita vigorque Ministro,
 An magè dilecto vita salusque Gregi est ;
 Nec tamen inereca Votis precibusque Triumphus
 Debetur , Meritis sed magè, Mystra, tuis ;
 Noster in hæc (Calemi) Calamus dum fertur, in æstrum
 Lætitia (Te sic sospite) prurit ovans ;
 Ter salve ô Ezekia redux ! pietate Monarcham,
 Et vitæ parili sic probitate, refer ;
 Errorum tot structa recens Altaria, Zeli
 Sic (tibi consueto) fulmine sterne tui ;
 Rabfaca dum tremulam, fuso Blasphemate Iudam
 Territet & tetrico Virus ab ore vomet ;
 Vestraque dum (prolis tanta sub mole satiscens)
 Robore sic Genetrix deficiente, gemat ,
 Assurge, & cæli sic Omnipotentibus Armis
 Dira Medusæi comprime colla Canis ;
 Sis Phineas Phoenixque ævo ; Te vindice verner
 Religio, & (cæli filia) sancta Fides ;

*Eximio & Perspicacissimo Viro D. A-
lexandro Vederburno, Scoto, Medici-
næ Doctori eximio.*

DOcte Vir ! illustri tantum mihi cognire famā,
Musaque tot structis quem petit excubiis,
Clarus ad Andrææ (Sophiâ exultante) Lycæum
Militiæ dederas qui documenta tuæ ;
Anglia nunc quem læta colit, Phæbumque fateatur
Languida cū Medicæ postulat Artis opem,
Huc agedū affolitis paulū tete exime curis,
Vester ut heic numeris surgat Apollo meis,
Surgat; ut optatam desudet ab Arce Medelam
Pharmacopola meis, vester Apollo malis ;
Non Cytharæ resonantis epos, nec inania Pindi
Flumina, sed Phœbi Pharmaca posco tui,
Cui nota omnigenæ secreta potentia morbi est,
Ocyus heic morbi Mystica pande mei;
Quod genus, undè fluat, quæ sint Symptomata, pullus
Quī trepidet, sago discute iudicio ;
Seria res agitur, morbo grassante peruror,
(quam vereor priscis non patuisse sôphis)
Scilicet (& fateor) non me Cephalæa, nec Asthma,
Nec Carochus, nec me Syncopa tarda gravat ;
Non me Cardiacus, Peripneumonia, vel ulla
Me Phagedena mover, nulla Phrenesis habet,
Nulla mihi Caralepsis hiat, nulla indè Parotis
Involat, Auriculis perniciofa meis,
Non fauces Angina gravat, nec dira Synanche,
Nec respirantem turbida Tussis hebet,

Non

Non Cynicus me Spasmus agit, nec Phlegma redundat,
 Humida gingivas nec Cataracta gravat,
 Non mihi damnofo Jecur exsiccat ab æstu,
 Nec queror inflatum bile tumere jecur,
 Non Hypochondriacâ titubo sub Tabe, nec ulla
 Constringit tumidum Pleuresis ægra latus,
 Non Colico de ventre tono, nec me Ileus intrâ,
 Comprimat, aut tonitru, conquarit exta suo;
 Nec Siphylus, nec me fœda Exanthemata carnis,
 Nec Papulæ, aut Vatem vexat Aquosus Hydrops,
 Languida tabisfluis nec me Stranguria guttis,
 Ulla hemerroids vel Catareuma necat;
 Non mea sanguineo lapidescunt viscera grumo,
 Nec latebras Renum Calculus urit atrox,
 Nunquam me Podagrâ, nunquam doluisse Podagrâ
 Vel memini, (durâ nescio num Chiragrâ)
 Nec me Febris habet, mea nec (de more, remittens)
 Membra Paroxismus febriculosa quatit,
 Nec constans Synochus, nec me Amphemerina, nec ulla
 Intervalla ferens, Febris acuta movet,
 Perspice quàm trepidet repetito Arteria motu,
 Etque per alternas subsiliendo vices;
 Vin' verbo? ingesti, vel (si lubet indigesti)
 Nescio quid Stomachum nocte dieque premit,
 Nauseat, & vomitum nec quicquam intentat Orexis;
 Concitus & creb' ò Ructus in antra redit,
 Quis Stomachus, Stomachi quænam Ructatio, Crudum
 Quale fiet, genio discute, Scote, tuo;
 Mystica sunt quæ Musa refert; Animi insidet ægri
 In Stomacho, curis quod coquit exta suis;
 Tristitia Scorigenum pensando sidera, Morbi,
 Forsitan invenies quæ sit origo mei;
 Cum fortunato Anglorum sub sidere vivas,
 Molliter & stomachi bulliet Olla tui,
 Vestra meo parilem stomacho Medicina salutem
 Curarum crudâ sub cruce, dulcè ferat.

*Doctissimo & Dilectissimo Compatriotæ D.
 Patricio Symmerio, Pastori Chesuicensi,
 Philosopho acutissimo.*

Paradoxon de se dum in vinculis.

Mystica cui Logices prostant, Sophiæque parescunt
 Viscera! (si modo sim) consule nunc quid agam;
 Dixi ego (si quid sim;) quid sim si forte requiras?
 Torus ego quod sum, vertitur in (fueram)
 Nec sum ego qui fueram quondam: sed ego tamen idem
 Qui fueram: quidnam hoc? idem ego, sed nec ego?
 Idem ego qui fueram sum: sum mihi nec tamen idem:
 Sum, fueram, satis hoc: nescio an alter ero:
 Exile est quos adest de me: sed quod fuit, ingens:
 Alter ero? latet hoc: alter ego, patet hoc:
 Alter ego si sim? quænam hæc conjunctio? verum
 Quid si (quod minus est) Nemo ego, Nullus ego?
 Nemo ego, Nullus ego! Non nullus nemo repente
 Conjunctim de me, quod referatur erit:
 Nemo ubi sit (Symmeri) ubi sit vel Nemini umbra
 Desine scrutari; nullibi Nemo manet:
 Nullibi inane manet; me sed quid inanius uno est?
 Ergo mihi nullum nullibi restat ubi:
 Nullibi cum sic sim, solum mihi restat ubique;
 Si (que) mihi deerit, tam mihi ubi forsitan erit:
 Ergo? ais, quod ubique manes, scilicet indè es;
 Te pariter Cælum continet, atque solum,
 Ergo domi es, mecumque simul? quis dixerit? Audi?
 Si non ubique ferar corpore, mente feror:
 Mens tamen hæc, amens: mihi mens à mente recedit;
 Si mihi mens amens, ergo nò mentis inops?
 Vin? Logicè? mihi quid Proprium? mihi sola recurrit
 Flebilis, quarto pernicioso modo;
 Me Genus & Species fugiunt; distinctio de me
 Nulla Individui restat avita vagi;

Forma, Figuræ, Locus, Tempus, Sips, Patria, Nomen;
 Hæc, mihi suppositum, singula, in esse negant;
 Durus Aristoteles mihi nullibi ridet ἀπὸς,
 O mihi ἀριστο-τέλος esset Aristoteles,
 Notio vix superest de me; formalitèr omne
 Exular, & vixdum Materiale manet;
 Adspicis ut Rerum specioso exterminor Albo;
 Ut per me, sine me, Collateralis eo;
 Pernegat heu mihi quid, substantiæ; Nullaque quanti
 Linea, vel Corpus, vel mihi punctus adest;
 Si qualis rogitæ? me sola patibilis angit
 Passio, flebilibus concomitata malis;
 Nec mea vix mihi vel Nativa potentia præsto est
 Exul in ægelido sic sterileasco chaos;
 Nulla viri ad charam tantilla Relatio sponsam est,
 Nec servi ad Dominum, nec Patris ad Sobolem;
 Nec metam ærumnis Quando, vel præbet habere
 Hirsuto mihi vix vellere posse regi;
 Si qua Classe ferar rerum, me Passio sola
 Accipit, & tribulis lancinat usque suis;
 Sic vagus expungor; rerumque ejectus ab albo
 Ens, Ratione expers, Ens Rationis eo;
 Notio Tragelaphus, vel si lubet hirco-cervus
 Et veluti in vacuo mera Chimera chaos;
 Quæ mihi Aristoteles spinoso enunciat ore
 Jugiter oppositis prædicat ista sonis;
 Tandem ἀνίσταμαι ἀνίσταμαι remittor
 Pendulus ad pontem (tristis Alelle) tuum;
 Heic impossibili constringor & implicor Alto,
 Et comes it nostris, triste necesse, malis;
 Equis lō in Topicis locus, in quo dulcè quiescam est;
 Quod si quis presso prestat; id vana est;
 Postmodò spinosos tentem si forsàn Elenchos;
 Retibus implicitum caprio vafra capit;
 Heic mihi sub veris sequitur Conclusio falsa
 O utinam ex falsis sic mihi vera foret;

Torpet *ἄπλως* Animus; *οὐτὶς* spes nulla superstes;

Non Causa est damni, quæ mihi causa mei est;

Oggerit imbelles Resolutio prima figuras

Meque indirectis ludit iniqua modis;

Si Dabitis tentem, tum me Bocardo repellit

Cui solitum oppositis cuncta negare minis;

Denique si Datiss mediter, tum mi indè Ferison

Obstrepit, & cornu me ferit usque suo;

Poster iora petam; mihi demonstratio de me

Nulla nec in *δίοτι*, nulla nec extat *δὲ*;

Torqueor *ἑαυτῶς, καὶ δολῶ προῖον* pererro

Converfoque horsum tramite, scurra feror;

Nulla mihi solidi vel restat Opinio veri,

Simpliciter quicquam nec mihi scire datur;

Claustra miser Sophiæ quoties Moralis oberro

Destituor solidi prosperitate boni;

Vix tantilla Boni misero mihi restat *ὀρέξις*

Nec mihi morali vivere more licet;

Cuique suum staterâ confert Themis aurea rectâ;

Me mihi vel tandem reddere iniqua negat;

Mens amens, extrema inter vitiosa pererrans

Virtutum medio deficiente furit,

Abdita Naturæ si fors penetralia tentem

Er Stagyrîtæ Mystica sacra senis,

Principium, fulchrumque meis privatio Musis

(Materiâ & Formâ deficiente) pater;

Velle movere mihi reliquum est, sed posse negatur

Tu *δυναμὴ* est, quod adest, *ἐντελέχεια* deest;

Meque superficies cum nulla hinc ambiat, indè

Restat ut angusto comprimar in vacuo,

Et tamen heic mirâ gravito levitate; locique,

Expers, huc illuc, (sed sine mole) feror;

Corrumpor generando miser; perque æthera, & inter

Turbida tot cœli nubila, Phasma mico;

Trans physicam si fortè ferar, solidivè medullam

Entis, præciso quærere more lubet,

Distra

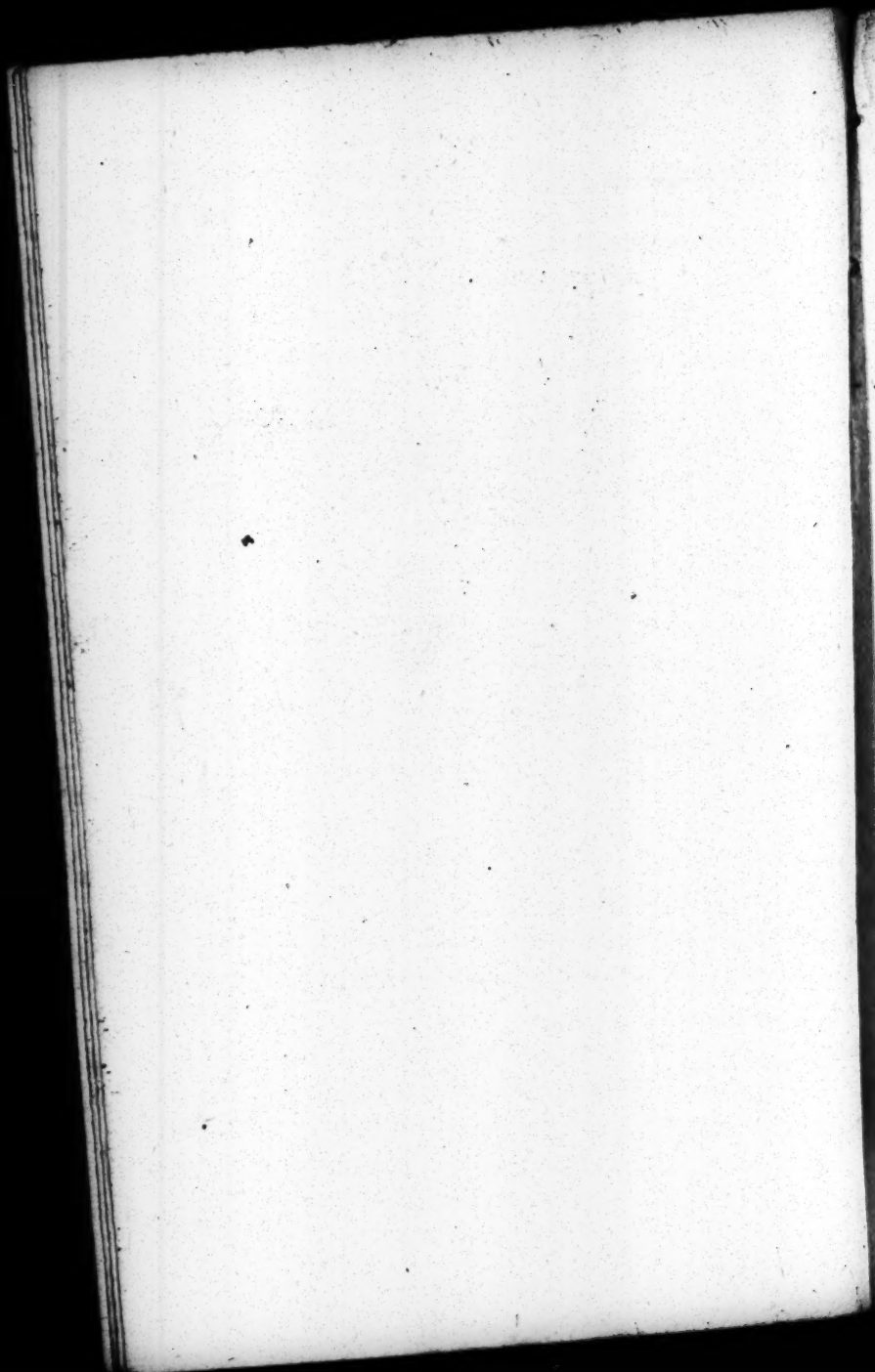
Distrabit amentem Repetita abstractio mentem;
 Et mens (Ente simul sic pereunte) perit;
 Talis Iò remanet qui jam fuit ille; sed olli
 Nil, sed erat, remanet, nescit an Alter erit;
 O quæ ais hæc Paradoxa? tamen vera omnia; falsa;
 Sic ô mortiferâ febre Poeta furit;
 Pharmaca de Sophiæ penetralibus elice; vestri
 Judicii me dicam spiret Elixir opem;
 Ætatem diffunde tuam, ne fortè Camænas
 Stringat hyperboreo Brumia sinistra gelu;
 Quod si Amaranthæos Æstas tua spiret odores,
 Depluet Aonios Musa subinde crocos.

*Clarissimo & Dilectissimo Amico D. Davidi
 Abercromio, Medicinæ Doctori eximio,
 Cui (Nihil) rependi potest, quod vel meritis
 condignè congruat, vel pro Medicamentis
 rependatur, sub Auspiciis Anni novi
 : Strena Aurea.*

Dulcis Abercromi! Medices cui Mystica prostant,
 Quemque mihi, fido sœdere, junxit Amor!
 Accipe quæ Jani, non dedignanda, Calendis
 Ferre queam Meritis consona dona tuis;
 Dum mecum dubito, mittam quæ Munera, possum
 Cōdignum meritis (Nil) reperire tuis,
 Omnia dum mecum vidi, (Nihil) esse videbam
 Quod poterat genio gratius esse tuo;

Si vera est *sophiæ* constans sententia, *priscæ*
 (Quod nihil est, notum sensibus esse nequit)
 Dum *Nihil* hæc videas, aliquid *Nihil* esse videbis,
 Si *Nihil* ergo aliquid, *Nil*, nihil esse nequit;
 Scilicet in *Nihilo*, quiddam fortasse placebit.
 Quod vobis *Medicæ* lumen in *Arte* feret;
 Ante *Mare*, & terras, & quod tegit omnia *Cœlum*
Numen erat; *Numen* quid fuit ante? *Nihil*;
 Si molem spectes, *Nihil* est immensius *Orbe*,
 Et puncto *Nihil* est quod minus esse potest;
 Si *Nihil* armatum videas, *Nihil* esse videbis
 Grandius aut summo fortius esse *Deo*;
 Immortale *Nihil* *lunæ* sub *fidere* vivit,
 Et simul in variis scit *Nihil* esse locis;
Nil solidum sub sole viget; *Nihil* esse videbis
 Quod stabili semper conditione manet;
 Crede mihi invictos *Nihil* est quod deprimit *Anglos*,
Protectore, *Nihil*, grandius *Orbis* habet;
 Adspicis ut duro stringantur *Compede* *Scoti*,
 Et *Nihil* implicitis rumpere vinc'la valet;
Stridulus arrectas *Sonus* est qui verberat *Aures*,
 Auditur, sonitu deficiente, *Nihil*;
 Crede mihi occlusis *Nihil* est quod *Naribus* efflat;
 Olfacit, absque ullo *Naris* odore, *Nihil*;
 Absque *Sapore* suo, nisi gustatur inani,
 Gustat, & occluso *Nil* tamen ore sapit;
 Si *Nihil* adspicias, *Nihil* absque colore videbis,
 Et mediâ poteris *Nocte* videre *Nihil*;
Nil videt absque *Oculis*; cæcus *Nil* cernit; & imo
 Fixa solo *Nihilum* cernere *Talpa* potest;
Pulchra quidem *Domina* est, tanto quam deperis æstro,
 Pulchrius & *Dominâ* cernitur esse *Nihil*;
 Si *Nihil* attingas, *Nihil* o sine corpore tanges,
 Quid! quod & immensum replet inane *Nihil*;
 Splendidius fit sole *Nihil*; velocius *Euro*
 Cernitur, & *Cœli* clarius igne, *Nihil*;

Quodque magis, Papâ Nihil est subtilius ipso ;
 Qui reliquis Chymicâ subdolos arte præit ;
 Irrita post gelidam tua sunt Medicamina mortem ;
 Extincto vitam Nil revocare valet ;
 Larga manus Medici est, gratis Nihil ille ministrat,
 Gratus atque Auro Nil putat esse dato ;
 Nil stabile & firmum est ; Nihil omni parte beatum,
 Et Nihil, amoto Numine, dulcè beat ;
 Nil superest inopi, Nil denique restat egeno,
 Cum luxu exhaustas dilapidârit opes,
 Gratus Argento Nihil est; pretiosius Auro;
 Sume igitur grande hoc, quod tibi mitto, Nihil;
 Nil timeas, curesque Nihil; Nihil ille timebit
 Cælica qui puro Numina corde colit.

*Illustrissimo Heroi
Comiti Varvicensi,*

Cui scribendæ Causam (verbo) aperit.

S Cilicet, Aonias redigar Grandævus ad undas
Dum cadit in canas spissa pruina comas ?
Sicca ne Castalios stillabit Vena liquores,
Aut referat lepidos balba Senectæ sonos ?
Turpe (ais) extremis juvenescere velle sub annis ;
Aut dare Phœbo colla premenda iugo ,
Languida decoctæ putrescit gutta Senectæ ,
Mentis & ad Musas intus acumen hebet ;
Ludicra lascivæ debentur scripta Juventæ ,
Et quibus interno Corda calore tument ,
Vin verbo ! Vatem, nolivè velit vè senilem
Cogit in hos streperos, Triste Necesse, sonos ;
Ridendo tu pelle malum ; sic Numine vestro
Irruet in numeros prisca juvenia meos ;
Si senio effærum jubeas juvenescere Vatem ;
Te mihi te Phœbo, forsan ephæbus ero ;
Sic mihi retrogradam, nutu, revocando Juventam
Tu mihi ter magno * Cæsare, major eris :
Quod si non Musæ, sacro hoc saltem annue Mystæ
Sub Patrocinii vivere vere tui ;
Ambobus pariles revoces si forte vigores ;
Juvenis Vires inde utriusque pares ;

* Adrianus Cæsar Heliodoro honores & opes largiri valet, et in
ineptulo Rhetorem, multo minus ex sene juvenem facere
valet. Dionys. Milesius in Heliodorum.

Illustrissimo Heroi, Comiti Sarisburiensi,

De se Scoto.

S Cilicet & patriis, patriâ procul, adpetar Armis
 Flebile, sub Scoti scommate, stigma ferens?
 Quod scelus? iugeniâ modò mens probitate coruscet
 Ecquid? an in Titulis Crimen inesse putes?
 Num Genium Gens ulla dabit? num fidere ab uno
 Proferet Angelicos Anglia sola choros?
 Flammeus influxum cunctas polus undique gentes
 Lustrat; habet dotes Barbara terra suas;
 Fusca licet Titulo, claris tamen alma Trophæis
 Edidit illustres Scotia prisca Sophos;
 Quæ Buchananæis confurgat gloria Musis
 Innotuit geminis satque superque Pollis:
 Influit in domitam Phœbî vis abdita gentem;
 Nec potis hanc rigidis Mars cohibere minis;
 Dempta licet pteffis libertas pristina Scotis,
 Restat adhuc damnis posse dolere suis;
 Barbarus hinc igitur vociter, vel Rabula, si sit
 Umbra mihi Candor pristinus, Umbo fides;
 Hinc Vates, Pastorque furit; sortem adspice utramque,
 Si non Scotigenæ, prospice Christicolæ.

Alu-

*Illustrissimo heroi Comiti Pembrocio
Supremi Senatus In Repub. Anglicanâ
pro tempore Presidi*

De se, dum in Vinculis.

Pembrocî ! Ambrosiâ Juvenem quem replet Olympus,
Et super-effuso Nectaris imbre beat !
Primævis æquande ; Attavis virtutibus Annos
Exsuperans, Proceres robore, mente Patres ;
Cui polus ingentesque animos, mentemque virilem,
Contulit, & curis pectora aperta piis !
Cui datur in primo vernantis flore Juventæ
Præsidis excelsi laude & honore frui !
Indulge ô, duplici vinctus si compede Vates
Aggemat, & vestram, sub Cruce, poscat opem ;
Me tenet implicitum Carcer, cum Carcere Egestas ;
Dura nimis Genio, vincula bina, meo ;
Ingenuas quamvis conturbet utrumque Camænas,
His tamen hæc sors est, hic nocet, illæ necat ;
Musa sub his geminis cum sic gemat egra Catenis
Te penes Imperio rumpere utramque tuo ,
Hoc mihi si renuas sortem, saltem elige utramvis ;
Quodque nocet remove ; quodque necat retine ;
Sin minus (arreptâ sibi libertate) Catenis
Te premet Obsequii, nostra Camæna sui ;
Insanire lubet ; (quid enim manifesta negemus :)
Ignivomo Cœli sub Cane, Musa furit,

*Incomparabilis heroinæ Comitissæ
Devoniæ Icon.*

Diva Britannigenas inter Celeberrima Divas !
 Bruffiadum excelsi nata sub o be Tori !
 Quæ sexum antevenis meritis; Virtutibus omnes;
 Quas novus Arctoi Cardinis Orbis habet,
 Cætera quid memorando morer? vix Fæmina; Phœnix;
 Delicium patriæ, Solstitiumque tuæ !
 Anglanè sis, vel Scora magis, vel utrumque, vel ultra,
 Da Sphynge[m] eloquio solvat *Apollo* suo;
 Scotigenam hinc, nec te ipse pater, nec te estimat illinc,
 Angligenam, totam sed magis Angelicam;
 Progeniem, ingenium, geniumque, & singula pensans,
 Pallada, teque sibi jurat *Apollo* parem;
 Majestate tumens grandi, sic te exere; utramque
 Ingeniâ gentem (*Cynthia*) luce beas;
 Moribus, Ingenio, magnis virtutibus, altam
 Cuncta per ô Stirpem, progeniemque refer;
 Scotia progeniem, titulos licet *Anglia* jactet.
 Angusta est meritis utraque Terra tuis;
 Penset hyperbolicas quod si gens æmula Musas;
 Aut fucum numeris credat inesse meis,
 Fallitur; hec versu quanquam sit limes in ipso,
 Non poterit laudi limes adesse tuæ.

*Illustrissimo heroi Comiti
de Elgin.*

Alta Britannigenæ pingant sibi nomina; Gentis
Nobilitas, claros, æmula jactet ævos,
Deprimer imbelles tandem Themis ipsa tumultus,
Et palmam proavis conferet æqua tuis;
Hectoreis illustris avis! fate sanguine Divum!
Brussiadam, quo te vindice, stemma viget,
Quod sæclis tot præteritis, per singula, non sit
Par Gentilitii nominis integritas
Desine mirari; solido fors lubrica mundo
Obstat, habent proprias singula sæcla vices;
Brussiadam (cernoso licet haud sic consonet ævo)
Semine restat adhuc, Gens reparanda tuo;
Sic ô (magne heros) humili sub mente perennâ,
Quo surgas titulo, sis minor ipse tibi!
Te tuus innocuum Candor suffulciat, inter
Horrida tot sæcli fulmina fusa tui!
Surgat, & attonitos inter sic Filius Anglos
Te simul, & claros robore spiret Avos.

*Baroni de Bruce, Comitis de Elgin
Filio & hæredi.*

FLôs Juvenum, virtusque virum! spe plurime, quan-
Sis genitore mincr! progeniture parem! (quam
Scire lubet stirpemque tuam, generosaque patrum
Nomina, & expressis Martia gesta notis,

Prisca Caledoniæ tu consule Chronica; Regum ;
 Heic ubi, sub vestro nomine, origo patet ;
 Scotia virtutes quæis læta agnoverat olim ,
 Quæis pariter clades Anglia læsa suas.
 Nolce igitur stirpem, noramque agnosce, tumultus
 Inter, & hæc ævi fata vicesque tui;
 Brussa per cuncta, animis, virtute, fideque ,
 Et Scoti titulis, (Angle) tumesce sacris ;
 Num ne tibi, Domuique precer tot prospera; cum sic
 Sanguine Materno Brussa ipse siem ?
 Quanquam Marmoreis Proavum suffulta trophæis
 Stet Domus, & claros sanguine jactet Avos ,
 Pagmata Imaginibus Majorum fulta superbis
 Transgredere, & propriâ laude capeffe decus;
 Brussa dum Illustres inter sic Stemma Britannos
 Non extinguendo lumine, grandè, micet !

*Francissæ Caria, Comitissæ Rutlandiæ
 Tumulus.*

Rutlandæ heic Comitissa jacer, sine compare ; chara
 Omnibus; Anne magis Caria, tota charis;
 Fæmina ; quid dixi ? vix ô vix Fæmina; vel si
 Fæmina, quam Solomon finxerat, illa fuit ;
 Sara Viro, Dorcasque inopi, Shunamita Prophetis,
 Martha domi, Domino Magdala chara suo :
 Singula quæ numeret, Divæ violabit honores ,
 Et semper plus quo progrediatur erit;
 Splendorem Patriæ (Phœbo rutilante) Juventa
 Viderat ; at tenebras ægra Senectæ graves ;
 Hinc (postquam Octonos decies excefferat Annos)
 Avolat, Angelicis annumeranda choris ;

Quod

Quod Deus hanc terris Divam subduxit, iniquo
 Cum grege, ne pœnas Diva luisset, erat.
 Quisquis es hinc ævi Comes, aut Comitissa futuri;
 Illius exemplo vivere, disce mori.

*Nobili, Clarissimo & Prudentissimo Domino
 Baroni Graio Varkio, dum Con-
 cionantem audiret super ista Je-
 remiæ 22. 29,*

Terra, terra, terra, audi vocem Jehova.

HEstoreis Illustris Avis! Generosa Propago
 Graiorum! Graiis annumerande, Sophis!
 Progenie qui clarus ades, titulisque refulges,
 Clarior & Genio nobilitante genus!
 Integra cui vasti consurgit Machina mundi,
 Omnis & ante oculos Terra Fretumque tuos!
 Op-pida, Regna, locos, distinctaque Flumina, Villas,
 Qui tacitus, mira dexteritate, notas!
 Quod modò me (rigidi post tot dispendia fati)
 Fundentem invalidis Dogmata sacra sonis
 Audieras; ô quanta Animo solamina pressio
 Præbuit Auroræ lux inopina tuæ!
 Crede mihi (Vir Magne) tui qui lumine Phœbi
 Perfruitur, tanto Numime, tutus erit.

Clarif-

Clarissimo Domino D. Edvardo Cook
Mecænati suo,

Epicedium in Funere Illustrissimi Ducis
Richmondiaë, tantopere efflagitanti.

SAtne datum lachrymis? sic ò sic usque madescet
 Imbre tuo Indigitis Nobilis Vrna Ducis?
 Infandum ingratumque jubes memorare dolorem
 Dum Ducis infandos vis me aperire Rogos:
 Hactenus herois tecum illachrymavimus umbras,
 Busta superpositis cum caluere Focis,
 Regia cum patulo permugiit Aula Sepulchro,
 Totaque sollicitis Terra Britanna sonis,
 Nunc iterum in lachrymas, iterum in suspiria cogis
 Pristina, Castalijs emodulanda notis?
 Pronus honorasti vivum, veneraris ademptum,
 Dum pius in Cineres, Reliquiasque ruis:
 Paulum agetum, hinc Tumulo tecum immoriamur ut
 Marmor inexhaustis semper inunder aquis: (inde
 Nominis & Tituli lubeat si Grammata strictè
 Volvere, sic Divi grande Epigramma feres.

*Illustrissimi & Pientissimi herois Jacobi.
Ducis Richmundiæ & Lennoxie Icon.*

J ndiges heic recubar, subrepro à Principe, quondam
A lter; & in proprio Regulus orbe micans ;
C larius Avis, Titulusque tumens ; preclarius alto
O rru Animi, & Viræ Nobilitate pari :
B arbara qui rigidi trunculentaque prælia sæcli
U sque Animi invicto robore sustinuit :
S tellifer attonitis præfulgens luce Britannis ,
S tella tamen Virtus Vitaque sancta fuit ;
T otus honos, & amor, venator amoris, amando ;
E ffera blanditiis corda domando suis ;
U mbo cui Pietas, & Mens benè conscia recti ,
A nchora Spes, vitæ portio, Christus erat ;
R ebus in adversis , animum constantia fulsit
T or circumfusas, marmor ut, inter aquas : (pum,
U sque animo vorisque alium est complexus Olym-
S Subjiciens pedibus terrea quæque suis ;
R eligiosa Fides stabilem suffulserat, inter
I urgia divisi litigiosa fori ;
C or pore quamrillus modico, sed culmine mentis
H erculeoque animi robore , quantus Atlas?
M uniit in dubiis stabilem, Constantia, rebus,
U sque tumescentes celsior inter aquas :
N ube sub occidui (Clytie velut altera) Phœbi
D ira dedit lachrymis murmura mista suis :
I rrita sed blandi renuens solamina mundi
A t cælum infandis sollicitando sonis ;
E xpectando diem, vitæ cum morte peractâ
D efluere tantæ Clepsydra tristitiæ :
U num hoc, subrepti Regis Patriæque lucentis
X erolipho in Regum contumilatur Amor.

*Reverendissimi in Christo Patris
Usheri,*

*Archiepiscopi quondam Armachani
Tumulus.*

Hæc jacet occidui, Phœnix & Phosphorus, ævi
Usherus, sacræ gloria prima Toge !
Dum Clero intentaret opem conferre, repulsæ
Præfagus, tanto migrat ab exitio !
Anglogygantzæam cum sustinuiſſet Erynnin ,
Elizæ ignivomis fertur ad astra rotis ;
Quadrijugos celeres patriæ ergo patremque reposcens
Sæpe dabis lugubres inde Elisæe sonos.
Totus abit, totumque sui ; sic Nobile secum ;
Officium & sacras transtulit Induvias ;
Hæc sub morte, luat cum tota Ecclesia, Clerus ;
Immolet, & Genio sexus uterque tuo,
Quisque sibi jam Myſta ſuus ; ſacer exulet Ordo,
Undæpremet Decimas hinc Decumana ſacras :

Tumulus

*D. Theodori de Meyerne Archiatri Albionæ
apud Genevenſes Baronis.*

Hæc jacet ille ævi Phœnix, vel Phœbus ! utrumque
Si gemines, pleno hunc vix tamen ore refers ,

Na-

Naturæ, Sophiæque simul qui sacra reclusit
 Viscera, Primævis non penetranda Sophis
 Edidit Albonæ Generosa Geneva Baronem,
 Archiatrum Comitem terra Britannia tulit;
 Grande Θεῷ δῶρον Theodorus vixerat Orbi,
 Dulce Θεῷ δῶρον sic Theodorus obit;
 Arte tot Infirmis Mortes qui dispulit; ævi
 Jam satur, edomitâ morte, perennè viget;
 Mille sub hoc uno clauduntur marmore mortes,
 Dum Medico ægrotus deficiente perit;
 Nunc mortes sæclo Deus immiffuûs iniquo
 Archiatri Medicem, sustulit, æquus, opem;
 Ter foelix, qui sic vitis suqmotus, & ævi
 Suppliciis, celi Dindima cæssa colit;
 Æternum Mayerne vale, post Busta perennis,
 Sic juvenesce Solo, sic juvenesce Polo:

*Ejusdem Filiae & Hæredi
 Superstiti.*

Nympha! Parentis Amor! gemino nunc cassa Paren-
 Nympha relicta solo, credita Nympha polo! (tel
 Disce sub hac tristi remet componere sorte;
 Quidque sit heic Domino vivere; quidque mori;
 Immortalis adest, geminos qui morte parentes
 Abstulit; hic Genitor, Mater, Amator erit;
 Suppositisque tibi gazis benedicet; opesque
 Cumque Titulis, clypeo proteget ipse suo;
 Numen erit, Munimen erit, tibi depluet imbres
 Vere sub hoc ævi Nympha tenella tui:
 Provehet Ingenii vires; crescentibus Annis
 Ipse tibi robur judiciumque dabit;

Den

Denique (quod properat) Thalamos tibi sternet honores;
 Oblatoque dabit compare, dulcè frui;
 Ter felix ! cui tanta parent solamina, terris
 Rara, sed Auspiciis debita Nympha tuis.

Aliud eidem,

Quàm tu patre pio, magno tantum orbi Patrono
 Nostra, sub hoc lugubri sidere, Musa, suo est;
 Vivus, ab umbroso captivum carcere traxit,
 Meque suo moriens contumular Tumulo;
 Abrepto Genitore, manens pia Nata, seculchro
 Curarum, imne sum me revocando, fove;
 Vincula si tulvo diffingas nostra metallo
 Materies Musæ Nympha eius una meæ;

*Clarissimo & Celeberrimo Domino Baro-
 ni Fleitvodio,*

*Honorificis Militiæ præmiis apud Suecos in-
 signito, tandemque in Patriam Reduci.*

EXtera, Dux, post bella, redux ! metuende Sacerdos
 Pallados ! & quo te Fulminè, inhorret Iber !
 Sic meritis, Titulisque tumens, parisque Trophæis
 Clarior, externo Victor ab Orbe redis ?
 Dum tibi tot variis vertex frondescit Olivis,
 Horridaque hostili crista cruore rubet ?
 Magnum equidem, Virtute, domi inclarescere ; major
 Surgit ab extremis Gloria vulneribus;

Libera mens super Astra volans, sibi dulcia mandat
 Exilia, atque aliò tentat honoris iter;
 Celsus honos, patriæ Fasces fastidit; & Orbem
 Dum peragrarè ardet, saxa per, ire parat;
 Nec finem sibi ponit ovans; non si ardua tangat
 Sidera, vel geminos lustret utrinque polos;
 Hæc magni fors mira animi est; privata protervè
 Negligit, atque forisquæ peregrina, sapit;
 Miratur, clarosque altum rimatur honores,
 Ambit, & indomito denique Marte cœpit,
 Hæc genii vis magna tui fuit (Aureæ Mythes
 Martis, & ô Patriæ Gloria lausque tuæ)
 Grata Patri Patriæ, Germano, grata propinquis,
 Ter salve ô Musis, Aræ, future meis!
 Belliger Arma foras insump'ti ultro; Frater
 Arma domi; palmâ dignus uterque pari;
 Qui Fratrem cum Fratre velit conferre, videbit
 Tyndaridas nostro se sociasse polo;
 Absque pari, durate pares; parilesque Triumphos
 In patriæ æterno figat uterque tholo;
 Amplexu miscete Animas; parilesque coronet
 Prosperitas nullis attemeranda malis.

Clarissimo & Ornatissimo Domino
D. Roberto Stapletono
Equiti Aurato.

M Agne Hermes! quo te facundo Interprete, Vates
 Ausonii, cultu nobiliore nitent
 Cui soli Ambrosias Elegantiâ mira Mamillas
 Extrahit, & Phœbi Nectar ab arce fluit!
 Huc agedum! Ausonios inter me me inferre Vates;
 Sin minus, at rapidis afferre de manibus,

Scriptæ

Scripsimus, at nostram mancant quæ fata poësin
 Pender ab arbitrio (magne Poeta) tuo;
 Scripsimus, at nostris sordescunt scripta Patronis;
 Quippe quod Aufoniis sint modulata sonis,
 O ingrata Umbræ! quid inania carmina fundo
 (Incipe Mænalios Tibi mæstâ modos)
 Scilicet indoctis, ignoti nulla Cupido,
 His licet excelsâ Phœbus ab arce tonet,
 Deliro sermone crepans his improba ridet
 Pica magè, imbelli garrulitate crepans;
 An precor Angligenis sordescet Musa Camænist
 Quâ sine, nulla piis grata Camæna Sophis;
 Quâ sine, concluso Phœbus se comprimit ore;
 Quâ sine, Cecropiæ Pallas in arce, silet,
 Grataque finitimas inter Commercia gentes
 Barbarie passim luxuriante, ruent.
 Docte Vir! hoc ævi vitium titubantis inultò
 Cernis, & Aufoniæ Carmina spreta Lyræ?
 Infra quæis vis est natales spernere soles
 Et petere æthereis dissita regna rotis?
 Ultor ades, Fultorque meis, cultorque Camænis,
 Et læum hoc vestrâ protege mole melos;
 Advorsum Staplerone tona, streperosque tumultus
 Obloquii, eloquii fulmine sterne tui,
 Ne tuus hinc morsum rediens Juvenalis avito
 Pungat Aculeolis sæcla supina novis;

Eximio & Ornatissimo Domino
D. Olivero Flemingio.

Fleming! Hectorcos inter qui flammeus Anglos
 More, vel attonito Teutatis, org tonas;

Linguarum cui claustra parent, di fiffaque flammæ
 Lingua; volubilibus luxuriosa roris,
 Legatis qui promptus ades, quos extera mittunt
 Numina, proloqui Melle fluente tui!
 Tune files, linguamque premis, dum sortis acerbæ
 Fulmina tot, vester compatriota, ferat?
 Sic patimur? nec finis erit? tibi restat ut inde
 Pro me, fulmineo more & amore tones;
 Scilicet ô Jovis Ales eris, nec me Alite lato
 Ante Jovem, pulsâ, sistere nube, lubet?
 Sat tibi perspectam hanc, radiis, tu discute nubem,
 Tristia quæ Phœbo fert nocumenta meo;
 Sed quid ais pro me promas? prome anxia Mystæ
 Pectora, & ærumnæ claustra reclude meæ,
 Dic desiderium Christo per cuncta placendi;
 Candoremque animi, vimque, fidemque mei;
 Indigita Vatemque simul, pressumque Ministrum
 Ora, superpositâ cui trabe, clausa, silent,
 Dic me sorte inopem; sed nec rameningere inertem;
 Quicquid ero, firmo in pectore, fidus ero,
 Purus ero, scelerisque expers; nisi fortè Minervæ
 Marte, premam Domini limina sacra tui;
 Forsitan effuso flectetur carmine; cum sic
 Sollicitent ipsos, carmina, sæpè Deos;
 Exere Flemingi flammæ tremulæque favillæ;
 (Ne pereat) vestras insuper adde faces;
 Quod labor est aliis, magni tibi corda Magistri
 Flexanimi eloquio frangere, Judus erit;
 Quod si aliter! neque blanda meas Frons ulla Camæ-
 Erigat, indè bifrons, Carmine, Janus ero, (nas

*Clarissimo, & Generosissimo Domino Ba-
roni de Peters.*

Nixus arundineo heroûm procerumque bâcillo;
Undè repulsa meis fluxit acerba sonis,
Quid facerem, Petræ si non sub tegmine vestra
Me Tumulem, Clypeo protegeremque tuo?
Tu mediis qui petra vadis generosior æstu
Opposito excelsum tollis ad astra caput,
Qualiter Æolias rupes immota procellas
Ridet, & indomiti vimque minasque sali;
Cum Gentilitios tibi Petra ministrat honores,
Provehat & Titulos * plurima Petra ruos,
Pastori sis Petra vago; Titulumque Ministri
Dote beans, fixâ da statione frui;
Petræque tot ditata Adytis cum vestra pateſcat,
Protegat & Myſtas tot tua Petra pios,
Da Petræ sub mole tuæ mihi vivere, ut indè
Materies Musæ sit tua Petra mea;
Petrissa per cuncta mihi, (Petrumque † Negantem
Tantum abigens) Petrum sic pietatè refer;
Sic ego sub Petræ securo robore vestra
Sæva inter pelagi Murmura, Marmor ero;
Petrus ero; nec in hoc Dominumvè, fidemvè negabo
Tota licet rigidis involet * Aula minis.

* De Petris pluraliter. † Allusio ad Petrum negantem
Dominum. * Allusio ad Petrum in Aula Pontificis.

*Nobili Summo Comiti Iacobo
Comiti Carleolensi Mecanati suo munificen-
tissimo, togam sibi mittenti Holoferi-
cam.*

Vestitum, Victum, Viram, quid plura? Vigorem
Qui mihi das, Musis solus Apollo meis!
Muneribus sic me usque oneras, onerandeque honoras
Solstitium o Animæ (nobilis Haye) meæ?
Vestiar? & tanti velcar pietate patroni?
Nullaque nec vestri Mera Favoris erit?
Sub vestro (Vir Magne) Iugo sic vivitur? ut sic
Hæc meæ, tot vario pondere, terga gemant?
Siste manum, nostrisque moram concede Camænis
Dindyma per meriti luxuriare tui;
Sic Musæ incalucere, Togæ sub tægmine vestrae,
Nora nec indomiti signa caloris erunt?
Non ita: flammivomus Calor hic conversus in ignes
Nobile Carleoli nomen ad astra feret;
Me quoties Toga vestra reget, te deteger, ævi
Hospitium occidui, delictumque mei;
Pastori, Varique simul, Calor inde redibit
Pristinus, & Senio verna Juventa meo?
Sicque Patrocini calido sub Symmate vestri
Gliscet in applausus Musa Togata tuos;
Quod Toga sit vestro data tam preciosa Ministro
Sume Togæ pretium (Nobilis Haye) tuæ;
Pro pretio tibi sume præces; pro munere missò
Obsequium pronæ nobile mentis habe;
Plura quid? eximio quod sic me oneraris abyssò
Ut mihi cedit Onus, sic tibi surget honos;
Dum Toga conrextis durabit Serica filis,
Buccina erit Famæ noster Apollo tuæ,

*Illustriſſimo Comiti Midelſexia.**De ſtructura & ſplendore Caphalla ſua.*

Anglorum ſpecioſa foris dum pondera, Turres,
 Pyramidumque Animo pondere recta meo,
 Arriaque, & veterum generoſa Palatia Regum,
 Teſtaque quæ pario Marmore ſculptura nitent,
 Mente tot egregias mecum dum conſero moles,
 Sola placet genio veſtra Caphalla meo;
 Extima ſi ſpectes, vel (ſi licet) intima; dices
 Structuræ unanimis incubuiſſe Deos;
 Felicemque Domus Dominum, Dominamque, Latæſque
 Quæis datur in tanto nidiſicare Polo;
 Cedite Pyramides, Arceſque hinc indè ſuperbæ,
 Vendicat Artiſices Clara Caphalla Deos.

*Aliud.**De Togæ Emblemate.*

Siccinæ ſacrilegis Toga conculcata ſub Armis
 Martis & hoſtili dilacerata manu
 Vindictiis Magni nunc reſtaurata Patroni
 Reddetur Muſis, ſic renovata, meis;
 O foret heic Emblemata boni prædulce ſupremi
 Gaudia depreſſis ſic reditura Togis!
 Quicquid erit; licet Arma Togas lacerentque Togatos,
 Cedant Arma Togæ (Nobilis Haye) tuæ.

Aliud.

Siccine me vestris juvat intorquere Carenis
 Carleoli ô Musæ vita salusque meæ ?
 Nec tantum Vitæ, sed prospicere indè saluti
 Ut mens in sano Corpore sana fiet ;
 Vita salusque tibi mea sic cùm cedat, utrumque
 Victima erit vestris indè cremanda focis ;
 Missus ab hoc tanto pretiosus amictus Amico
 Arrha mihi raræ Nobilitatis erit ;
 Denique cùm longo tandem Toga desinet usu,
 Mens memor, extinctæ sola erit Urna togæ
 Usque humeros aniquique sinus, renovata sub imo
 Corde, (licet tardo tempore trita) reget ;
 Quod Toga, me sic vestra tegat, Protector Olympi
 Te tegat, & Clypeo protegat usque suo.

*Eximio & Clarissimo Viro D.
 Iulio Cæsari Armigero,
 Anglo.*

Munificus quis nil dederat, ne debitor esset
 Quærere præscripsit Cæsar ut indè daret ;
 Nil mihi quod dederas, Cæsar, mihi debitor ergo es ;
 Debita solvendo, sic mihi Cæsar eris ;
 Heic Vates quid poscit habes ; non munus, Amorem ;
 Poscat Avarus opes, poscit inermis opem ;
 Quod tamen haud petitur, certò expectare licebit ;
 Det mihi Cæsar opem, spontè sequentur opes ;
 Cumque sibi affines tanta Eiconomasia voces
 Ornet, & hæc numerum vendicet, illa neget,

Unâ ope, Cæsar opus geminum mihi compleat, indè
Sic ope, sicque opibus, grande pateſcet Opus.

*Clarissimo Viro Dom. Edoardo Barkham
Equiti, ejusque Conjugi, Iucundæ,
non minus quam ſecundæ.*

De Novem filiabus.

TE Phæbo Genitore, & Pallade Matre, Britannis
Siccine Muſarum turba novena patet ?
Aoniis per cuncta Deis, Virtute, Decore,
Ingenio, Genio par; numeroque pari ;
O proles, tanto rer facta beata parente,
Et pariter, tantâ prole, beate parens!
Sic tamen ô discrimen habe ; lævo alite, Muſis
Nullus honos priſcis Connubialis erat ,
Cauſa nec in formâ fuerat, nec in indole; ſed quod
Nulla erat egregiis dos cumulata Deis,
His datur at (proprio dotatis ordine) Nymphis
Limina, Legitimi ſcandere honora Tori ;
Nupta, prior natu vix cernitur una, ſed ecce
Provocat indomitos proxima Nympha procos,
Auspiciis ſic ordo bonis procedat, ut indè
Ultima ſit Domino conſociata ſuo ;
Phœnicem referens, Nympharum turba Novemplex ;
Dulcè vale, ô validos progenitura Viros.

*Clarissimo & Integerrimo Viro D. Richardo
Lucio Equiti.*

Lucius, an magè Lux mereas (Generose) vocari
 Quis dubitet, Lucem qui nisi fortè neget?
 Lucius ut patrio passim Cognomine, sic re
 Lux, vitæ & morum Nobilitate, nites;
 Per te igitur Patriis (Lucî) illucesce Britannis
 Solstitium sæcli, delictumque tui;
 Dulcè mihi ò vestri jubar illucescat Amoris
 Quem premit heu tenebris nex truculenta suis;
 Dulcè tuis hinc me orna oculis. flammanibus; adsis
 Lux simul, & parili tu mihi Lucus ope;
 Sic mihi sub Luco, Lux optatissima vestro
 Surget ab aurorâ (Candide Phœbe) tuâ,
 Quâ meriti Monumenta tui, Nomenque perenne
 Musa memor meritis tollat ad astra modis.
 Sic mihi, sic patriæ, Lux sis, Patribusque vocatis,
 Lucius ut Latios Sergius inter Avos.

*Clarissimo & Literatissimo Viro D. Thomæ
Cottono Equiti Baronetto.*

Dum tua cælestem meditantur Carbasa portum;
 Provehat hoc celerem grande Celeusima, ratem;
 Mollè tibi sic vita fluat, sine murmure; tecum
 Multa Animo; Cælo plurima, pauca solo;
 Collige te; Seniumque amplis virtutibus opple,
 Vitaque Nestoreas sentiat aucta moras;

Puniceam exerti Auroram retrospice Nati
 Ponè Patrem parili qui probitate premit ;
 Qui Sophiæ roseo dum fertur anhelus ab ortu
 Perfundet Phæbo sæcla futura tuo.

*Clarissimo & Ornatisimo Domino D. Thoma
 Cottono , Filio & Hæredi*

*De Aquilâ,
 Pro Gentiliis Insignibus sibi & Familiæ suæ
 rite designata.*

ALtivolis oriunde Aquilis ! insignia quàm sic
 Consona sunt Genio (Vir Generose) tuo ?
 Ut Gentilios Aquila est quæ spirat honores,
 Quam tu Aquilam præfers, hanc simul ipse refers ;
 Grata Jovi fuit illa olim ; Virtute videris
 Et probitate tuo grator esse Deo ;
 Transvolitat cunctas Aquila imperiosa volucres,
 Transvolitat Patrios Mens tibi cella Sophos ;
 Hæc, longinqua oculis penetrat sublimis acutis ,
 Ardua sic Oculis sunt adaperita tuis ;
 Æmule Romulidum, patriis Insignibus ! ævo
 Ipse Aquilâ, ò Aquilam perge referre Patrem !
 Cumque Atavis (tot tanquam Aquilis) sis tu editus ipse
 Grande vale, ò Aquilas progeniture pares !

*Francisci De Pyerepoint, Marchionis
Dorcestriae Fratris Icon.*

O Bruit ora Stupor ! tanto stupefacta Patrono
Musa nè sic stupeat, dum Stupor ipse stupet,
Cælisser hæic subsidat Atlas, succumbat Apollo,
Mole sub hac meriti (vel mage melle) tui ;
Fingere quis potis ô, nullus quem pingere Apelles
Aut potis eloquio pangere Apollo suo ;
Pyerepointi qui puncta Animi notet omnia, punctum
Omne sibi Punctum, puncta notando, tulit ;
Ebibat immensum patulo prius ore profundum,
Enumeretque Atomos (Candide Phæbe) tubs,
Puncta poli primùm numerabit flamma ; punctum
Divider, & Numeri nectet in orbe comas,
Littoreasque prius numero constringet arenas
Quam numeret meriri puncta apicesque tui ;
Grande Sophis Ænigma ! ævo sic te exere Sphynge,
Sphinxque aliis cum sis, Oedipus esto tui ;
Mirari, non rimari tua puncta Poetæ
Cedar, Apollineis teque referre sonis.

*Clarissimo & Meritissimo Domino D. Edoar-
do Cooccio;*

Euergetæ sup instar omnium uxi.

Quod modò te patrio Coocci sub Nomine pinxi ;
Foris, in Ausonio Carmine, Grimen erat ;
Cuc-

Cuccius haud nostris, sed Cocceus indè Camænis ;
 An (magis abstracto Nomine) Coccus eris?
 Coccus eris ; nostrisque altum celebrabere rythmis
 Splendidior Cocco, suavior indè Croco;
 Cumque mihi vestri splendescat Coccus Amoris,
 Grati Animi Aonios accipe (Cocce) crocos ;
 Si Crocei quid Pindus habet, cumulabitur, & sic
 Diffluet in meriti culmina cella tui.

*Londini, urbium & Orbis Regina
 præfecto, Iconismus.*

GRande Orbis Systema novi ! novus Orbis ; & haud
 Londinum ! Mundi, Nundinæ, & Emporium ! [Urbs
 Jura Mari quæ stricta tonans, commercia Mundo
 In vehis, & geminis Commoda quæque Polis !
 Turrigerâque Fretum Classe insternendo, tot Urbes
 Erigis, & liquido, Mænia celsa Salo,
 Quâ sine, nulla Orbi foret Urbs; Orbisque repente
 Corrueret, vestrâ, quâ patet, orbis ope,
 Magne Atlas, Altrixque Orbis ! cervicibus Urbes
 Atque Orbem vadidis ferto, ferendo fove ;
 Marte & Merce potens parili, per sæcla perenna;
 Sic Paradisc soli, sic Paradigma Poli.

Aliud.

*Comparatione facta inter Londinum, Parisias,
& Venetias.*

Quod stent, quodque sibi consent, disjuncta Britan-
Oppida, Londini munus & Arbitrium est, [nis
Metropolin, * si mole parem, vel robore, Gallus
Proferat, aut pleno præferat ore, suam
Fallitur; hinc nostræ nunquam per singula compar
Turribus æquoreas tot nisi onustet aquas;
Artis opus, solidis Turres committere terris,
Martis opus, liquidum sternere Turre Salum;
Urbs immota, Fretò Veneta ambitiosa furenti
Innater, & tumidum tollat ad astra caput,
Londinum, armatas pelago superingerat Urbes
Classe tot, edomitas Mobilis inter aquas;
Londinum (æquoreo suffultus Iasone) Pyrrhus
Ornet; Parisias, mollis amore Paris.

* Parisias subinnuit.

Aliud eidem.

Grande Sanazari meruit si Tristichon olim
Mille tot Aureolos, Carmina quotquot erant,
Viderat Adriacis Veneram cum sagus in undis,
Stare Urbem, & toto ponere Jura Mari,
Quid dabitur, vestram Venetæ qui prætulit Urbem
Tot gradibus, quotquot Carmina

s?

Indo

Indorata suo reddas si Carmina Vati,
 Vendentur Venetæ (sed variatæ) Sophis;
 Quæis si displiceant, Gallis fortasse placebunt
 Quos rerum & Morum tot variata juvant,
 Si laudem pro laude, parem pro Munere mittas,
 Ore tacente Manus proferat, ære, Melos;
 Nobilitas si qua ulla meis sit fortè Camænis
 Nobile, Nobilitas vestra, secundet epos.

*Clarissimo, Prudentissimo & Eruditissimo
 Viro D. Edoardo Pamelio
 Gratia.*

ERgone tam largæ nec opino Munere dextræ
 Obrutus, Ingrati labe notandus eam?
 Non ita; dumque mihi cupido, par posse negetur,
 Velle tamén Domino sit mihi posse meo;
 Mens mihi, dum gratam tibi reddere tentar ἀμοιβήν,
 Muneris ingenti sub gravitate, Labar;
 Argentumvè Aurumvè feram? tibi vestra remittam
 Hocque iterum misso Munere, egenus ero,
 Si modo munifico tibi moliar Ἀγίανταργύριον?
 Displicet hæc Genio sanguinis unda tuo,
 Reddere si totum tibi me, meaqué omnia nitar,
 Sic exile tuis Far adolebo focis;
 Si tibi de nostrâ stillentur Carmina venâ,
 Scotica erit genio, Vena, inamæna tuo;
 Ne nihil; hanc Animæ tenuem tibi mitto favillam
 Squallida dum fædi Carceris antra colit;
 Tantisper, dum depulsâ mihi nube malorum,
 Involet in Titulos, Musa animosa tuos.

Aliud eidem.

Cum tua submisso penetravi limina gressu
 Extemplo Radii me tetigere tui,
 Excima dum vidi, quantillus homuncio, dixi,
 Ardua dum mentis culmina quantus Atlas!
 Nec mora, confuso mihi splendida Mensa Ministro
 Instruitur, Dapibus Mensa, superba suis.
 Ecce sedet blando Conjux, tibi proxima vultu,
 Me Lenociniis pelliciendo suis.
 Circumstat soboles, tanto generosa Parente
 Digna; putes ipsos hec habitasse Deos;
 Omnia rara quidem; Vir, Conjux, Pignora, Mores,
 Rarus honos in me, vel mage rarus amor;
 Postmodò, sepositâ rumpuntur viscera mensâ,
 Et favor effuso largius ære patet;
 Vir tacitus stupidum numero hinc urget acervo,
 Involat inde Auro prodiga Sponsa suo;
 Quid facerem? pudor hinc, paupertas sævior illinc,
 Comminus in nostro bella ciere sinu;
 Mî stupor injecto conclusit labra capistro,
 Et grates tacitâ mente referre juber;
 Hospitium, hostili incurfu, sic me undique victum
 Pressit, & illecebris obruit ora suis;
 Quod tempestivo pressum sic presseris ære,
 Viscera quòd nostris intumuere malis,
 Pro Nummis tibi Numen habes; pro Munere, Mentem
 Assiduasque tuâ pro pietate preces.

*Eximio & Doctissimo Viro D. Byde
Senatori Londinensi, Donum.*

BYde! meis læto nupèr quem flamine musis
Invexit Sophiæ plurima Fama tuæ!
Sorte Senatorum qui sic conscriptus in albo
(Londinæ egregios quos Novus Orbis habet)
Robore, Judicio, Viræ integritate, Fideque
Doctrinæque, pari luce, & honore, nites!
Par tibi quod munus mittat, dum pendula secum
Ventilat ancipites Calliopæa rotas,
Eccè Urbis Syntagma tuæ, vel verius, Orbis
Qua pater Immenso Nobilis Icon adest;
Devoram tibi sume Urbem (Vir Docte) manuque
Comprime, dum taciturne te tua rura ferant.
Si vatis modicam hanc non dedignabere micam,
Indè tui meriti grande pareſcet opus;
Interea hæc; cupidis donec gratissima Musis
Dulcis Amicitia sibi let aurâ tuæ.

*Eximio Modestissimo & Munificentissimo
Domino D. Mathæo Gillæo Londinensi.*

Quid Vati præcepta parasti te scilicet unum
Eximat ut numeris prætereatque suis?
Non ita; Nolentem cruciabit Amicus, Amicum;
Te grato, ingrato sic premit obsequio;
Vestra verecundo, Veneranda Modestia velo
Tecta, palàm pœnas (me violante) dabit.
Quantum Inopem Argenti pressisti pondere, tantum
Te premet argutis, improba Musa modis.

Iræuet advorsum tanto quem presseris ære;
 Sic referent pariles dona recepta vices;
 Cumque adeo vestri violata Modestia Vari
 Succumbat, donis jam prope victa datis,
 Parnè pari dabitur mihi velle referre? modestæ
 Aram Animæ, his streperis contemnerando sonis,
 Paulum agetum (Gillæ) manum vel comprime, vel te
 Obruet elogiù Musa molesta tuis.

Aliud eidem.

CArmina si donis referantur consona vestris
 Curta nimis merito hæc esset opella tuo;
 Hujus & exigui Moles tantilla Libelli
 Surgeret in folio luxuriosa suo;
 Quid dicam? meriti vel quæ compendia vestri
 Ducat Apellæa noster Apollo manu?
 Sic humili sub mente lares! meritiq; Theatrum
 (Obducto circum tegmine) grande tegis?
 Sic tibi, sicque Deo, medla inter fulmina sæcli
 Vivere, neglecta laude & honore, juvat?
 O pietas! ô rara Animi (Ambitione remota)
 Ambitio, sanctis consona Calicolis!
 Vin' verbo sincera loqui? sine fraude, doloque
 Nathaneel cunctis, cuncta per, alter ades;
 Si pietas unquam casto sociata pudori,
 Junctaque si probitas cum pietate fuit,
 Hæc genii dos ampla tui est; sublimior omni
 Laude Animus, niveâ simplicitate nitet;
 Parce precor Vari, quod in hæc, quæ denique restant
 Accipe Pastoris vora precesque tui;
 Quodque negas Musæ, sacro saltè annue Myllæ,
 Dum memor ipse sui, ut sit memor usque tui.

Aliud eidem.

Quod te, quodque tuas invisem rarius ædes ;
 Ulterius tecum quærere, mitte queri.
 Vin' dicam ? tuus arcet Amor, Matrisque benignæ
 (Te quoties satago visere) larga manus ;
 Opprimis incautum renovato pondere Amoris ,
 Oppressumque, novâ me pietate, gravas ;
 Nunquid inhumanum hoc reputem, quod degravet æris
 Pondere, quod, per te, sic mihi terga gemant ?
 Penset inhumanum si te, pietate, poeta ,
 Ecquod in ingenuo Carmine, crimen erit ?
 Hoc mihi inhumanum est, homines quod transvolat ; ergo
 Quod facis haud hominum est , sed mage Calicolum

Aliud eidem ; De Debito.

Cum tibi Mystra diu grandis sit debitor æris,
 Dic age quid causæ est, quo minus id reperas ?
 Sicnè petitor ero, nec tu repetitor ? an ipse
 Te repetam, ut reperas, ut repetendo petas ?
 Vera feram ; foris tibi mens sat conscia nostræ
 Sustinet annosas, absque timore, moras :
 Velle meum, tibi dulcè placet, dum posse parebit ;
 Hei quòd adhuc Domino nil nisi velle, meo est ;
 Posse tamen tandem veniet, cum velle remoto
 Invehet Auriferas , fors mihi larga , rotas ;
 Tunc tibi Centuplici cum fœnore Summa redibit ;
 Grati Animi Obsequium, Nobile fœnus erit ;
 Diximus ! his nostris pateat cum terminus ausis ,
 Subsidiat roseo lenis in ore rubor.

Clarissimo & Integerrimo Viro Domina

Doctori Burneto

Medicina Doctori eximio,

De se emerbido.

Intima Morborum sago cui viscera prostant;
 Viscera, perpaucis pervia facta Sophis,
 Promptaque detectis cedunt cui Pharmaca morbis;
 Pharmaca Pzonîâ post adhibenda manu!
 Paulum agedum Archiater; Varisque introspecte morbum;
 Ocyus & Medicam, quâ poris, affer opem;
 Scire lubet Morbum? primo sic grammate dempto
 Invenies morbi quæ sit origo mei;
 Inspice me me Orbem, sic ô sic inspice Morbum
 Inspice, (prò patet hoc,) prospice, (prò latet hoc,)
 Egresco; hoc aliquid; si quomodo quæris! egresco,
 Plura quid? hoc tantum indigito, indigeo;
 Indiges & cum sim, (tibi sic mea vulnera pando)
 Tu mihi Munificum hinc indigita indigitem;
 Si nullum invenias (Chiragrâ quòd quisque laboret)
 Ipse mihi medicam porge, Chirurgus, opem;
 Si paritèr contracta manus sit vestra, Poetæ hæc
 Distendant tremulam; Balsama fusa, manum;
 Mendicum si forte putes (Burnete) Poetam,
 Numnè licet ditem dicere te medicum?
 (Dives opum sic semper eas; sic semper abundes,
 Indigeas nec quo pauper & exul eger)
 Mendici & Medici (subtrac-to grammate) cum sit
 Vox eadem; grammata hoc extrahe, sum Medicus;
 Sic Medicus, de Mendico muratus, & Artis
 Inscius, hoc solo nomine, dives ero;

E

Quot

Quor videas, tibi dissimiles, queis (nomine solo
 Equivocis) magnæ concumulantur opes ;
 Cum nummus Medici, vel nomine Numen in ipso est ;
 Nè sic Mendicem, dicito me Medicum ;
 Dicito; nec satis hoc; mihi sed benedicito, donis
 Non dictis; dixit, qui mihi dona dedit ;
 Sed jocus heic; non vestra petit, sed vos sibi Vates ;
 Si vos, forte etiam vestra; nec ista tamen ;
 Hoc petit, ut lepidis lepidum delectet Amicum ;
 Carmina ridendo perlege, liber eris,

*Reverendo, & Pientissimo Viro D. Thomæ
 Mantono Neuingtoniæ pro tempore Pa-
 stori; super ista Psalmistæ pie con-
 cionanti : Diligite Dominum
 Omnes Sancti, Ps. 31. 23.*

Sic mentes Mantone rapis ? sic fulminis instar
 Flexanimi eloquio saxeæ corda moves ?
 Multa quidem de te, audio te, plurima vidi,
 Te mihi, te attonitis intonuisse viris;
 Sed nec rure tamen; sacer at mage spiritus in te,
 Qui per te, sine te, cælitus intonuit;
 Sermo erat Electis Dilectio, Concio Sanctis
 Consona; commoti rure Amor ipse chori;
 Torus Amor fueras; victis redamatus ab ipsis
 Hostibus; hæc Genii vis generosa tui est;
 Macte Animi ! sic grandè tona Mantone; tonantes
 Errorum, hoc sacro fulmine, frange minas;
 Expecta, & specta; nec enim frustrabere; Nubes
 Transiit, & in fumos est abitura suos;

Rumpitur haud equidem (licet interrumpitur) hostis
 Marte, Ministerii, quem colis ordo sacri;
 Sic decisa, novis revirescit Pampineis uvis
 Sæpius, & succo prosperiore viger;
 Multa mihi hoc uno liceat comprehendere verbo,
 Te mea te quoties quassa Camæna capit,
 Mantoni æthereo, quicquid dimanat ab ore
 Vel tonitru, vel mel, vel magè Manna, manet;
 Laudis Apex superest, tituloque illustrior omni,
 Quod Populo fundis, Pastor, id ipse facis;
 Ut comes it vestris Cæli indulgentia dictis,
 Doctrinam insequitur sic pia vita piam.

*Reverendo & Doctissimo Viro D. Nathaneeli
 Vardio super ista Apost. piè concionanti,
 ut in Christo inveniar. Phil.*

3. 9.

Quam rapit attonitas Pastoris Concio Mentes?
 Qui prior igne sacro tangitur, inde tonat;
 In Christo inventos, tua dum mihi Concio (Vardi)
 Edidit, inventum te prius exhibuit;
 Inventus tute ipse, aliis methodumque, modumque
 Flaminis, insigni more & amore refers;
 Participes tanti tecum solaminis omnes
 Vester in hoc ô quam flammeus ardet amor!
 Hæc genii vis mira tui est; Christo insirus ipse
 Christicolæ Christo sistere, quàm satagis!
 Ter foelix, sua quem movet experientia Pastor,
 Qui dum aliis rectum prædicat, ipse præit.

*Spectatissimo Viro, D. Pruiean, Medicinæ
Doctorei eximio, Artis Pictoriæ esti-
matori egregio.*

Pictores sic Pæon amat ! sic præses honorat .
 Archiatrum, Coi luxuriantis Opus !
 Cum Medico quod sic conspiret Apolline Apelles
 Vivacis Genii munus id omne tui est;
 Pictorem dum Pæon amas, nè sperne Poetam,
 Cui datur æterno pingere te radio ;
 Extima permisso delineat ora colore,
 Sæpius & fuco Pictor inumbrat opus,
 Clarius ac sagi vis ingeniosa Poetæ
 Dona Animi, radio reddit operta suo ;
 Pictoris vanescit opus ; carieque senili
 Obsita pulvereo torpet Imago situ,
 Temporis at longi vires spernendo, Poetæ,
 Grande diurnat opus, grande perennat epos :
 Interea hæc (salibus nè forte Epigramma faceris
 Diffluet) amoto sic fæse, sume sales,
 Læsa salus Medicum, Pictorem denique promptum
 Te petit infandis obruta Musa malis ;
 Indulge ægroto hinc Aurum portabile Vati,
 Non ut poteret aquas, sed mage portet onus;
 Pictor ades pariter; Vatem nec more, nec ore,
 Nec re, sed mage (quod pervelit) ære tuum :
 Sic non more levis, sed honore & amore, repinget
 Te mea Castalio Calliopæa croco.

*Doctissimo Viro D. Fryer, Medicinæ Doctori
eximio, & in Chymicis expertissimo.*

Morborum cui Claustra parent (Fryere) Maligno
(Quo premor heu) morbo porge Malagma meo;
Invisi si forte fremas sub voce Maligni,
Nosce, quod a Medicis vox fluat * ista Sophis;
Nunc sed in hoc rigido vox hæc velut horrida sæclo
Criminis insontes prædicat esse reos.
O nunquam vestrâ vox hæc migrasset ab Aulâ,
Vel magè Lethæismersa fuisset aquis,
Sacra nec insano temerasset pulpita motu,
Ipsa vel augusti Rostra tremenda Fori;
Verum ut ut est tanti si me Contagia Morbi
Ulla movent, Morbo sis Panacæa meo;
Scilicet obrizo insolidum medicabitur Auro
Hæc mea depulsâ lepra Maligna morâ;
Aurea tabificum tua si modo lancea Vulnus
Curet, eris Musis alter Apollo meis.

* *Malignus humor Malignum ulcus Medicorum est.*

Aliud.

Æ Groto, Morboque alio (Fryere) peruror,
Regius est qui sic me male morbus agit;
Quis fiet hic, geminis agedum tu perspice ocellis,
Namque operi tanto par Strabo nullus erit;
Intima qui penetras, & Lynceus abdita cernis,
Diserte Judicii Crisin ab arce tui;

Insinuasse satis; tactu medicabitur Auri
 Quicquid id est nostri (Magne Galene) mali;
 Hoc si præstiteris, Morbus medicabitur indè
 Regius, & mihi sic tu vice Regis eris.
 Desine mirari, tibi quòd temerarius Ulcus
 Profero, namque omni tempore nemo sapit;
 Vatibus hic mos est, ridendo aspergere fucum.
 Sæpius & lepidis ficta referre sonis:
 Rem mihi si non des, saltem rideto; rependet
 Qui pendet lepidis seria mista joci:
 Scilicet his fufis qui structa pericula rythmis
 Colligit, hic Musis Strabo erit inde meis.

*Eximio & Integerrimo Viro D. Edoardo
 Turnerio Juridico consul-
 tissimo.*

EXultim vegetas certant cui fundere vires
 Juno, Venus, Mavors, Suada, Minerva, Themis,
 Juno Opibus, splendore Venus, Mars robore, Suada
 Eloquio, Pallas mente, Themisque fide;
 Clare Vir! Inviçti quem mens bene conscia recti
 Cuncta per æquanimem, Magnanimumque refert.
 Sic (captis famulante polo) contende! tumultus
 Obloquii, eloquii fulmine sterne tui.
 Æquum humeris rectumque tuis sic sustine, purâ
 Deprime Gorgoneas, integritate, minas:
 Eloquio sic grandè tona, si forte vacillet
 Lævorsum oppositis Curia scissa sonis:
 Expecta & specta; media inter toxica surgent
 Indè, procul positis Aurea Mala malis.

*Integerimo Domino D. Henrico Villastonio Jus-
stitiæ Pacis in Comitatu Essexiæ.*

De se à vinculis recens liberato.

Arbiter, & solidi Justissima Regula Recti,
Qui pendes trutinâ fasque nefasque pari;
Judicis excelsi miro qui robore rixas
Deprimis, & streperi jurgia rauca fori,
Cuique suum cui dulce placet, qui Lampade vitæ
Fulgidus, illæsa Religione præses,
Officio cum Consul ades, mihi consule, quânam
Arte regam vitæ languida lora meæ;
Marte, ais, hoc facias, non Arte? aut si lubet, arte
Martis? in hoc vitæ tramite, dives eris;
Dux subito fortassis eris; sic sanguine fuso
Irruet in Loculos plurima Gaza tuos.
Audio consilium, sed nec tamen audeo; tanti
Numquid emam vitam, funditus ut perimam?
Ergo ais, hinc aliò; vitam si quæris ab Anglis
Falleris; heic Scoto vivere, tristè mori est.
Accipio; Sedenim mentito nomine, nunquid
Fas mihi in his vestris vivere posse plagis?
Non ita, si regeras, audi; simulata patefcunt
Seu lubeat Fanum visere, sive Forum,
Crede mihi, immensum Pietas mentita per Orbem
Cernitur, & Vulpem pellis Ovina regit;
Æquivocare igitur liceat mihi nomine, non re,
Univocus si sim re, rear Æquivocus.

*Ornatissimo & Dilectissimo Amico
D. Georgio Andersono
Scoto.*

Discipulo quondam suo in Philosophicis.

Sicne memor prisce juvat (Andersone) Magistri
Mollia Compedibus Balsama ferre meis,
Nec tantum effusis victo succurrere votis
Et mecum, parili sub Cruce, tristè pati,
Sed Gazas offerre pares, ut Carcere duro
Sic redimer, Genio restituarque meo ?
Sic mihi tantundem, vitreas transmissa per undas
Edidit Angelicâ litera scripta manu ?
O pietas ! gratique Animi memorabile pignus
Obversans oculis nocte dieque meis !
Grande tibi, tantum potuisse ; at grandius indè
Ut voluisse tibi, sic meruisse mihi.
Ingratæ procul ire Umbræ ! te Vindice, nobis
Firma Fides, Pietas, Obsequiumque, patent ;
Sat mihi, decrepito quod restituatur in ævo
Josephus, senii verna Juventa mei :
Sospite sic Nato , Pater indè renascitur : Ibo,
Solamen senii dulce videbo mei.
Divitiis Titulisque tuis tute utere ; Amoris
Vincla tui tandem robore rupta jacent.

Aliud eidem.

IN quonam subsistat honos (me Præside quondam)
 Ingenio fuerat Quæstio mōta tuo;
 Dogmata cūm Sophiæ dederam tibi prima (Magistro
 Me tibi) in hoc Mentis forsitan error erat;
 Insit honoranti (dixi) Vice nunc mihi versâ
 Insit honorato verius omnis honos;
 Præbita quodd nostrâ fuerat tibi Laurea dextrâ
 Solo in te, non me, Culmen honoris erat;
 Prædicat, at Regi Præco non præbet honores,
 Verus & à meriti mole patescit honos;
 Cedat honorato tibi Gloria: Gloria palmis
 Surgat honoranti sic mihi, parva tuis.

Integerrimo & Consultissimo Domino

D. Smyth,

*Triumviro & Proconsuli apud Scotos rite
 designato.*

VEra loqui paucis coram si Iudice fas est;
 Sit mihi fas, de te Iudice vera loqui.
 Arbitror Arctois Cælum indulsisse Britannis
 Sub Natalitiis Aurea sæcla tuis:
 Teque avidis tandem, (post tot dispendia) Scoris
 Lampade Solstitii præmicuisse tui:
 Nestoris ut validi, consummatique Catonis
 Inviçto mentis robore, munus agas;

Larg

Læta sub Aurorâ Genetrix quantum Anglia vestra
 Gessit Auspiciis splendida facta tuis,
 Tantundem affolito revirescens Scotia fato
 Lætatur Phœbi fultra sub orbe tui.
 Obdura ô Generose Atlas! humerisque repostum
 Suffer onus, sic fas protege, plecte nefas;
 Sic tibi Adrastæam veneranda Astra Bilancem
 Vibret, & hinc Smithi Nomen ad astra fera.

Aliud eidem.

Quod mihi ab injusto solvantur debita, juste
 Debetur Themidi, munus id omne, tuæ;
 Cæta Patrocinio titubabat Causa; Sepultam
 Extaxti Harpyiæ faucibus è rabidæ:
 Nulla tamen meriti sic te impulit ansa, sed æqui,
 Non Favor, at Trutinam Causa agit una tuam.
 Sic lancem protende parem, pulsoque favore
 Debita depressis reddito, cuique suum.
 Debita Vindictis mea quod sit gratia vestris,
 Blanditias Musæ, sic tibi reddo meæ;
 Munus inane tibi si sint præconia, saltem
 Indulge ut precibus sim tibi Præco piis.

*Pagano Piscatori, Poetæ
 eximio.*

Aonii Syntagma chori! magnique Maronis
 Umbra recens, stupido reddita viva solo!
 Accipe Grandævæ votiva Corallia Musæ,
 Hocque sub Auspiciis molle Celestina tuis!

Scotigena Angligenæ hæc tibi prisca Encomia mando;
 Quæ Buchananææ promeruerè Lyra;
 Quod restat, tibi me totum, meaque omnia mando;
 Emenda ô Musæ tu mihi menda meæ;
 Quàm mea nocturnas festinat stella per umbras
 Oceani occiduas mergier inter aquas,
 Tam tuus ignivomo Phæbus se tollat ab ortu
 Solstitii rutilans perpetè lucè tui.

Aliud eidem.

NEptuni æquoreis fœlix Piscaror in undis,
 Libera cui vasti copia, jusque salis est,
 Cui Mare, planities, cælique innoxia ridet
 Sidera, & optato sibilat ore Notus,
 Cui patulas substernit aquas, Puppelque volantes;
 Escam, hamos, calathos, Retia, Triton ovans;
 Jacta reportatâ redeunt cui retia prædâ,
 Fætaque tot plenis corbibus Antra, tument;
 Quem juvat immensi fines lustrare profundi,
 Et Methymnæis Monstra domare sonis;
 Indulge ô vestrum dum sic novus Accola Pontum
 Tenter, & imbelli remige, litrus aret;
 Dum tibi tot graciles fument Libamina Cymbæ,
 Fasne mihi Auspiciis Thus adolere tuis?
 Cumque tot ingentes protendis in æquora moles,
 Da te longinquo tramite, posse sequi;
 Scandere si non fas, saltem convexa Carinæ
 Obsequio liceat lambere velle meo;
 De Puppi (Palinure) tuâ, mihi prospice; ne fors
 Invidiæ tumidas obruar inter aquas.
 Monstraque inexpertum cùm me Neptunia passim
 Circumstent, tremulo tu mihi Triton ades;

Scal:

Scalnum, lina, plagas, algosaque retia, vestes,
 Cæteraque æquoteo corrige iudicio;
 Dumque mihi vacuæ fluitent sine sænore Nassæ,
 Vestra recens hamos degravet esca meos.

Aliud eidem;

*De Mecænate ac Patrono suo
 D. Edoardo Benlofio Armigero.*

E Boraci dum bella canis (Celeberrime Varum)
 Benlofi prostat nobile Vatis epos,
 Quem tibi munificum pariter, Musisque, benigni
 Sub Mecænatis nomine, ferre juvat;
 Indigita Vatemque simul, Varumque Patronum,
 Ut simul hic Musis par sit Apollo meis;
 Sumptibus hic quòd te propriis excuderit, olli
 Ut consurgit honor, sic tibi flagrat Amor;
 Siste virum, quem tute colis, mihi forte favebit
 Nobilis auxilio munificusque pari;
 Læta Poetarum fors est, sibi si modo amicos
 Alcerni Auxilii nobilis aura bect.

Aliud eidem, de conditione sua.

Tu modò qui tumulo cecinisti insignis ab alto
 Clara Maronæis Arma Virumque modis,
 Palladis, & Martis, sub utrovis pulvere, Miles,
 Seu vocet hæc Vatem, seu vocet ille Ducem,

Dux

Dux Vati, Vatesque tuo sis (Maxime Varum)
 Arte favens Musis; an magè marte meis;
 Læva tibi fors nostra patet; properantis Averni
 Huc age funereas discute (Phœbe) faces;
 Hancque hederam æternas Magni Ducis inter Olivæ
 Insere, proloquii melle fluente tui.

Reverendò & Doctissimo Viro D. Thomæ
 Fullero, Theologo & Historiographo
 Exquisitissimo.

De se à vinculis recens liberato.

Fullere ! eloquii Fulmen Flumenque ! patenti
 Seu Calamo, pleno seu lubet ore loqui !
 Quem solum Nescire, latet ! Scire per omnes cmj
 Doctrinæ articulos Mystica quæque, patet ;
 Quem Labor assiduus, Memori cum Mente, coronat ;
 Cui legere, est firmis lecta tenere, notis ;
 Consule nunc quid agam, vel quo me denique vertam
 Ferrea post fati vinc'la soluta mei ;
 Carceris ingrati rumpuntur vincula, ærum
 Ærumnæ remanent tristia vinc'la meæ ;
 Dum Labyrinthæo hoc vagus implicor exul in orbe
 Aurea Consilii porrige fila tui ;
 Hactenus emenso hoc vixi ærumnabilis Anno
 Aspera sollicito quæ mihi Bruma fuit,
 Jam novus, Auspiciis Jani, sese exerit Annus,
 Horrendam misero noctem, hyememque ferens;
 Hei mihi quàm diræ apparent sub nube Calendæ,
 Hei mihi quàm solito tristior, Annus adest ;

Cre-

Crediderem ingratum (modò qui defluerat) Annum
 Exilium ærumnis imposuisse meis;
 Credideram tristes mihi præteruisse Decembres,
 Et reditura Animo Gaudia prisca meo;
 Et tamen hæu Jani nunc quæ tibi mitto Calendis
 Murmura, sunt Musæ Murmura mæsta meæ;
 Zenia deficiunt, querulo mihi Nænia restat,
 Hæu nimium genio Strena inamæna meo;
 Quo feror? ô quid tanta fero? (Fullere) ferenti
 Tanta mihi, opratam, dum fero, confer opem;
 Dumque lares, longo distantes intervallo,
 Et satago patrii visere tecta soli.

Aliud eidem.

Dum Cathedram Pastoralem mihi primum Obtulisset.

Qui vestras (Vir Magne) vices supplebit, is Uzæ
 Desuper immisso fulmine, pressus erit;
 Crede mihi qui te referet, molimine vano
 Rem geret; & populo dum strepet, Anser erit;
 Orbem humeris tute ipse tuis, molemque laboris,
 Sustine, nam tanto par tibi nemo patet;
 Ne tamen officio hoc Elisæus desit, Eliæ
 Da mihi, sub sacro Tegmine, posse loqui;
 Da vestrâ sub messe, Boaz vestigia blandi
 Mente humili & flexo poplite, posse sequi.

*Reverendo & Doctissimo Viro
Lazaro Seamanno,
S. Sanctæ Theologiæ Doctori.*

Quam premor ô, nostris torum dum te ingero Muls
Seamanne, ô Animæ prisca Medela meæ!
Rapturæ me fervor agit sine fine, recurrunt
Cum tua Compedibus Balsama fusa meis;
Fas mihi gratisonis tantundem promere Rythmis;
Et gratas, memori mente, referre vices;
Torque olim renovata tui monumenta favoris
Liberius tensâ, sic refricare manu;
Quæ clandestino dederas mihi Dona susurro
Clarescant numeris non moritura meis;
Dum sarago meriti Vexilla extendere vestri,
Mole sub hac, mira debilitate, labo;
Luce sua satis ipse sibi Sol sufficit uni
Nec Mundi (ut rutiler) poscit inertis opem;
Dictat Epos, Virtutis Opus, sine Vate; sibi que
Sufficit in laudes Mens Generosa suas;
Æmula gestorum Virtus operosa tuorum
Ipsa sibi insolidum sola Poësis erit;
Sic tu igitur Venerande vige; Te * vindice sacri
Ordinis, oppositi corruat ira Chori.

* *Diatribem pro defensione Ministerii subinnuis.*

Doctissi-

*Doctissimo & Disertissimo Viro D. Natha-
naeli Hardeio Pastori Londinensi.*

VT Sapor in fluctu, sic nec tenor omnibus idem
 Annibus in fluxu cernitur esse suo;
 Hic sua tardigrado distillans flumina flexu
 Sic sibi collectas postmodò stagnat aquas,
 Ille, salutiferis currens generosior undis
 Pascea fecundo flumine læta lavat;
 Annibus ut fors hæc, sic nec tenor unus in Amne
 Jugiter in cursu cernitur esse suo;
 Molle fluit, nunc mole furit; nunc leniter instat;
 Proxima nunc secum præcipitando rapit;
 Sidera Fluminibus sic sunt sua; Nilus in Anno
 (Sed semel) extremi proluit arva Phari:
 Pastorum hæc sors est; Clero discrimen in ipso
 Cernitur; hic cursu segnior, ille celer;
 Stagnantes hic stillat aquas, vomit ille salubres
 Ille palus populo putrida, at ille salus;
 Insuper & sacris sunt & sua sidera Mystis,
 Nec simili semper Lingua tenore tonat;
 Rapturæ nunc fervor adest, nunc arer; & intus
 Extasis; eloquium dum fovet, indè fugit;
 Ter felix, Phœnixque mihi est, qui sic sibi semper
 Constat, & in stabili, præco, tenore manet;
 Hæc Genii sors rara tui est; te jugiter idem
 (Cælica dum peragis Munia) Fervor agit;
 Ulque tibi similis, te supra assurgis; & intus
 Quod later, exeret no Fulmen ab ore pater;
 Absque pari sic grande tona; casusque per omnes
 Missile veridico fulmen ab ore fluat;
 Voce Deum sic usque refer; sine fraude meruque
 Vox quæcunque Deum personat, illa Dei est.

Concio cum refrago ua sit * Conrentio sæclo,
 Malleus indomitis, Mannaque, Melque piis ;
 Quemque colis, quemque ore tonas, hunc seduus oro
 Hardæum Hapycis protegat à rabidis.

* Jerem. 15. 10.

*Verè Magnanimi Viri Dom. Henrici Vrothii
 Equitis Tumulus.*

HEic situs, Otonos decies qui vixerat Annos ,
 Marte potens Juvenis, Consilioque Senex ;
 Magnanimus Martem, tenio spiravit in ipso ,
 Tantum erat ut Juvenem dixeris, anne Senem;
 Unum hoc ; si nostro Juvenis vixisset in ævo
 Non ita Mars patrios exspoliasset agros.

*In Nuptias Clarissimi Viri D.
 Cramfieldii.*

Nuper sanguineo Martis subducte Theatro
 Cramfieldi, getico pulverulente situ,
 Nunc Clypeos postpone graves, geniumque Mariti
 Indue, sic ætas imperat, inde fides;
 Sic Amor, & blandæ invitat pellacia Sponsæ,
 Ipsaque legitimi sollicitudo Tori ;
 Vivite concordēs, vobisque hoc quod super ævi est
 Cælitus effuso nectare, dulcè fluar.

F

Viro

*Viro Verè Pio & Munifico D. Richando
Berisfieldio pro Munere
insperato.*

CRedimus! heic quid adest? nec opinò Munera dantur;
 Qui peteret, petitur; qui premeret, premitur;
 Qualis Iò Phoenix! pietas sine Compare rara hæc
 Haud dubiè ætherei transvolat astra Poli;
 Nuper enim miro mihi Berisfieldius æstro
 Percitus, haud modico Munere largus adest;
 Quæritat & fuso me degravat ære repertum
 Blanditiis mulcens pectora mæsta suis;
 Petfer (ait) quascunque vices, Dispendia pende,
 Subvenient, vestris gaudia mille, malis;
 Lerna mali Mundus, sceleris ruit orbis in orbem,
 Quemque sua, in veritum, tristis Orexis agit;
 Ille hæc attonito, linguâque manuque Ministro,
 Prodigus hinc monitis, prodigus inde manu;
 Quod referam (refero) est, te te tuaque ista Tonanti
 Ut referat, quod mî posse referre, negat.

Aliud eadem.

*Dum primam Veris Rosam sub festum
Valentini mihi obtulisset.*

Sicnè] Valentis festo sub vespere, Vatem
 Exhilaras Primæ, Verè & odore, Rosæ?

Quic-

Quicquid id exigui est, vestri Crocus intus Amoris
 Me movet, & parili pectus amore rapit,
 Quid multis? lectæ cum sis Rosa prima Juventæ
 Sic mihi præ reliquis es Rosa prima Rosæ.

Doctissimo & Dilectissimo Amico D. Nathaneeli Haitlæo, Ludimagistro Valttoonenfi.

Tunc etiam primos inter numerabere Amicos
 Haitlæ, & Animæ grata Medela meæ,
 Vivida sollicitis qui Bibliotheca Camænis
 Usque patet suavis Consilioque meis;
 Unde tot exanimi fluxere hilaramina Mystæ,
 Unde tot eloquii flumina larga tui;
 Præterquam tua quod variis instructa libellis
 Arbitrio pateat Bibliotheca meo;
 Viscera quod victo pateant mihi vestra, patefiant
 Viscera pacati, sic tibi tota poli;
 In me quod vestri sit Grande Volumen Amoris
 Grati (Haitlæ) Animi Grande Volumen habe.

Integerrimo Juveni D. Elioto Pastori Hundenensi, de Parochiæ suæ Quassatoribus.

Siccine ab umbroso nuper transmissa Barathro.
 Te Quassatorum turba profana movet ?

Turba sacris truculenta Togis, damnosa Britannis,
 Exitiosa solo, Fæx odiosa polo;
 Quam pariter retri malus Error & horror Averni
 Occupat, æque (inibi qui solet esse) Tremor;
 Quicquid id est, vestris patet horrida Lerna Camænis,
 Dira ubi flammivomas evomit Hydra faces;
 Advorsum tu bella move; Te te hercule tandem
 Succumbet rabidæ dira Vorago feræ. [strum,
 Quod facis indomitum, ferro & pice, comprime Mon-
 Quodque pice haud valeas sternere, sterne prece.
 Denique, namque vides avidi mens cicdula Vulgi
 Sæpius hydriferi Cardinis Antra colit,
 Alius adspira Cæli sufflamine; dulces
 Sirenûm Illecebras prætereundo, cave;
 Unum hoc; dum tremulis sic quassatoribus obstes;
 Quodcumque hinc facias, appage ne quatiâs;
 Quicquid id infauti est, vigili tu mente cayeto
 Ut (licet officiat) non tamen ii ficiat;
 Spiritus est quod obest; Elioræ (vel magæ Eliæ)
 Spiritus, hinc (Erebi, qui stat ab æde) domer.

*Ornatissimo & Integerrimo Viro D. Humfre-
 do Jagardo Armigero.*

De hospitalitate sua.

Scilicet an vestri tumulabitur aura favoris
 Usque adeo Musis pervia facta meis!
 Tersa Domus, lauræque Epu'æ, ambitione remota,
 Sponsa gravis, parili consociata viro,
 Colloquium sine fraude, sales sine felle, lepores
 Innocui, & licitis teria mista jocis;

Ru 2

Rara quidem nostris fuerant hæc cuncta Camænis,
 Rarior at vestri Mensa favoris erat;
 Mensa quid ô dixi? mage mens; nam mentis amorem
 Hospitibus qui dat, grande coronat opus;
 Plura quid heic! memoris patriæ Jaggerde Camænz
 Ambrosias, grata, sic vice sume Dapes;
 Pascere cum parili te sic Dape, non datur, indè
 Restat ut Aoniis sic recreeris aquis;
 Aoniæ licet haustus aquæ fastididia Vulgo
 Ingerat, at Doctis nobile Nectar adest.

Aliud.

*De Convivio Pastoribus Vicinis annuatim
 destinato.*

Siccine vicinos inter Conviva Ministros
 (Vix tibi vel vultu cognitus) unus ero?
 Quodque magis (mirum liceat meminere favorem)
 Inter Syntymystas sic tibi summus ero?
 Infima dum merui, sic me ad sublimia vexti
 Vultu humilem, cultu dissimilemque mei!
 O pietas spectata! rec expectata! recumbo
 Mutus, & hoc vestro surgo favore loquax;
 Surgo hilarisque humilisque simul, surgendo rependens!
 Obsequii (ut poteram) prima elementa mei;
 Nunc cum tanta meis fandi patet Area Musis
 Indè tibi gratas posse referre vices,
 Accipe (Castalio Phæbus quam spirat ab horto)
 Ætatem Obsequii (Dulcis Amice) mei;
 Tantisper tumidis tibi dummodo Corbibus indè
 Ingerat Autumnos nostra Thalia suos.

Aliud.

De ejusdem Domo egregia In Parochia Parne-
tonensi Pasmure recens con-
structa.

Dum tua submissus terigi pia Limina, Musis
 Cuncta peregrinis mira fuere meis.
 Vir, pietate suâ, Conjux virtute, Supellex
 Munditie, & parit Marmore sculpta domus;
 Cum Domuo speciosa Domus certabar, at indè
 Visa mihi Domini mens superasse Domum;
 Sic Domus diffunde Jubar, probitate perennet
 Clara tuâ, & (cœlo te redeunte) tuis.

Reverendi, Clarissimi & Eruditissimi Viri
D. Roberti Bodii Scoti, Academiae Glas-
cuenfis apud Scotos quondam Primarii,
Tumulus.

HEc Bodî (an Bædæ potius Venerabilis) ossa
 Marmore sub patrio contumulara, jacent.
 Desine mirari; cum Bodî in pectore, Bædæ
 Vis fuerat, Bodî in Marmore, Bæda later.

*Doctissimo & Dilectissimo Juveni D. Smith
Baldochenfi, in Herfoordia, dum Bibli-
otheca sua liberam mihi electio-
nem offerat.*

Dulcis Amicitiae mihi conjunctissime nexu,
Quem mihi blandiduli detulit Aura Poli !
Quo viso, me, dira Animi exultantis Orexis
Movit in Amplexus protenus ire tuos ;
Quo sine, torpet iners, gelidisque obdormit in umbris
Præ desiderio, languida Musa, tui ;
Tunc etiam primos inter celebrabere Amicos
Pars (Smithi) ô Animæ dimidiata meæ ?
Tot distenta soli licet intervalla repugnent,
Nè fruar Eloquii melle & Amore tui,
Tecum adero; memor usq; tui; præsentia vires
Vestra dabit Musis, ingeniumque meis ;
Quòd tua sic nostris fuerat prostrata Camænis
Turgida tot variis Bibliothæca Sophis ;
Libera quod genio Librorum Electio nostro
(Me licet invito) te stimulante fuit ,
Gregorî quòd deinde Patris prægrande volumen
Demandasti humeris (me renuente) meis .
Viscera quòd victo patuerunt vestra, pareant
Viscera-pacati sic tibi tota poli;
In me quod vestri sit grande Volumen Amoris
Pergrati hinc Animi grande Volumen habe,
Cumque mihi Smithi probitas sincera, Smaragdo
Pulchrior, Eois & puro Adamante, micet,
Quid verat huc simili redamare Adamanta tenore,
Et pariles memori mente referre vices ?
Quodque mihi superest, vestri prægrande favoris
Pignus, erit digitis Annulus inde meis ;

Gregori quot verba Patris, tot vota Prophetae
 Tot grates quot sunt grammata iussa, cape,
 Sic studiis curisque Animum Civilibus opple,
 Quodque facis, Musis perge favere meis;
 Si qua mihi invictis laurus succrescet ab Anglis,
 Te manet ingenio Fama sonanda meo.

*In Pastorem quendam Scotum sordidè
 Parcum.*

TAnta nè lentipedem pleonexia tardet Asellum,
 Cui septemgemino pondere Terga gemunt?
 Pone supervacui Pleonasmus ponderis; ut sic
 Auribus arrectis pondera iusta feras.
 Heic si fortè modum quæras! Dandoingere dextram,
 Sat mihi dar, dextram qui mihi dando dedit;
 Donando si dexter eris, donabere, versa
 Sic vice, tu Versu blandidiore meo;
 Dona que si dederis, sic condonabere; dando,
 Debita condonat, qui tibi dona dedit;
 Sic dando, te dede hilarem; datur en tibi donum
 Detur ut; hoc Doni sic Dator ipse docet,
 Sic tibi donatis, dando dando, utere rebus;
 Dat sua, non soli dat tibi, dona deus;
 De donis da Dona datis; dona ocyùs à te
 Forsitàn indigno nè repetantur hero,
 Exonera tute indè Onager; mihi si modò vestrum
 Sic mandetur Onus, non eris alter Oros,
 Turpe Solæcismus digito committere; Cælum
 Vociferando, avidâ mente, vorando solum.

Reverendo & Munificentissimo Viro D. Gu-
lielmo Guildo Scoto,
Academia Regiæ Abredonensis quondam
primario meritisimo iure designato,
nunc vero indigne expulso.

Sic pietas, pœnas meruit tua (Gilde) nefandas
Invidiæ indignis sic temerata nimis?
Sic nẽ reper duntur vicibus Benefacta Malignis,
Ut pietate tuâ tute Malignus eas?
O rigidi censura ævi! Sic vapulat insons,
Sæpius & pœnas dant Benefacta graves;
Imputat ingenuo, Genium persæpe Maligni,
Cum Censor Genii sit reus ipse mali;
Hæc meriti fors (Gilde) tui est; malus error in hoste
Non in te (puro quem tibi inussit) eras;
Quo magis Ira furit, tu contra, Audentior ito;
Sæpe movet validum vulnus in arma Ducem;
Te tua flammivomis Pietas suffultra Quadrigis
Mille per irarum Fulmina fusa ferat;
Verribus (aut potius tor Vepribus) obsite acutis
Rubra inter rigidos sis Rosa (Gilde) Rubos.

Aliud.

De conditione sua non ab simili.

IRa Elphinstoniâ Fratrum quæ te expulit Aula
Atlantem Antiquæ te Columnæque Scholæ;

Ista

Ista eadem infontem (vales meminisse) Ministrum,
 Me simul immeritum misit in exilium;
 Nunc mihi fas sincera loqui, sine selle, Camænis
 Exilium ô felix, suppliciumque meis;
 O (aliis læcho quanquam crudelior ipso)
 Ira tamen Musis prospera facta meis;
 Exilii lætâ hac sub conditione nefandi,
 Grati Animi immeritas sume (inimice) vices;
 Nunc vestris procul ecce odiis rixisque remorus
 Suavitèr Anglorum Myſta sub orbe viget;
 Tot cùm odiis rixisque domi sic (Guilde) graveris
 Propitio patrios Numine linque lares;
 Anglorum dulces mecum si deligis oras
 Crede mihi Merces, nec tibi Mætor erit;
 Heic ubi nullus erit, securo qui tibi cantus
 Evomet exitio Toxicæ fusa tuo;
 Non Canis heic aderit, nec qui jugulabit Abelem
 Ulterius tacita cæde, Cainus erit.

*Integerrimo & Meritissimo Viro D. Lundæo
 Baldochenſi, de prima Cognominis ſui ori-
 gine; A celeberrimâ Lundæorum
 apud Scotos Familiâ primum
 derivatâ.*

L Andæi, vel Lundæi, Cognomine ſi ſint
 Fit tibi de Proavis Quæſtio crebra tuis;
 Accipe ſic: Lundæorum de gente vetuſtâ
 Fluxerunt proavi (Vir Generoſe) tui;
 Anglâ Landæos dixit peregrina parentes,
 Lundæos Genetrix Scotiâ priſca tulit;

(Sæpe Solæcismis lingua excultissima mistis
 Errat; habet maculas Anglica lingua suas)
 Gens ubi sis, si vestra roges? interprete Scoto
 Disce memor gentis quæ sit origo tuæ,
 Scotorum de Gente, Genus tibi cedit; honores
 Ventilat & titulos Scotica * Fisa tuos;
 Heic Lundæa Domus, priscis stat onusta Trophæis
 Luna velut reliquos inter honora globos;
 Hinc Gentilitii tibi surgit honoris origo,
 Stemmatibus hinc veri Nobilis Icon adest;
 Si Cujasigitur roges, num Scorus an Anglus?
 Quid multis? junctum Scotus & Anglus eris;
 Scotorum de gente satus; Pomæria fructu
 Anglica odorato perge onerare tuo;
 Nè pudeat, pigeatque tibi quod Scotica stirps sit;
 Quondam equidem Reges sic meruere pii;
 Regia si tibi fors non perplacet excute stirpem,
 Si faveat, stirpi disce favere tuæ
 Scotorum, Anglorumque recens conjunctio cum sit
 Angligena hinc Vatem dilige Scotigenam.
 Sic me igitur redamando adama; Concordia metas
 Nesciat, alternâ facta perenna fide;
 Quisquis eris, Anglos inter licet Anglus amicos,
 Dulcis eris Musis Compatriota meis;
 Hospitii quod tanta tui mihi Copia facta est
 Musarum Ambrosias accipe (Amice) dâpes.

* Arcem Lundæi in Sinu Fisenfis Provinciæ sitam subiunxit.

*Dilectissimo Amico Ioanni Alexandro Scoto;
Causidico Edinburgensi.*

Quod vivas, vigeasque inter tot turbida sæcli
Fulmina, Fortunæ gratulor indè tuæ;
Sic vivas, vigeasque Deo, patriæque, mihi que
Assertor Causæ (Dulcis Amice) meæ;
Nunc quis sim, si me indè roges; num Scotus an Anglus,
Anne alius? paucis accipe; Semper idem;
Semper idem si sim, Neutrum sic fio; sed audi
Idem Ego Masculeo more; sed usque tibi;
Idem ego, semper idem; tibi sed super omnia, semper
Idem ero; Numne aliis sic, tibi non refero;
Prudenti vox una satis; Te Interprete Scoto
Panda patenr animi Claustra profunda mei.

Aliud.

Incuses si forte reum, quodd (Gente repulsâ
Natali) heic satagam vivere, & indè mori,
Si reducem me fortè peras; ante omnia redde
Sub priscâ Patriam conditione meam.
Divisam compone, vagam mihi collige; redde
Unanimem, Æquanimem, Magnanimamque simul;
Sic Reduci substerne viam; Quid cætera? Rixas
Presbyterum sævas comprime, Scotus ero;
Hoc si præstiteris, reduci que hæc singula reddas
Re mihi Alexander sic redivivus eiis;
(Scilicet, & certum est, sæpe in Cognomine, Fatum
Præterquam solo in Nomine, grande latet)
Hæc si non valeas per te præstare, Valero;
Velle tibi heic si sit, non Valor; indè Vale.

*Meritissimo Amico Patricio Oliphanta
Scoto, Causidico Edinburgensi.*

Vita promissa, missa.

A Ccipe Oliviferos Musarum (Oliphante) Corymbos
Quos tibi pro meritis grata Marita refert ;
Scilicet effuso sic Fœmina carmine fœlix,
Altera sit Phoenix, si modò grata canat ;
Grata refert, grato Grates dum reddit amico
Hæc mea mellifuis grata Marita modis ;
Desine mirari, dum dicat illa, Mariti
Os loquitur, Calamus scribit, & illa probat;
Sic probat hæc, ut me simul improbet Improba, quod non
Surgat in Applausus grande Epigramma tuos;
Crede mihi, Gemo Multum, non Multa Modesto
Sæpius amorâ garrulitate, placet;
Omni jugi systema boni cum tute pateas,
Systema Obsequii sume, Oliphante, mei.

*Meritissimo Amico & Consanguineo Mar-
tino Leitch Scoto, Vestispico quondam
Regio.*

A Te quod tanto sejungar Amicus Amico
Omen in hoc num sit, nescio, Numen inest :
Quicquid id est reverenter habe; Tristesque potentum
Nobiscum, simili sub cruce, volve vices ;
Volve animo tetrici quæ sit revolutio sæcli,
Vorret ut ancipites fors malefida rotas ?

Inve-

Invenies conjuncta olim, disjuncta loquere
 Diffusa; & intandis pectora scissa malis
 Denique (quod Monstrum est) disjunctum pectus ab ipso,
 Sepius inque uno pectore bella geri;
 Triste ævi sic Chasma patet; Divellimur omnes,
 Integer, & rupto fœdere, Mundus hiat;
 Quo magè vœcordi, Discordia gliscit in ævo
 Hoc magis inter nos sic coalescat Amor.
 Crescat Amor; solitoque Animi fervore perennet;
 Ut meus Usque tibi, sic tuus inde meis,
 Nostraque comparibus coalescant pectora voris,
 Sic Desiderio consociata pio;
 Sic Consanguineo mihi conjunctissime nexu
 Dulce vade, ô animæ pars (Leochæe) mea !
 Inconcussa tuæ sic ô tibi Clepsydra vitæ,
 Lenè fluat, nullis attemeranda malis.

*Doctissimo & Dilectissimo Amico D. Georgio
 Robisono Ludimagistro Londinensi vigilan-
 tissimo, Tyronum Institutore perspicacissimo,
 de Compendiosa legendi formula recens ab eo-
 dem inventa & edita.*

VT sua scribendi, sic ars sua culta legendi est,
 Occulta ac priscis lectio culta Scholis;
 Scilicet ingeniis, per sæcula prisca, tenellis
 Proraxit longas lectio lenta moras,
 Tyroni Labyrinthus erar, streperoque Magistro
 Grammatica continnis consociare sonis,
 Hinc Menses, Annique pares fluxere, prius quàm
 Lecturæ specimen reddere Tyro potis,

Nec mirum, cum sic sciteque citoque legendi
 Abdita primævis forma modusque fuit;
 Nunc sed ab Ingenii mirandâ Indagine vestri
 Semita in hoc cunctis abbreviata pater:
 Quod varios quondam Menses poscebat & Annos
 Tantum uno insumptum Mense resultat opus,
 Lectio sic (avidæ Dilectio facta Juventæ)
 Insumpra, & facili clausa labore, pater.
 Urbs tua si (teneram sic instituendo Juventam)
 Scire potis genii vimque modumque tui,
 Continuo innumeris Tyronum hinc indè Catervis
 Nulla foret vestræ meta modusvè Scholæ;
 Urbis & in medio tuæ quæ Scholæ, prostat in urbem
 Surgeret oclusis luxuriosa Scholis;
 Sic Rudibus (Robisone) præi! gratumque Magistris
 (vestra quot Impariles Urbis capit) adde Jubar.

*Integerrimo & Meritissimo Viro D. Roberto
 Pittulocho Sollicitatori coram Triumpho
 in Scotia Causidico diser-
 tissimo.*

Quæ mihi sic Coniux vestri haud reticenda Favoris
 Signa tulit; gratis sume soluta sonis;
 Arrham animæ, haud augur, Nummi vice, nuncupo Nu-
 Debira cum desint præmia, sume preces; [men,
 Sume; sed ô mihi fas tecum (sed lite remotâ)
 Comminus in lusus ire redire leves;
 Ecquid enîm ? (sic ô liceat discurrere) nunquid
 Sic mihi Causidicus, Nec mihi Causidicus !

Sic

Sic mihi Causidicus , Causam dum suscipis, ægram
 Postmodò Vindictis restituendo tuis ;
 Nec mihi Causidicus; remis dum iusta laboris
 Præmia, sollicitis debita Causidicis ?
 Causidicis raro oblatum dispertitur Aurum ;
 Causidicus cum sis, num reus hujus eris ?
 Dum tua Cuique tuum vutinet Themis æqua, quid indè
 Numve tuum tibi sit, dummodo cuique suum ?
 Sic mea, Marte tuo, mihi restituentur, ut ultra
 Militiæ Brabium, sic simul ipse feram ?
 Sicque meumque tuumque simul mihi cedit, ut indè
 Nil tibi sed Mentis sollicitudo fiet ?
 O pietas! ut rara solo, sit debita cælo,
 Ut genuina tibi sic generosa mihi !
 Mortua, te tanto cum Vindice Causa resurgat
 Nostra, Patrocinio, sic rediviva tuo ;
 Invitò, te Causa loquax celebrabit, & aliâ
 Voce Picullocchi Nomen ad astra feret ;
 Arrham animæ, haud aurum, nummi vice nuncupo Nu-
 Debita cum desint præmia, sume preces ; [men,
 Sume preces ; preciumque tui pregrande laboris
 Devota hæc animi vota volentis habe.

*Integerrimo & meritissimo Viro D. Ioan-
 ni Shermanno, Centurioni, & Mer-
 catori Londinensi.*

Scilicet in portu succumbere pressa videtur
 Pondere sub meriti, pendula Musa, rui;
 Teque, tuosque lares primi cum vidimus illic
 Credidimus paries nidificasse Deos ;

Infra, opibus Juno ampla datis, Astræa bilancem
 Hæc ubi librabat Religiosa parem;
 Altius eVecti, Martem cum Pallade junctim
 Vidimus oppositas conseruisse manus;
 Hinc galeas, gladios, Urbisque Insignia vestræ,
 Bombardas, flexis relaque mista tubis;
 Bibliotheca oculis illinc fuit obvia nostris
 Mille voluminibus turgida, mille; Sophis;
 Altera tu fueras, per te, mihi viva; Supellex
 In quo doctrinæ contumulata fuit;
 Cedant arma Togæ, taciti missavimus (olim
 Sic ô sic veteres concinuere patres)
 Ista inter suspensa, aurem Prudentia (Musis
 Provida sollicitis) vellit, & admonuit;
 Arma animo si prompta meo (Shermanne) ministres,
 Deprimet oppositas Musa togata minas.

Davidis Regii & Mariae Steuarta, post longam vitam, simul tandem occumbentium, Tumulus.

Quos pariles, parili conjunxerat igne, Cupido;
 Fata jubent parili morte, perire pares;
 Et quos Connubium parili sociavit amore,
 Ipsa equidem Lachesis dissociare nequit.
 Ambobus fors una aderat Consortibus, unus
 Usque Amor, atque Animus, Vitaque, Morsque, fuit;
 Quosque olim Juvenes velle unum, atque una voluptas
 Junxerat, unanimes una haber Urna senes
 Quid paribus superesse potest, nisi Gloria compar
 Astra super, nullis post violanda malis?

*Alexandri Filii Causidici
Tumulus.*

Confurgunt foliis candentia Lilia quinis,
Spirant purpureis intus amana crocis;
Hinc Crocus est pietas; foliis circumdata quinis
Iustitiâ, Curâ, Pace, Lepore; fide.

Aliud.

Lilia cum desint, hinc flore & odore remotis;
Horrescant Loliis obrura Rostra suis;
Curia Marcescet, rumpetur lite tribunal,
Cassa patrocinio plebs ruat indè suo;
Ipse licet gelidâ Flos sit prostratus in herbâ,
Venerit & Messis flebilis hora sui,
Gratus odor superest, æternâ perpès in Urnâ,
Flos licet erectas tollat ad astra comas,

*Amico cuidam Anonimo sordide
Parco.*

Plaures, an Pluto magè sis, multum ambigo; Dives
Nunquid eris cum nil dividis? ergo alius;
Promissisti aliquid; sed adhuc mihi nil Misisti,
(Spondzo heic parcas, Chrysale, tardigrado)

Crede

Crede mihi qui dat, non donat Amicus egenti;
 Sed quas * debuerat, jure repender opes;
 Si Cynicum me forte putes; hinc Offe, vel Affe
 Ora canis rabidi comprime, forte canet.
 Scire hominem, si Lector, aues, Tute ipse caveto
 Ne de te pariter divite, Carmen eat;
 Quod gratis lepida ista legas, mihi Debitor ergo es;
 Carmina, ridendo, perlege, liber eris,

* uti olim Diogenes cum pecuniam peteret extra Philosophi dignitatem.

Pictori cuidam Anonimo.

Dicitur immitem quondam pinxisse Poetam
 Bubalus, informem dissimilemque sui;
 Bubalon at contra vates ita finxit, ut indè
 Creditur ipse suâ se laniasse manu;
 Omen id avertat Numen, dum res mihi tecum est;
 Sis mi alius pictor; Versifer alter ero.

*Domini Nemini in Utopia, apud Nullo-po-
 litanos commorantis, Mecanatis sui Con-
 stantissimi, Panegyricum Enco-
 miasticum.*

Quid mihi sit Nemo, vel quæ mihi commoda fundat;
 Ingenuo Vatis Carmine lector habe;

Nemo fovet; mihi Nemo favet; me Nemo socillat;
 Nemo ministrat opem; Nemo ministrat Opes;
 Nemo famescenti succurrit, Nemo labanti;
 Nemo salus, Nemo est Anchora, Nemo Deus;
 Ærumnas mihi Nemo potis depellere tristes;
 Nemo potest fari vim cohibere mei;
 Omnia Nemo valet mundi solamina nobis
 Ingerere, & lætos reddere Nemo dies;
 Sic me Nemo bear, rebus sic semper in arctis
 Nemini Auxilium Consiliumque pater;
 Vim Genii scit Nemo mei; mea Carmina Nemo
 Æstimat, & Musæ Nemo rependet Opus;
 Protegit, & Clypeo me Nemo obnubit eburno,
 Protector quod non, hoc mihi Nemo facit;
 Insuper, & pro me Nemo interpellat, & ausu
 Maganimo pro me, Numina Nemo rogat;
 Nemo meæ Cultor, Fultorque, Ultorque Camænæ est;
 Nemo patrocinii Turris ahena mei est;
 Nemo volens vultu recipit meæ Carmina læto,
 Donaquæ pro missio Munere Nemo refert;
 Læta mihi hæc Nemo Nemo ingerit; omnia Nemo
 Fir-mihi; pro solo Numine, Nemo pater.
 Omnia Nemo potest; Anglos domitare feroces,
 Anglorumque ipsum sternere Nemo Ducem;
 Nemo diu expanso cæli sub fornice vivit,
 Dum Sol Astra reget, Nemo perennis erit;
 Usque solet teneris juvenescere Nemo sub Annis,
 Et stabili semper Nemo tenore manet:
 Eximitur Lethi violento vulnere Nemo,
 Nemo valet Mortem vincere Marte truem.
 Nemo Creatori par est, quodque agmina claudit,
 Nemo valet summo grandior esse Deo;
 Et tamen (ô pietas) Nemo pia Numina curat,
 Nemo Deo servit; Numina Nemo timet;
 Nemo pius spreto meditatur cælica Mundo,
 Nemo probus recti Limina sacra premit;

Nemo lubens magni recolit mandata tonantis;
 Nemo nefas odit; devia Nemo fugit;
 Officium per cuncta Deo sic Nemo repender,
 Numina sic puro pectore Nemo colit;
 Hinc Mecænes, (procerum gens lubrica) spreto
 Munificus Vati Nemo patronus erit;
 Mecænas nostris constet cum Nemo Camænis,
 Materies Musæ Nemo erit indè meæ.

*D. Joanni Herperio Pastori Eppin-
 gensi vigilantissimo.*

Pro hospitalitate gratia.

Angelicam, humano quondam sub regmine, turbam
 Incauto Lothus dum capit hospitio,
 Tres simul hos dum pascit ovans, titubavit in uno,
 Viderat ecce homines pavit at ecce Deos;
 Ne tamen indè pio defint sua præmia, Cæna
 Compensata seni sa:que superque fuit;
 Solpes ab exitio Sodomæ subreptus acerbo
 Hospitii meruit præmia grata sui;
 Hospitii sic certa pii sunt Commoda; pænas
 Ne timeat, Lothum qui pietate refert;
 Cum circum Harpyiæ volitent, Porector Olympi
 Herperium harpyeis protegat à rabidis.

*Integerrimo Viro Jacobo Vilnot Valdochenſi
Cauſidico, dum Concionantem ſuper iſta
Chriſti andiret. (Nescitis cuius
Spiritus vos eſtis) Luca 9. 55.*

TErrigenas (dum ſic vitioſo hoc vivitur ævo)
Distinguit nec Gens, nec Genus, at Genius;
Eſt Deus in nobis; illo diſtinguimur omnes;
Hic perſæpè malo ducitur, ille bono;
Ventorum diuerſa vides Spiramina; cardo
Cuique ſuus, virtus & genuina, patet;
Spiritus eſt qui corda rotat; ſed nec tamen idem;
Hic Plutona palàm ſpirat, at ille Polum;
Sæpius hic proprio ſpirans de Cardine, quicquid
Spirat iners totum ſperat id eſſe Deum;
Nec mirum, Angelicâ cum ſic ſub luce, pareſcat
Squallida qui tetra Tarrara nocte tegit;
Spiruum dum tanta palàm confuſio, mundo
Incubet, & noſtro nox tenebroſa polo,
Spirantem diſcerne Erebum, Enthufiaſmate diro
Opplentem invalidi credula corda chori,
Errorum horroꝝque Animo, cum tute revolvās
Spectra tot, atque oculis monſtra ſtupenda piis,
(Quod facis ô) Quaffatorum diſperne tremores,
Vel magè deluſi commiſerere chori.

*Clarissimo & Modestissimo Viro D. Da-
vidi Abercromio Scoto, Medicinæ Do-
ctori perillissimo.*

I Nsignes sæcli Medicos, promptosque Poetas
Nescio quo lævo fidere Fata rotant ;
Quo magè uterque suâ clarescit in arte (medendo
Vel Medicus, Vates vel memorando) later;
Doctior hic quantò, quantoque disertior ille;
Vilior hoc (vulgo sic titubante) patet ;
De te vera loqui modò fas, si te in cute Vulgus
Nosceret, & genii munera rara tui ,
Morborum genus omne, avido tua Limina pulsu
Obrueret precibus nocte dieque suis,
Viribus hinc igitur consueta Modestia vestris
Cedar, ut hoc nostro Nomen in orbe cluat ;
Quòd si fortè tibi placeat sic te abdere, Vates
(Quicquid agas) famæ præco erit usque tuæ;
Paulum agedùm, audacis, Medicus, vestigia Vatis
(Se passim cunctis notificando) preme.

*Doctissimo & perspicacissimo Viro D. Johanni
Turnerio Pastori de Bunningford.*

Punctula Grammatices penetras qui singula, si fors
Ventilet ancipites Sphynx operosa Scholas ,

Huc age quærendo liceat mihi quærere, nunquid
 Elongare potis, quod brevitate patet?
 Conqueror, & streperis solamen quæro querelis,
 Quæro, nec heu quæror; quæro sed usque queror;
 Sic queror; ô verbo foret heic Diphthongus in isto,
 Effet in his numeris nulla querela meis;
 Ἀποδογῆ (vel Αυσποδογῆ) cum Musa laborer,
 Heic mihi tu produc, quod brevitate patet.

*Ornatissimo Iuveni Gulielmo Gillæo
 Mercatori Londinensi.*

Floscule ! vernantem cuius per cuncta Juventam
 Sacra Trias cæli largitèr imbre beat !
 Sic foliis, & odore rumens succresce ; virores
 Metropoli, in primo hoc exere vere, tuos,
 Angelicâ geminos referens pietate Parentes,
 Et parili Fratrem mente Fideque tuum;
 Præmodicas tibi nocte moras (Gillæe) Propheâ
 Me tibi, fatidicos heic tibi sume sonos ,
 Tempus erit, cum tu trabeis depressus & ostro
 Urbem Atlantiaco more & honore reges ;
 Denique cum tempus veniet, reminiscere Vatis;
 Dumque viget, Vati perge favere tuo.

Clarissimo & Celeberrimo Domino D. Bro-
keto Spenserio, Equiti
Aurato.

Fortè quod hic stupeas, tua quod peregrinus inum-
 Bellerophontæis limina, clara, rosis; [bree
 Teque tot eximios inrer (Spensere) Patronos
 Quòd desiderii nectet in orbe sui;
 Desine mirari; licet haud, tibi Nomine notus,
 At mihi tu Famâ satque superque tuâ;
 Sæpius & ficto Famæ cum Buccina fuco
 Perstrepat atque alios (sic Phalerata) ferat;
 Te tua præclarum Virtus, Pietasque, Fidesque,
 Et celebrant viæ singula gesta tuæ;
 Unde fit, ut meritis Cœli Indulgentia vestris
 Consona, te Titulis, prole, Opibusque beet;
 Sub spe igitur Spensere vlge ! mellora supersunt,
 Ut cumulata tibi, sic cumulanda tuis.

Cl-

Clarissimo & Generoso Domino Gulielmo Villio ab Hundsdlen Armigero, dum in Funere Annae Cariae Comitissae Rutlandiae praedicantem me super ista Iacobi Patriarchae audiret, Genes. 49.18. (Expectavi Salutare tuum Domine.)

Quae tibi, quæque tuis, raptae sub funere Divæ,
 Jam modò ferali murmure, Mystra tuli,
 Ista iterum ingenium Latio sub tegmine Vatis
 Nuncupo Iudicio discutienda tuo;
 Concio fatidici te te hæc Cygnæa prophætæ
 Tot circumfusas sublevert inter aquas;
 Sub spe, masculæo (spem supra) assurgens vigore,
 Ora Salutaris sic penetrando tui;
 Sperando, sicque extremum expirando, peremptâ
 Morte, triumphanti Clausula talis erit,

Clarissimo Viro D. Ioanni Carie Armigero.

Quod (Nesinenfes Pastor dum curo Capellas)
 Aura mihi Zephyri spiret ab arce tui,

Gra-

Gratulor, & refragi per mille obstacula Vulgi
 (Te mihi, teque meis dulcè favente) feror ;
 Sic mihi jucundâ Carl sub imagine, curæ
 Vanescunt, pressio Corque tremore salit;
 Proximitas plerumque loci, malegrata propinquit
 (Sæpius oppositis) jurgia dira mover ;
 Te mihi Vicino, sacre tranquillius Aræ
 Invigilo, & tumidas sub pede calco minas ;
 Sic Dilecte Deo, Patre, cunctisque, favoris
 Mole tui, Indigenas, (gratificando) preme.
 Sic tibi, sic Sponsæ venientes proroget Annos,
 In quo spes vitæ sola reposita tuæ est.

*Ornatissimo Viro Thomæ Chaire Familie
 Carleolensis Oeconomo fidelissimo.*

D Ic agè ! Num tanto Domino tu faustior ? annè
 Te Dominus Servo (sic moderante) suo ?
 Heic si cuncta loqui renuas, Dominoque triumphes ?
 Dirimo sic; voto faustus uterque suo est.

*Ornatissimo & Dilectissimo Juveni Adamo
 Villæ, Mercatori Londinensi.*

S Ic Juveni Thetis una placet ? nec Flora virentes
 Flava comas, nec te Nais odora juvat ?

Glau-

Glauca sed æquoreos spumans Galatæa Liquores
 Solamen genii deliciūque tui est ?
 O magni vis mira Animi ! sic vilia Virtus
 Spernit, & edomitis fertur in alta minis;
 Sic tumido da vela salo ! Navarcha Carinæ
 Ipse tuæ, Nautis sis Cynosura tuis;
 Torque tuas inter merces, da vela Papyro
 Indè tuâ Musis sic renovanda meis;
 Sic laudis Vexilla tuæ, meritique colores
 Imprimer hinc Chartis noster Apollo tuis.

Ornatissimo & Dilectissimo Iuveni Ioanni Vil-
leo Mercatori Londinensi.

Sub reditum ab Hybernâ.

ECquid ? an ð vanâ deludor imagine ? dum te
 Conqueror Absentem, siccine sospes ades ?
 Expectate diu, nostrisque ð plurime voris,
 Ter salve, hinc gremio contumulande meo !
 Hinc pavor, & tetricæ (mihi te redeunte) querelæ,
 Pristina (te mihi sic sospite) cura vale !
 Sostra Salo (vel Thura polo magè) debita, Vari
 Cedar sub reditum rite adolere tuum;
 Sic mecum disperne vices, sorte altior omni,
 Mente polum tota combibe, Victor eris;
 Interea heic (reducem mihi te dum plaudo) quod ultra
 Restat erunt Musæ limina clausa meæ.

Celeberrimo & Clarissimo Viro, D.
Francisco de Pyerepoynt, Marchi-
onis Dorcestriæ Germano,
Coronis.

[Camanas,

M Agne Atlas! qui Regna, Forum, Jura, Arma,
Omniaq; Ingenio luxuriante rotas;
Cui rerum implicitas risu dissolvere Sphynxes,
Et labyrinthæo ludere in orbe datur,
Abdita cui Sophia prostant, cui Mystica rerum;
Et quæ primævis non patuere, patent;
Doctrinæ Omnigenæ qui culmine celsus ab alto
Collustras radiis sæcula nostra novis;
Absque parî qui solus ades, (nisi quod super uni
Frater ovans, meriti par sit in orbe tui!
Roboris hæc validum, divo cum Fratre, Colossum
Luminis & pariles insuper adde faces;
An (Polluce meis illucescente Camenis)
Non lumen parili Castor ab arce dabit?
Si nostram Lædæa Dyas per Cærulea Pinnam
Provehat in portum, Dives Iason ero;
Vivite sic gemini! parilesque in Amore perenni
Protegat, ætherei qui regit Astra poli;
Cumquo palàm virtus (sic bipartita) pate scat,
Clarius, hic Titulis Turgeat, ille suis:

*Ter salve ô per grande ! polus cui militat, ævum
 Arridet, Phœbus concinit, Astra nitent :
 Principium mihi Frater erat, nunc alite leto
 Desinet tlogiis obruta Musa iuis.*

Perenni Mancipatu & nexu
 vobis addictissimus,
 DAVID LEOCHÆUS.

 No-

